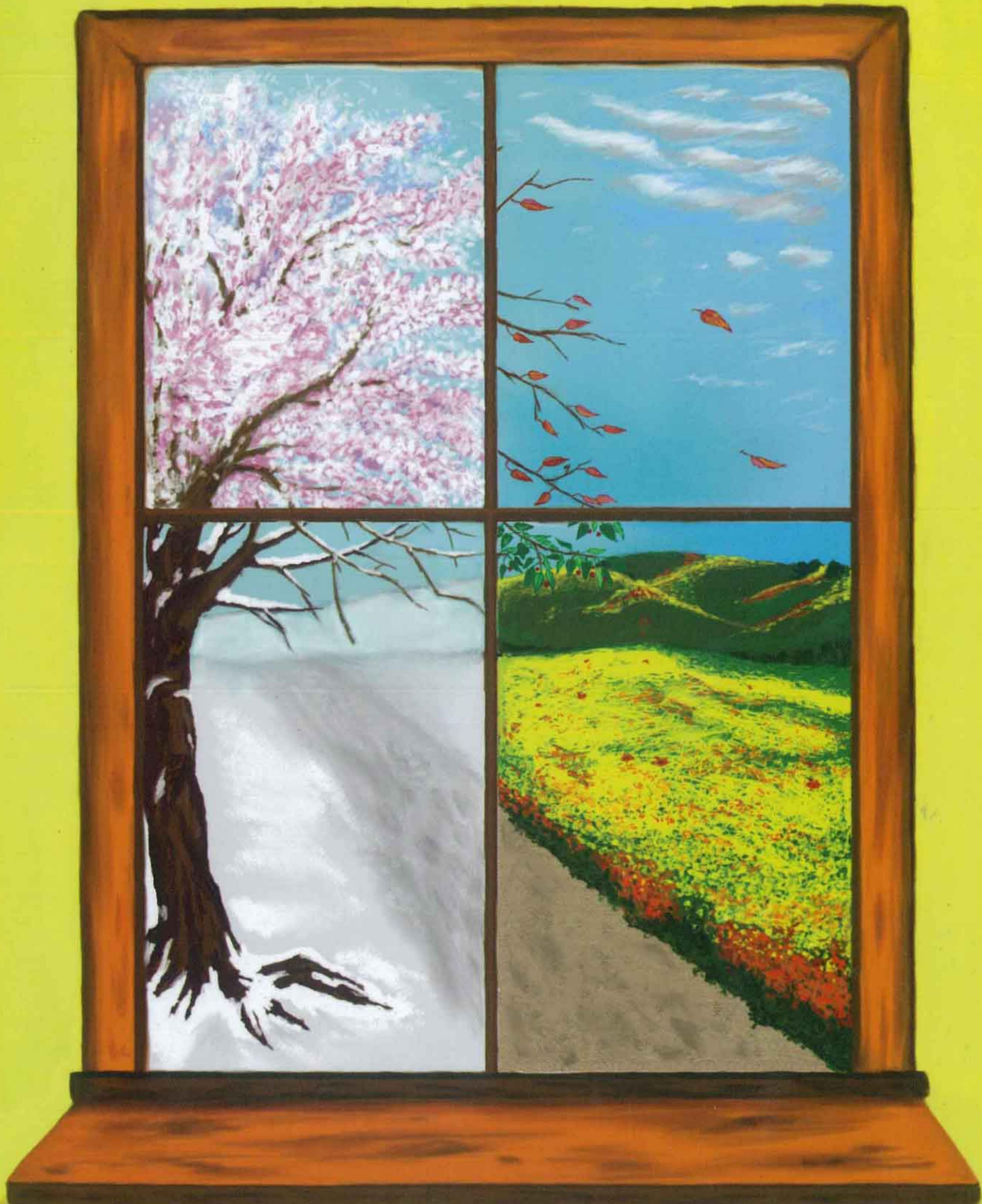
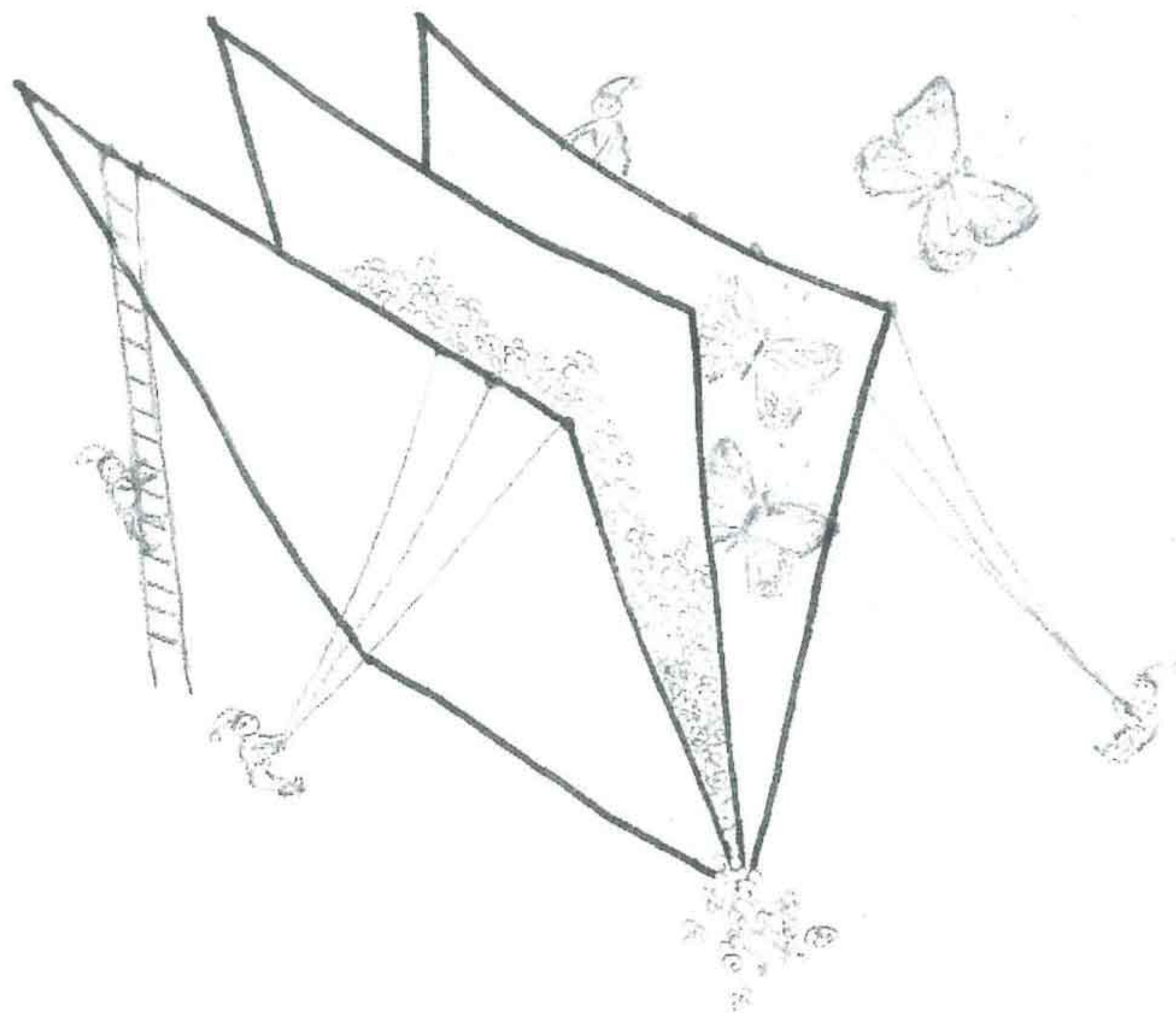

Kauno technologijos universiteto gimnazija

METŲ KNYGA 2007

Kauno technologijos universiteto gimnazija

METŪ KNYGA 2007

Kaunas

Dailininkė:

Julija Svirskytė

Redaktoriai:

Aistė Mažulytė
Ieva Savickaitė
Jonas Petrauskas
Rūta Ambrasaitė
Violeta Židonytė
Rūta Kulikauskaitė
Rima Lukaševičienė

Techniniai redaktoriai:

Jonas Petrauskas
Rimantas Leitanas

Kauno technologijos universiteto gimnazija

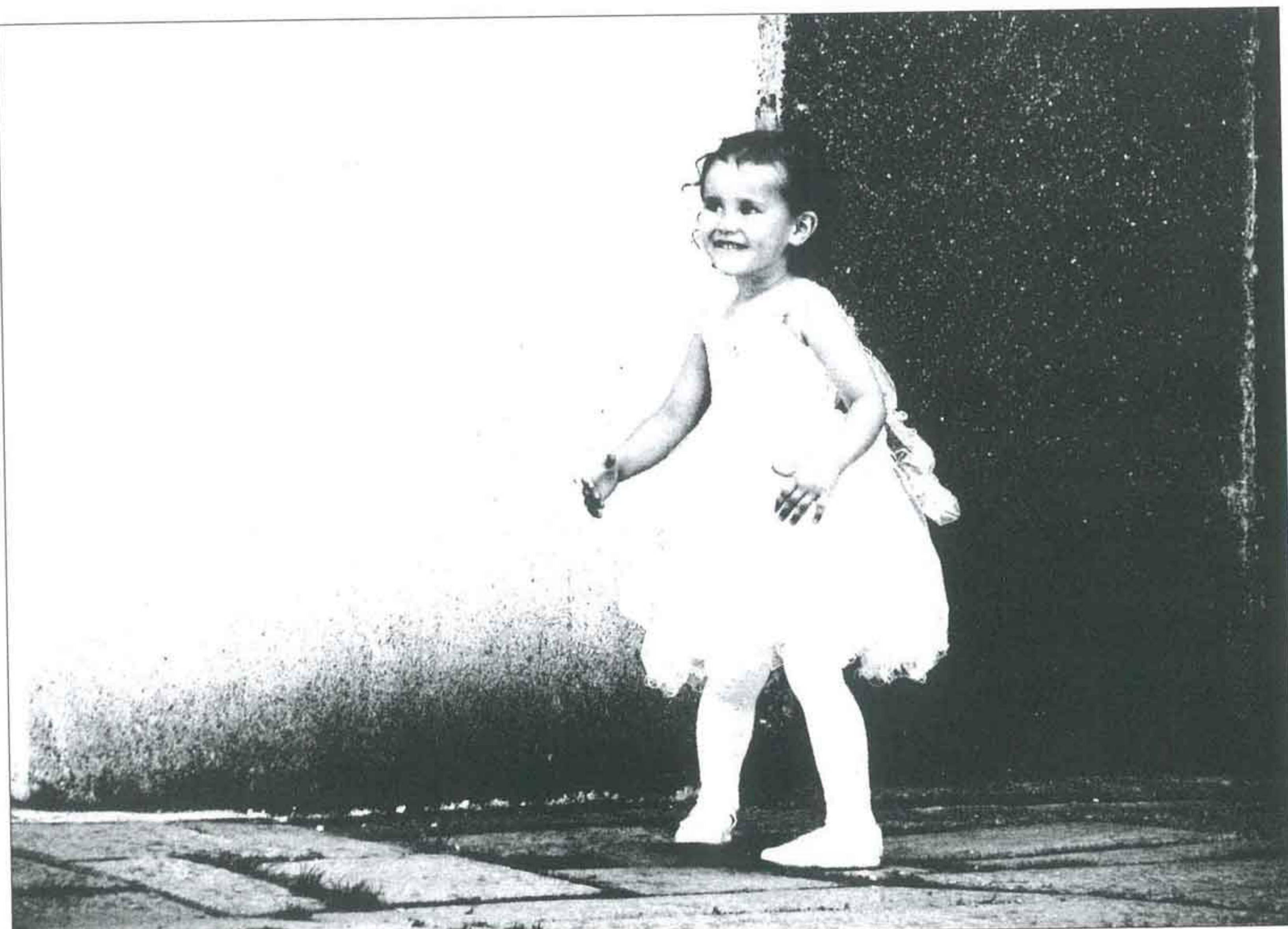
Metų knyga 2007

2007 05 15 8,5 sp. l. Tiražas 300 egz. Užsakymas 7-284.
Leidykla „Naujasis LANKAS“.
Spaustuvė „Morkūnas ir Ko“, Draugystės 17, LT-51229 Kaunas.

ISSN 1882-2005

Vaikai. Marija Čepulytė, 4B

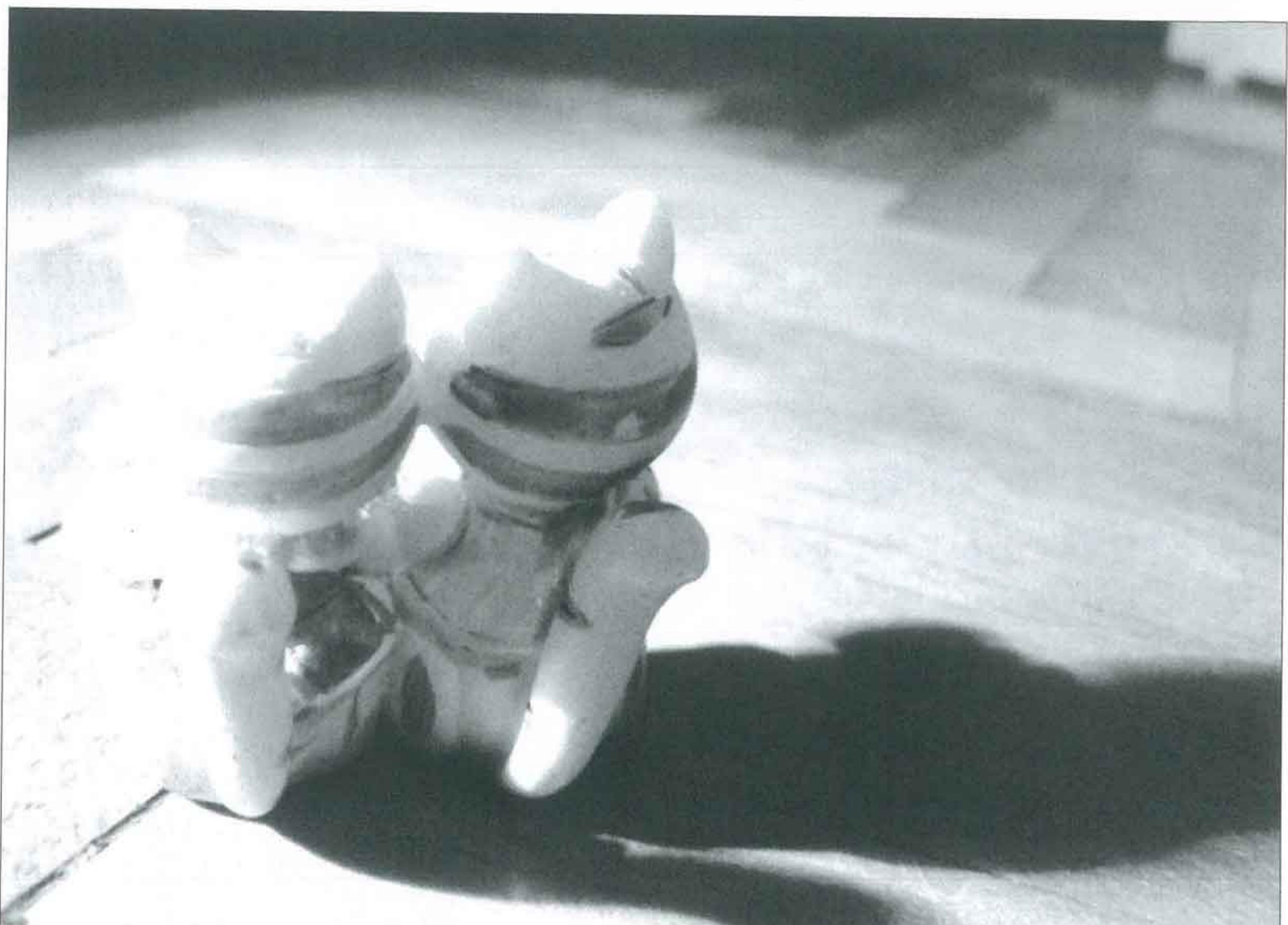

Vaikai. Marija Čepulytė, 4B

Turinys

Savi	8
GARBĖS PAKYLA	9
Aurimas Draugelis	10
Vilius Franckevičius.....	11
Audrius Pundzevičius	13
ABITURIENTAI.....	15
4A	17
4B	23
4C	28

GERIAUSI IŠ GERIAUSIŲ	33
Vasario 16-osios premijos laureatai	34
Tarptautinių olimpiadų laimėtojai	38
Respublikinių olimpiadų laimėtojai	39
Regioninių olimpiadų laimėtojai.....	41
MES.....	43
Dramos studijos kelionė į San Remą.....	44
Nulių žygis	47
Lengvoji atletika	49
Mokytojų diena	50
Lapkritinės	51
Lietuviškos dainos konkursas.....	52
Choras eilinio gimnazisto akimis.....	54
Gitarų vakaras.....	54
Gimnazistai Turkijoje	55
Bendrabutis	56
Krikštynos	58
„Mulen Ružas“.....	60
Šimtadienis	63
Karnavalas	65
Meno dienos	67
„Paukščiai ir gaidžiai 2006“.....	68
Gimnazijos krepšinio lyga	69
KŪRYBA.....	71
Aistė Ramanauskaitė, 2B	72
Eglė Tubelytė, 3A	75
Ieva Savickaitė, 1 SAMPO	77
Lina Praškevičiūtė, 3HP.....	78
Viktorija Matusevičiūtė, 3HP	80
Vaida Rimeikytė, 3A.....	83

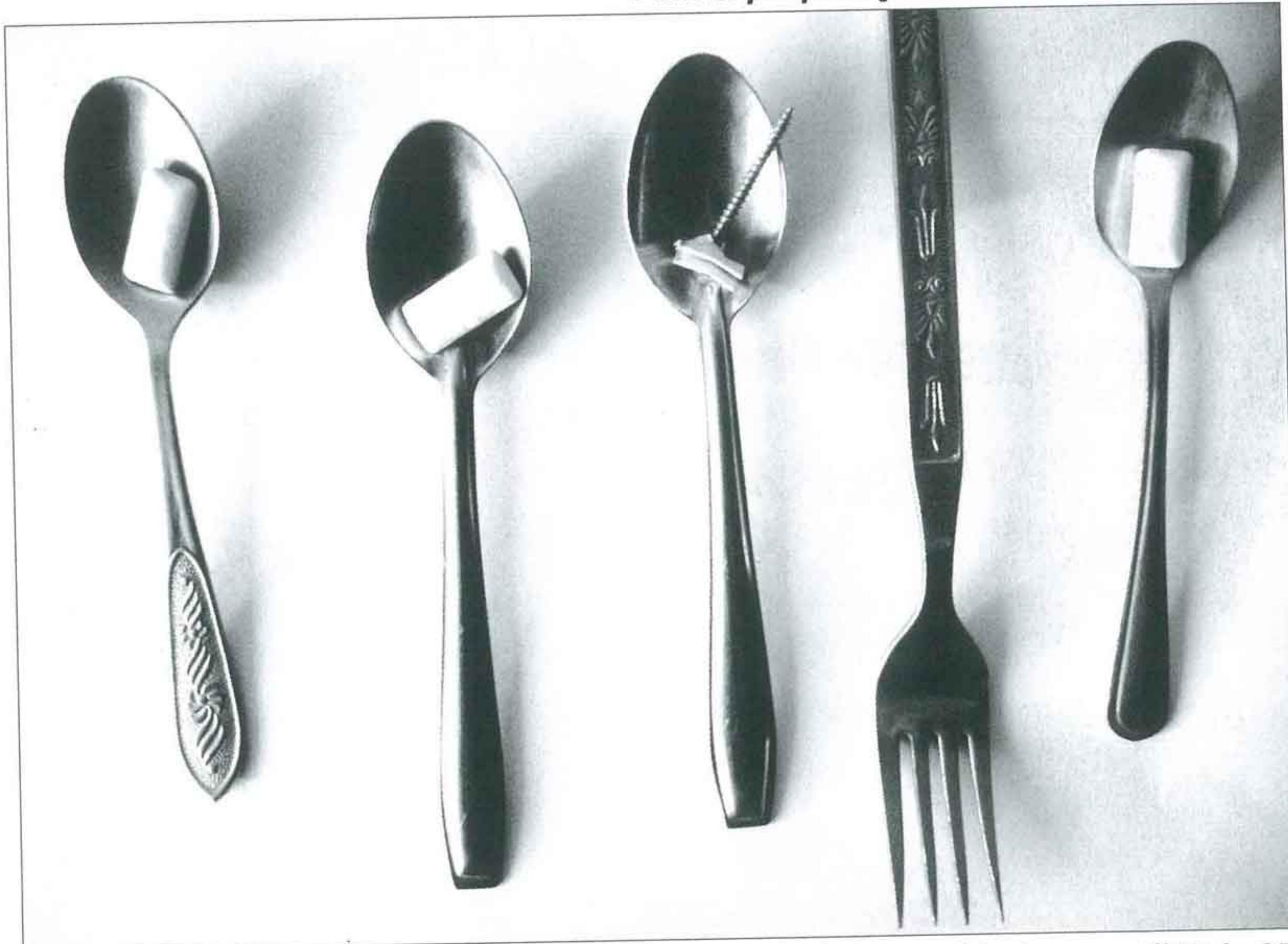
Perspektyviai... Rūta Kuisytė, 1SAMPO

Gélé. Marija Čepulytė, 4B

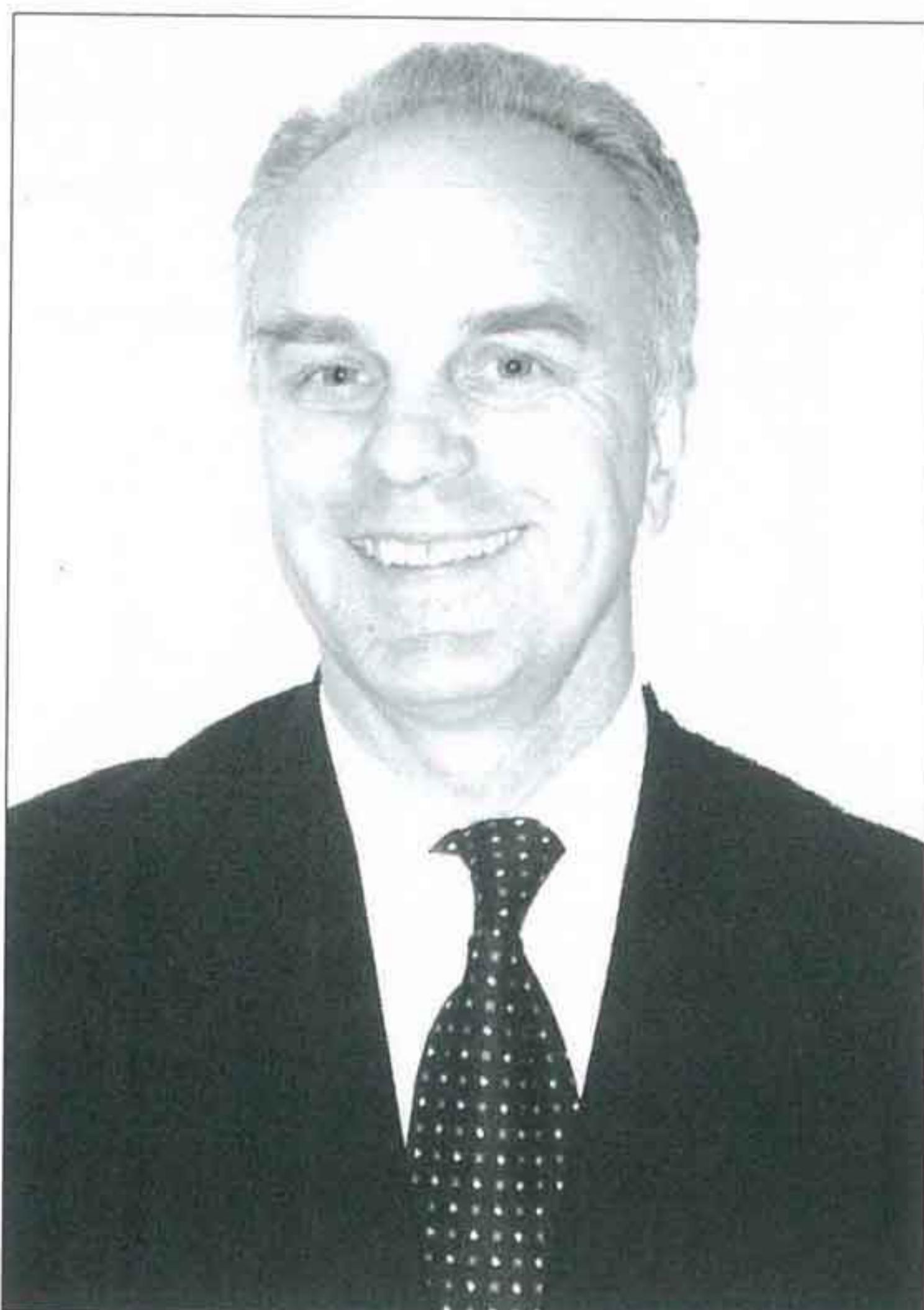

Peiliai po pietų. Aida Leonavičiūtė, 2B

Ambasada. Aida Leonavičiūtė, 2B

Savi

Voveraitė gražesnė už varlę, tiesa? Iš tiesų jos abi tiek pat gražios, kaip ir visi kiti pasaulio gyvūnai, bet daugeliui voveraitė gražesnė, nes (radau tokį paažkinimą...) panašesnė į mus, žmones: šilta, plaukuota, „moteriškas veidelis“...

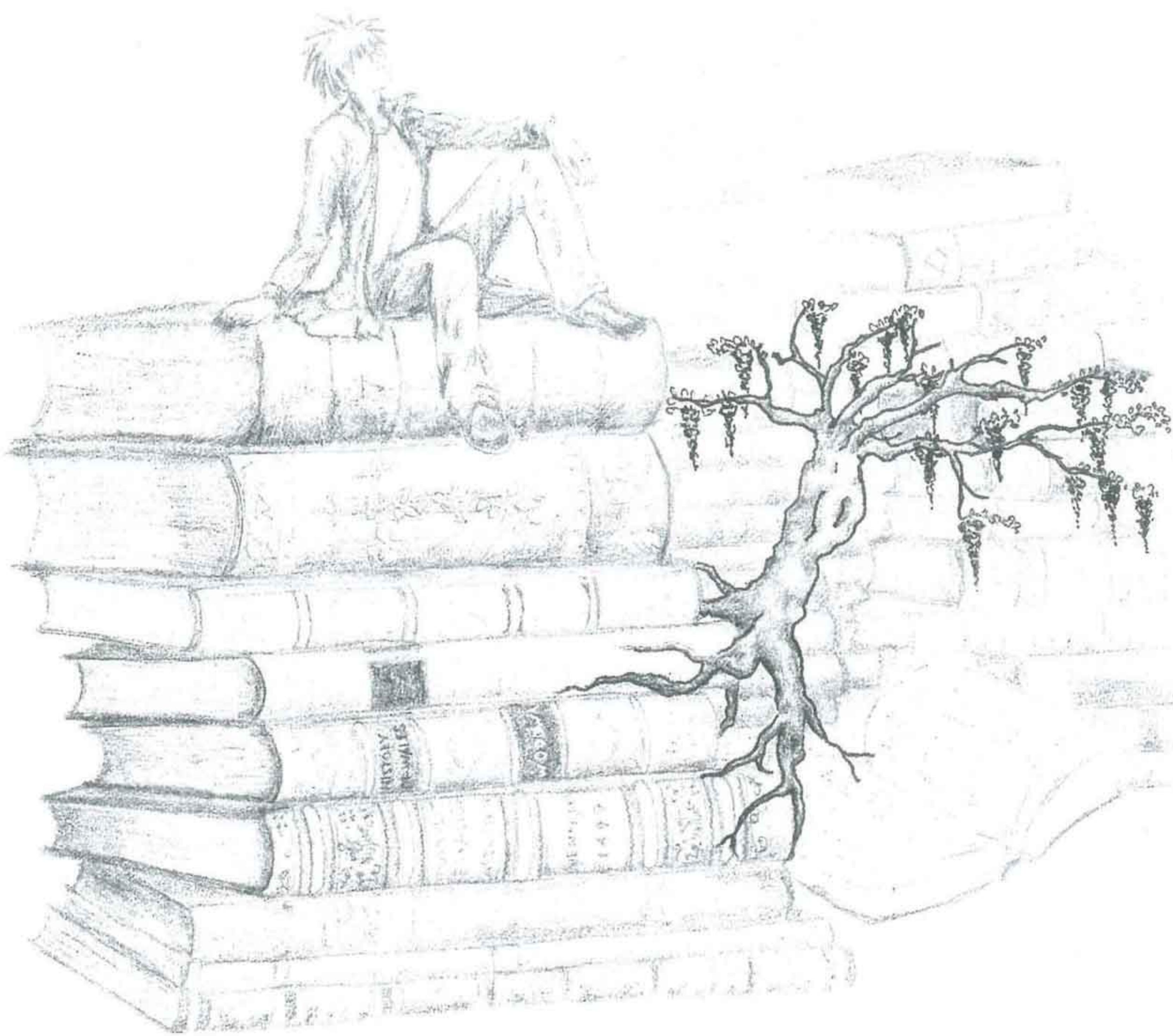
Visos gimnazijos „Metų knygos“ gražiausios, įdomiausios, mieliausios tiems, apie kuriuos tose knygose rašoma. Štai kodėl jau penkiolika metų

parengiamas toks leidinys. Žinoma, galėtume skirti po vieną knygą kiekvienai gimnazistų kartai, bet juk tiek įdomaus, naujo atsitinka per metus, tiek gražių laimėjimų reikia jamžinti šiame metraštyje.

Apžiūrėkite šių mokslo metų derlių. Jei pasirodys, kad jis kuklus, atsiverskite šią knygą po dešimties metų – tikrai bus įdomu paskaityti.

*Kauno technologijos universiteto gimnazijos direktorius
dr. doc. Bronislovas Burgis*

GARBÈS PAKYLA

GARBÈS PAKYLA

Aurimas Draugelis

Dabartinė darbovieta:

ACNielsen Latvia SIA

Pareigos:

Client Sales & Services Executive

Pirmaoji darbovieta:

Procter & Gamble Marketing Latvia Ltd.

Pareigos:

IT skyriaus vadovas

Išsilavinimas:

B.Sc. in Economics and Business Administration, Stockholm School of Economics in Riga

Kurie mokslo dalykai Jums gimnazijoje labiausiai patiko ir kurie nepatiko? Kodėl?

Chemija, nes pamokos visada buvo linksmos, įdomios ir praktiškos.

Ką patartumėte dabartiniams gimnazistams?

Patarčiau stengtis įgyti kuo įvairesnės praktinės patirties, kuri visapusiškai papildytų mokantis įgytas žinias.

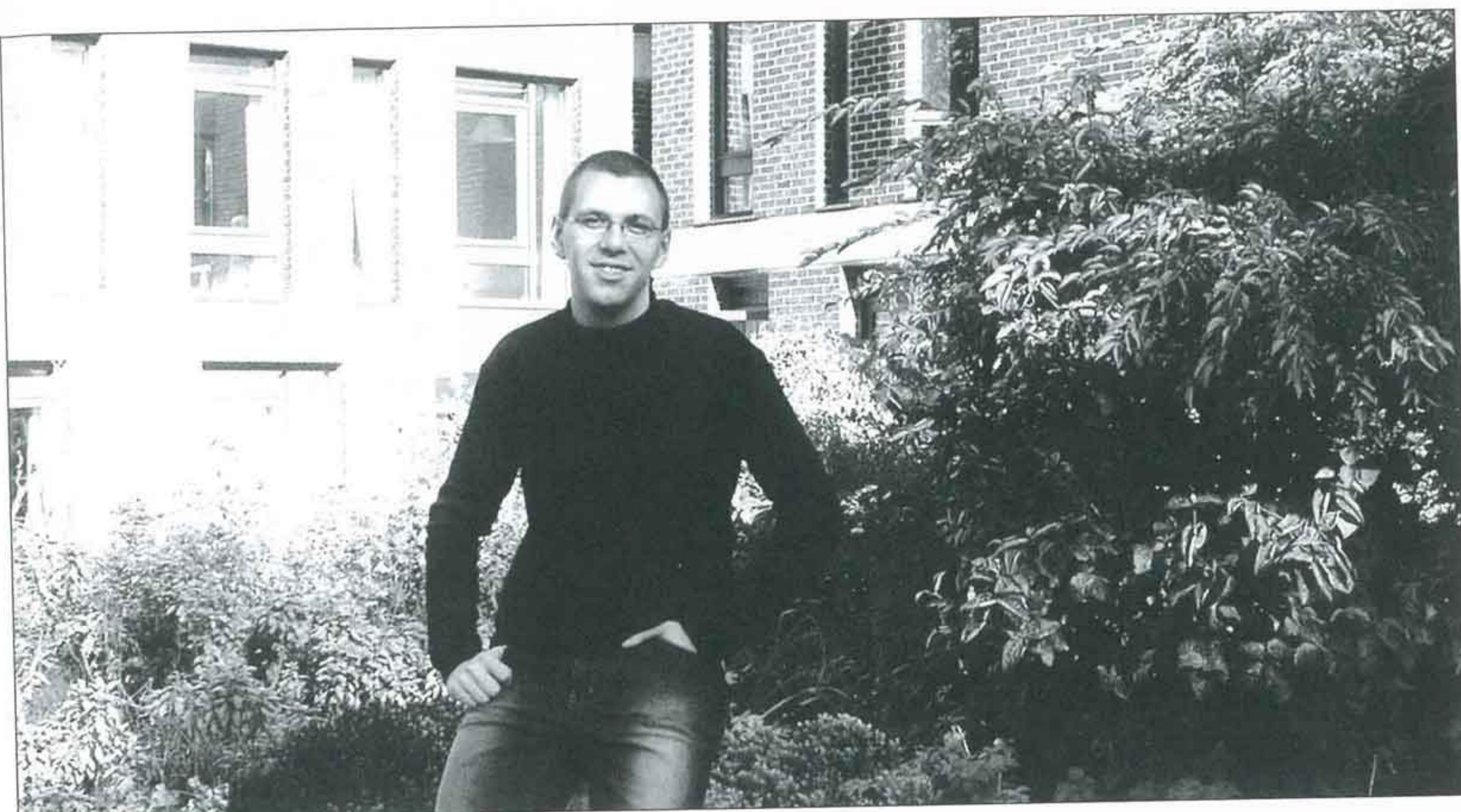
Kokios yra Jūsų sėkmių ir nesėkmių priežastys?

Mano manymu, didelę įtaką mano gyvenimui padarė meilė sportui, ypač futbolui. Manau, kad sportas mane daug ko išmokė gyvenime.

Su kuriais buvusiais gimnazistais ir kaip palaikote ryšius?

Po gimnazijos baigimo dar nebuvome vasaros be klasės susitikimo. Tikiuosi, kad šią tradiciją išlaikysime dar bent 50 metų!

Vilius Franckevičius

Išsilavinimas, pasiekimai:

Bachelor of Arts (Hons.) in Natural Sciences (Chemistry), University of Cambridge, UK.

Master of Science (Hons.) in Natural Sciences (Chemistry), University of Cambridge, UK.

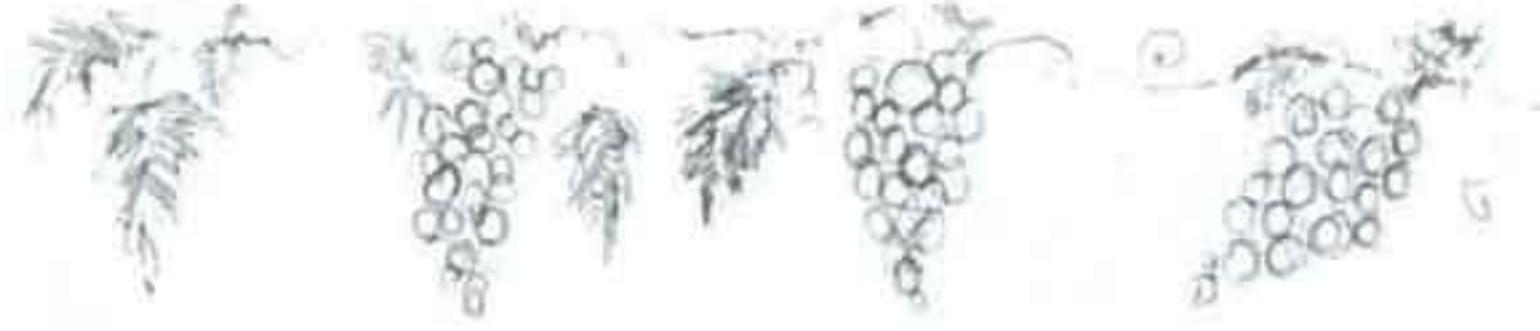
Šiuo metu studijuoju doktorantūroje (PhD), sintetinės organinės chemijos srityje.

Tema: „Towards the Total Synthesis of Ibogamine“; vadovas prof. Steven V Ley; University of Cambridge, UK.

10 publikacijų tarptautiniuose moksliuose žurnaluose chemijos tema.

Kurie mokslo dalykai Jums gimnazijoje labiausiai patiko ir kurie nepatiko? Kodėl?

Nors mokinys entuziastas, kiek atsimenu, ir nebuvau, bet tiksluosius mokslus lyg ir kirtau (kiek reikėjo), o istorija ar geografija dažnai likdavo už borto.

Ką patartumėte dabartiniams gimnazistams?

Linkiu naudotis jums suteiktomis puikiomis progomis augti ir tobulėti, ir tada ateityje niekada neteks gailėtis dėl neatliktų darbų ar neišnaudotų galimybių. Būkite energingi, ambicingi ir konkurencingi. Bet taip pat linkiu nenorėti kuo greičiau užaugti: džiaukitės šia diena, šiuo gyvenimu, savo šeima, draugais ir aplinkiniais. Nepamirškite artimų žmonių ir juos tausokite. Visiems ateis laikas suaugti, deja, kils ir naujų problemų; būtent tada labiausiai ir reikės artimiausių žmonių paramos.

Kokios yra Jūsų sėkmių ir nesékmių priežastys?

Daug noro, daug pastangų, bet dar daugiau kantrybės. Pirmiausia, žinoma, reikia turėti užsibrėžtus tikslus ir norus – be jų ant lėkštės rezultatų niekas neatneš. Panorėjus atsiras laiko jdėti darbo ir pastangų, tada dažnai įmanoma ir norimus rezultatus pasiekti. O nesékmės ateina ir savaime, nori to ar nenori, tik reikia būti kantriam. Niekada negali žinoti – pirma triskart nepasiseks, bet paskui gal išmuš ir tavo valanda.

Su kuriais buvusiais gimnazistais ir kaip palaikote ryšius?

Jau senokai negyvenu Lietuvoje ir po truputį nuo to laiko praradau labai daug pažinčių. Tiesa, jau nemažai gimnazistų yra ir Kembridže – su jais ir tenka susitikti.

Kokia popamokine veikla užsiimdavote?

Popamokinė veikla tikrai nebuvo intensyvi. Sédėjimas ir laiko leidimas su draugais gimnazijoje tikriausiai popamokine veikla nelaikomi. Kažkada bandžiau dainuoti, kažkada dalyvavaus debatuose, kažkada lyg ir įstatams nusižengiau, bet svarbu, kad linksma buvo.

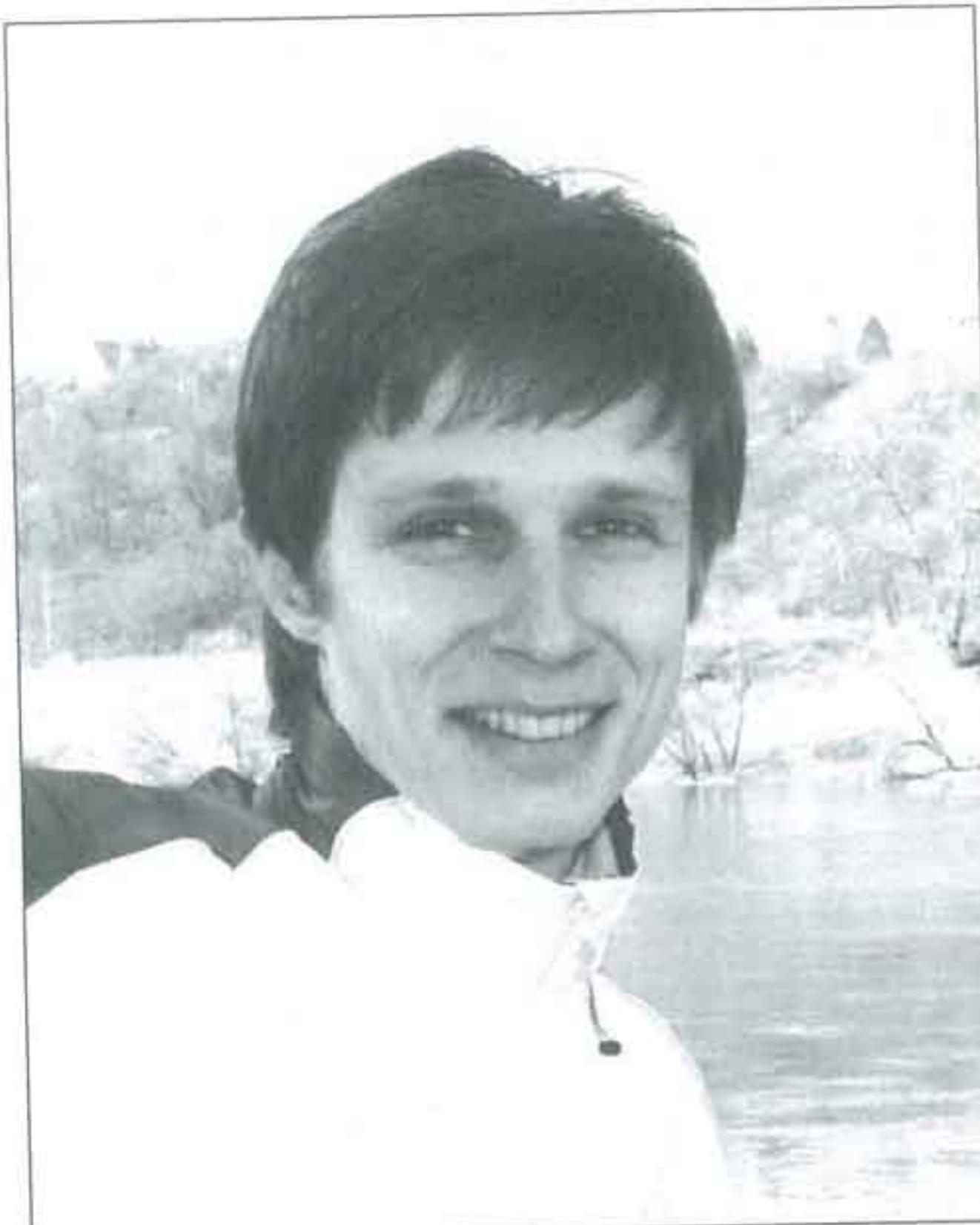
Audrius Pundzevičius

Darbo vieta:

„Bentley Systems Europe B.V.“
filialas

Kur ir ko mokaesi, kokias kvalifikacijas, titulus turi?

Baigęs gimnaziją studijavau KTU Informatikos fakultete. Studijų metu pradėjau dirbti savo mėgstamą darbą. Ilgainiui supratau, kad mokslai įvairiose institucijose (gimnazijoje, universitete) tėra tik pradžia. Jeigu nori sėkmingai dirbti, būti geras vyras, savo vaikų tėvas, tai privalai būti atviras visoms galimybėms ko nors išmokti, o jų daug kiekvieną dieną. Taigi mokausi iki šiol...

Kas iš darbo labiausiai patinka (patiko) – kurie etapai, darbo pobūdis, stilius, užduotys, iššūkiai?

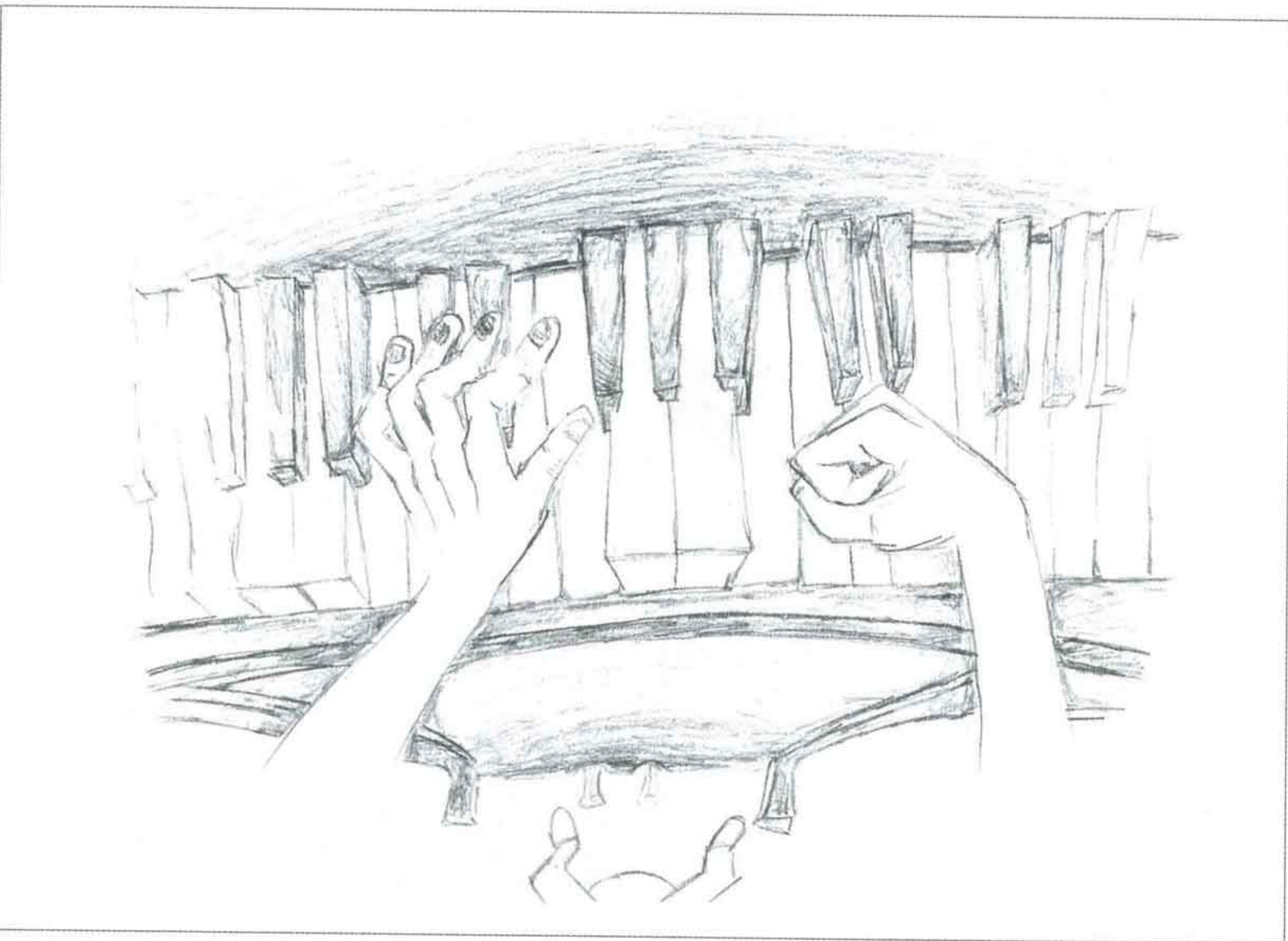
Patinka dalyvauti ten, kur kuriama kažkas naujo, kai užgniaužia kvapą pagalvojus, kad aš prie to būsiu prisidėjės. Patinka, kai jaučiu bendražygių ryžtą ir sutelktumą į aiškų tikslą. Nėra taip svarbu, ar tai „Kompiuterijos“ žurnalas, naujas gaminys, projektų valdymo procesas ar naujas įmonės padalinys.

Gimnazistų šeima: privalumai ir trūkumai?

Vienintelj kartą, kai bandžiau rašyti eiles, jos buvo skirtos mano (tuo metu būsimai) žmonai Aušrai. Dar jai padėdavau daryti informatikos namų darbus. Dabar esame labai laimingi būdami kartu. Ar todėl, kad buvom gimnazistai? Ne, to nepakanka!

Mergaitė. Teresė Prascieniūtė, 2Konica Minolta

Pianinas. Teresė Prascieniūtė, 2Konica Minolta

ABITURIENTAI

ABITURIENTAI

Kalnai. Marija Čepulytė, 4B

Kalnai. Marija Čepulytė, 4B

Birutė Maciulevičienė

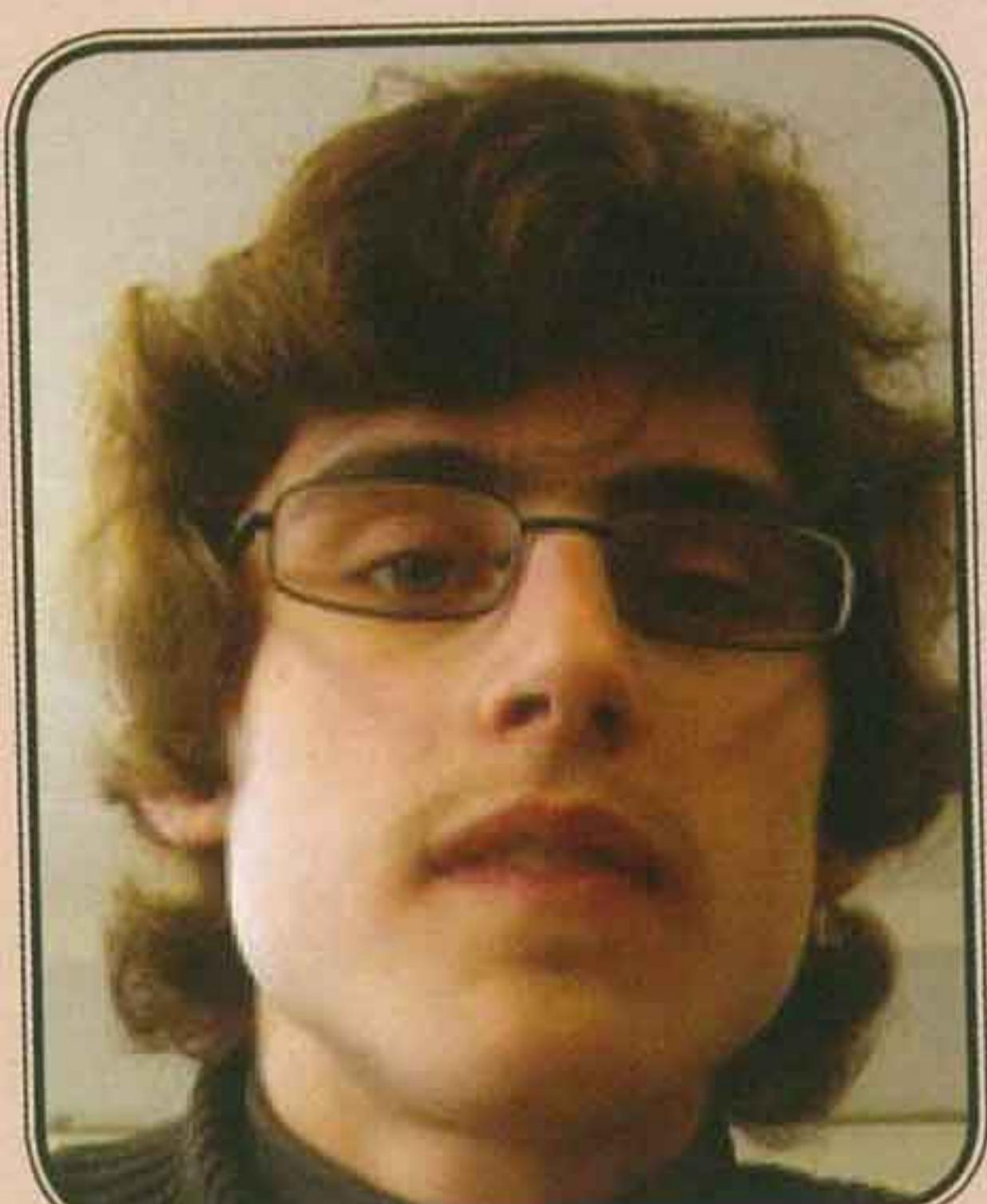
Klasės vadovė

Tadas Burneikis

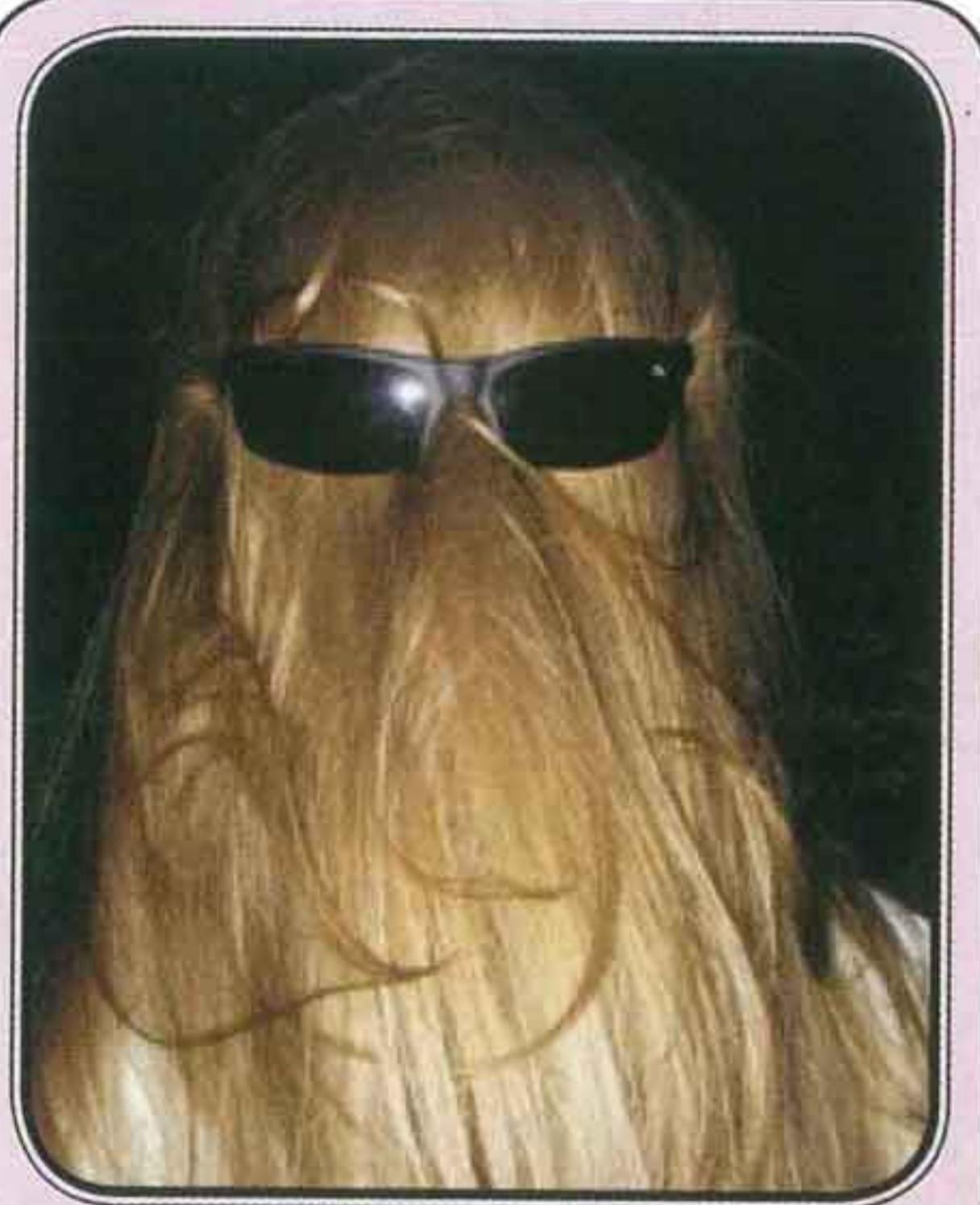
Klasės garsenybė ir vykdomasis gimnazijos organas. Sektinas ir sekamas pavyzdys.

Viktorija Glembockytė

Lietuvos chemijos ateitis. Parodė, kad Kėdainiai irgi miestas.

Lauras Dilys

Keistas, ekspresyvus ir unikalus.
Menininkas.

Jurga Šimaitytė

Jos sapnuose – Saulė, saulėgrąžos ir krūvos knygų. Mokyklai ten vietas nebéra.

Dagnė Andrulytė

Galėtų būti piktoji pamotė, jeigu išmoktų pykti.

Vytautė Balanaškaitė

Myli muziką ir gyvūnus. Ypač šunis ir ežiukus.

Gintė

Pačkauskaitė

Drovi skolą išmušinėtoja. Musę nuskriaustų tik iš keršto.

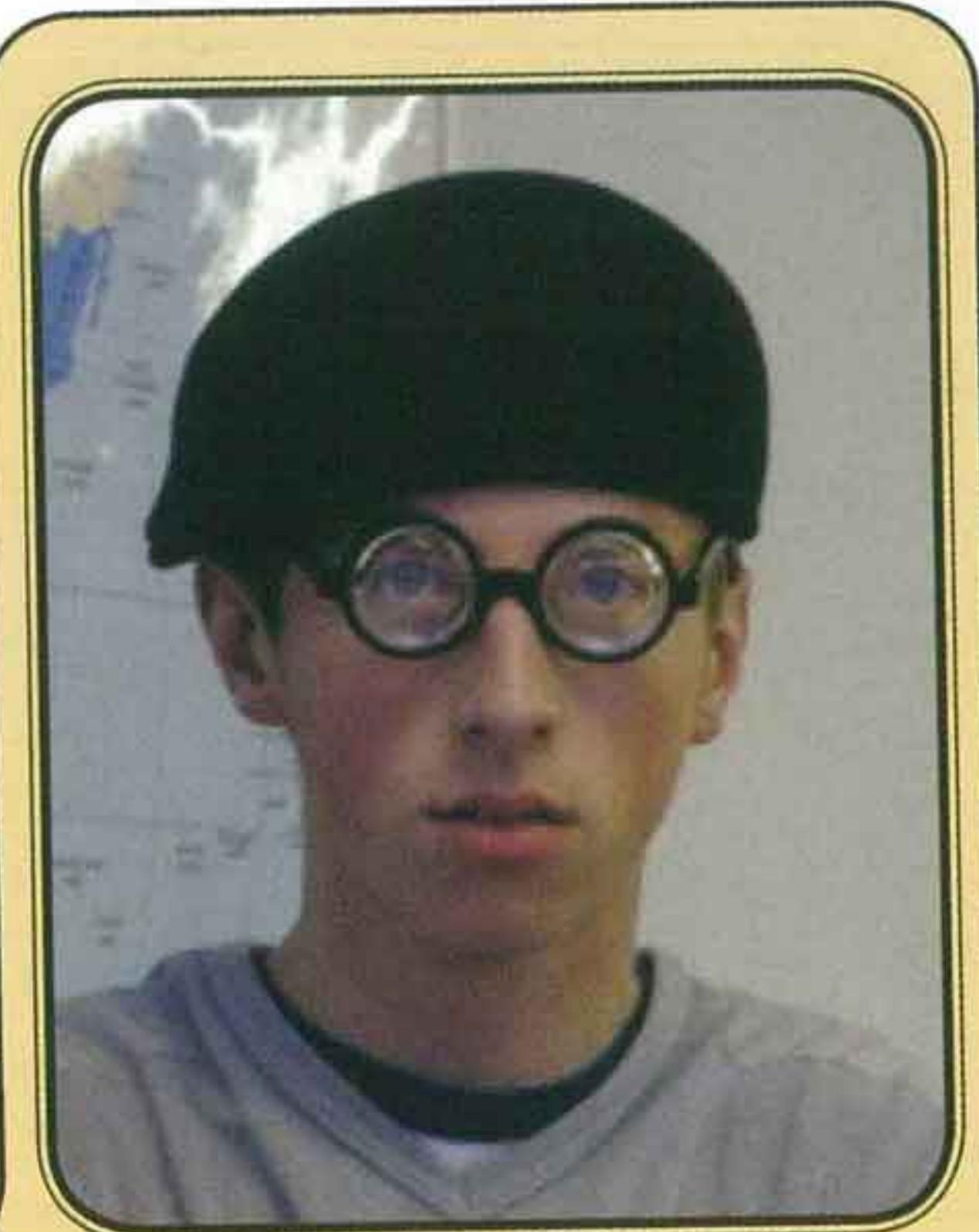
Laura Blėdaitė

Lengva kaip vėjelis, staigi kaip žaibas. Istrigusi tarp mokslo, treniruočių ir vaikščiojimo po parduotuves.

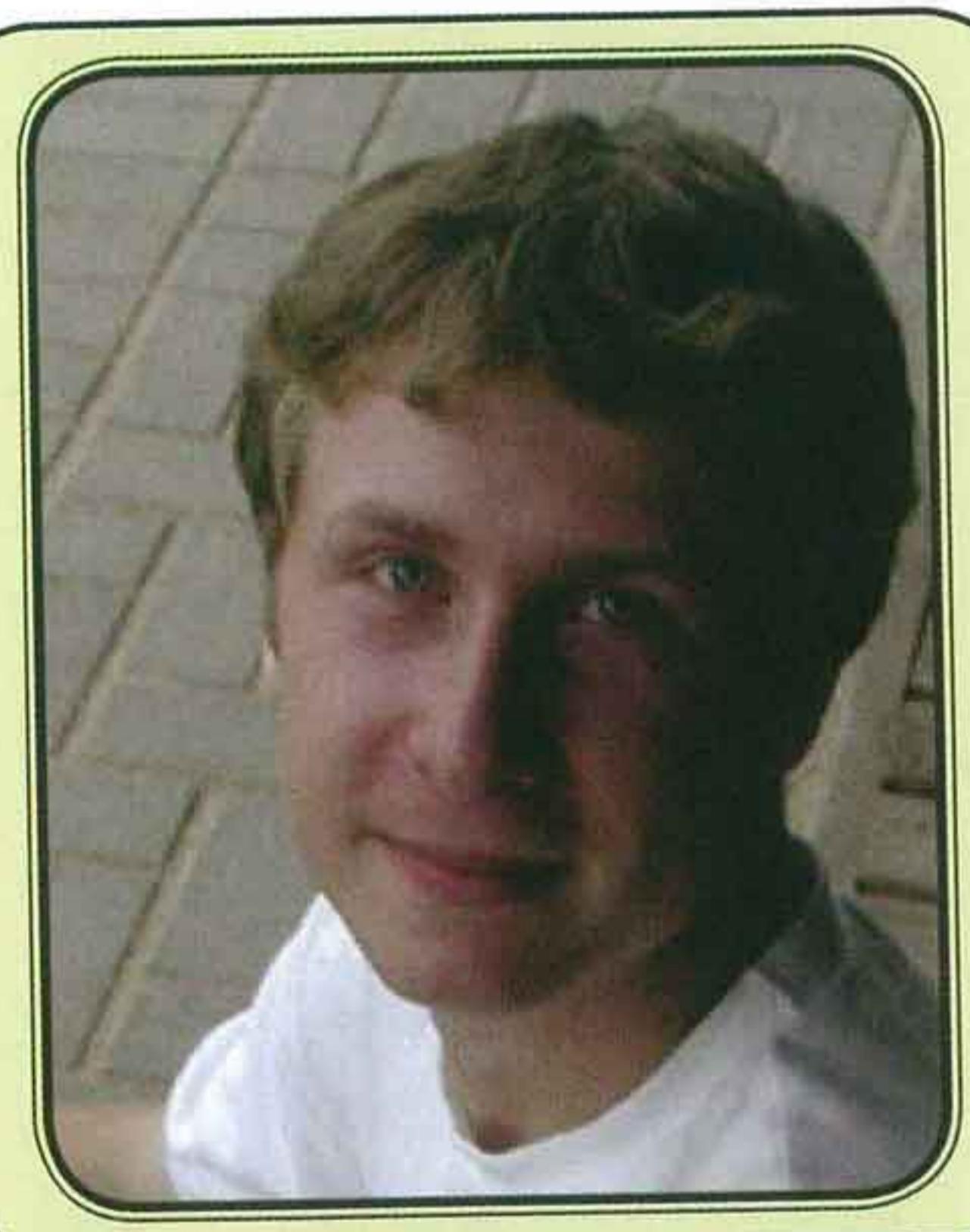
**Mantas
Liaudans-
kas**

Jo hobis – miegas.
Moka išnykti kaip dūmas, bet atsiranda su trenksmu.

Tautvydas Lukševičius

Nepakartojamas krepšinio aikštéléje ir sunkiai aplenkiamas gyvenime.

Vytautas Jakutis

Tvarkos sinonimas ir chaoso priešas. Bet, reikalui esant...

Saulius Žemaitaitis

Mintis jam paklūsta kaip molis puodžiui. Bet Saulius siekia tobulybës.

**Natalija
Trestina**

Tyla apgaulinga.
Švelnumas natûralus.
Audra neišven-
giama.

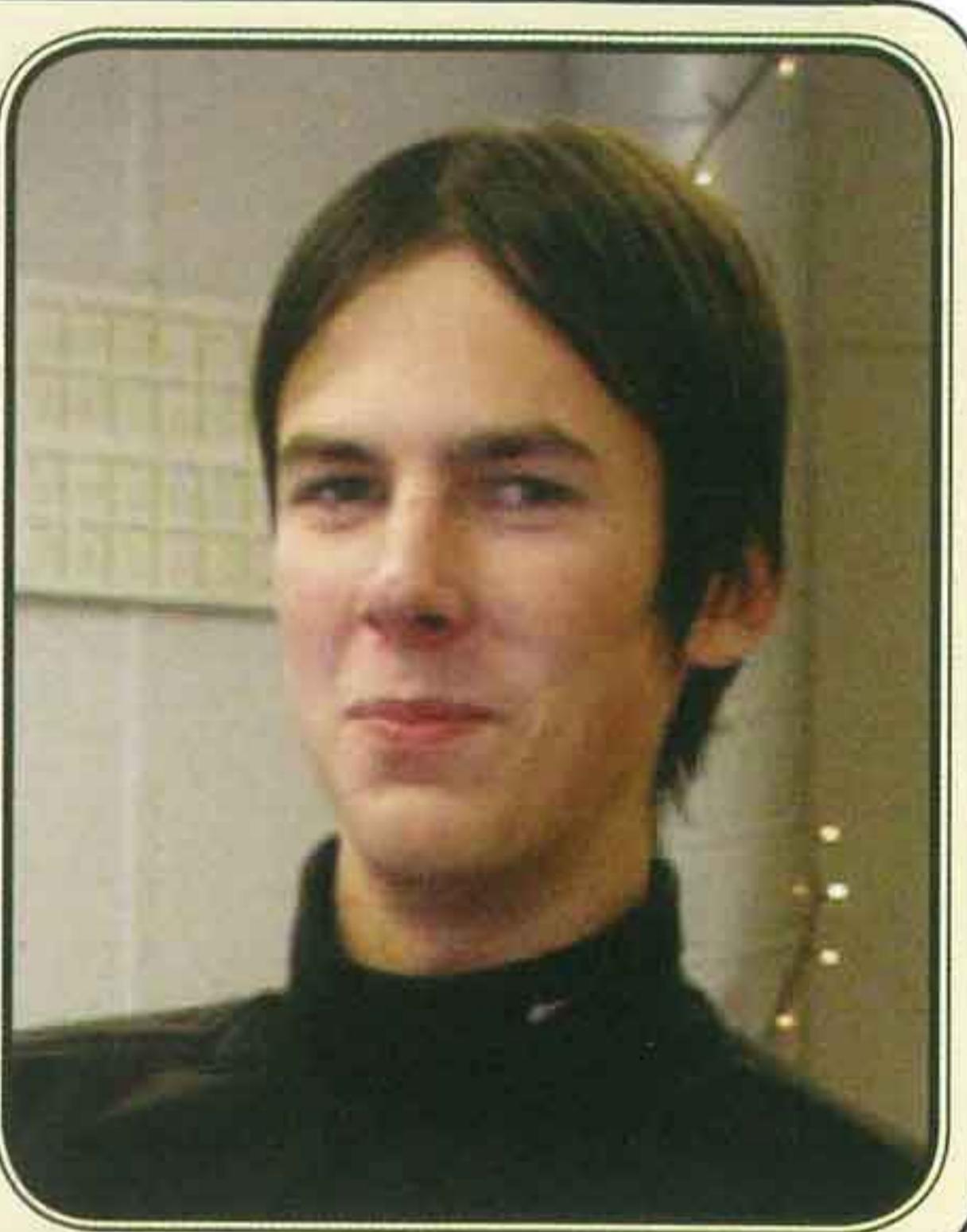
Tomas Kmieliauskas

Kompiuteris apačioje – jo stichija.
Kartais ir j klasę užsuka.

Rokas

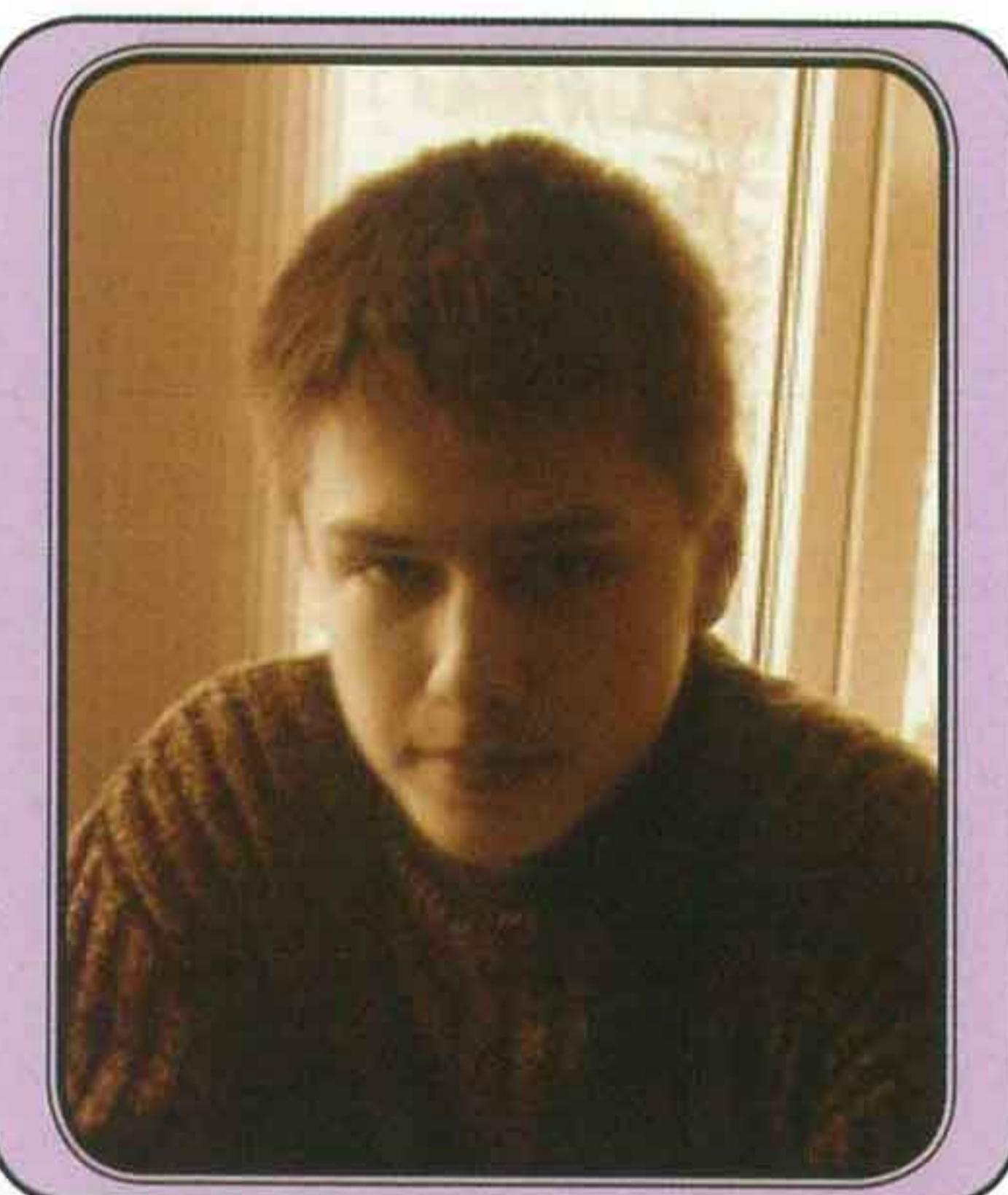
Iščiukas

Perku.
Parduodu.
Keičiu.
Širdyje –
grynas
amerikietis,
o gyveni-
me – lempų
siaubas.

Julius Žaromskis

Žmogus – vaizduotė. Užmigimo meistras.
Angliško žodžio Mocartas.

Vytautas Vislavičius

Rankų kilnojimo
čempionas. Sukčiauja
mažiau nei kadaise...

Jonas Masaitis

Jį žemės
trauka
veikia
stipriaus
nei
kitus. Nuo
rudens šiek
tiek prisi-
bijo upelių.

Vidas Paltarackas

Kartais sunku jį pastebėti, bet už pastangas bus atlyginta.

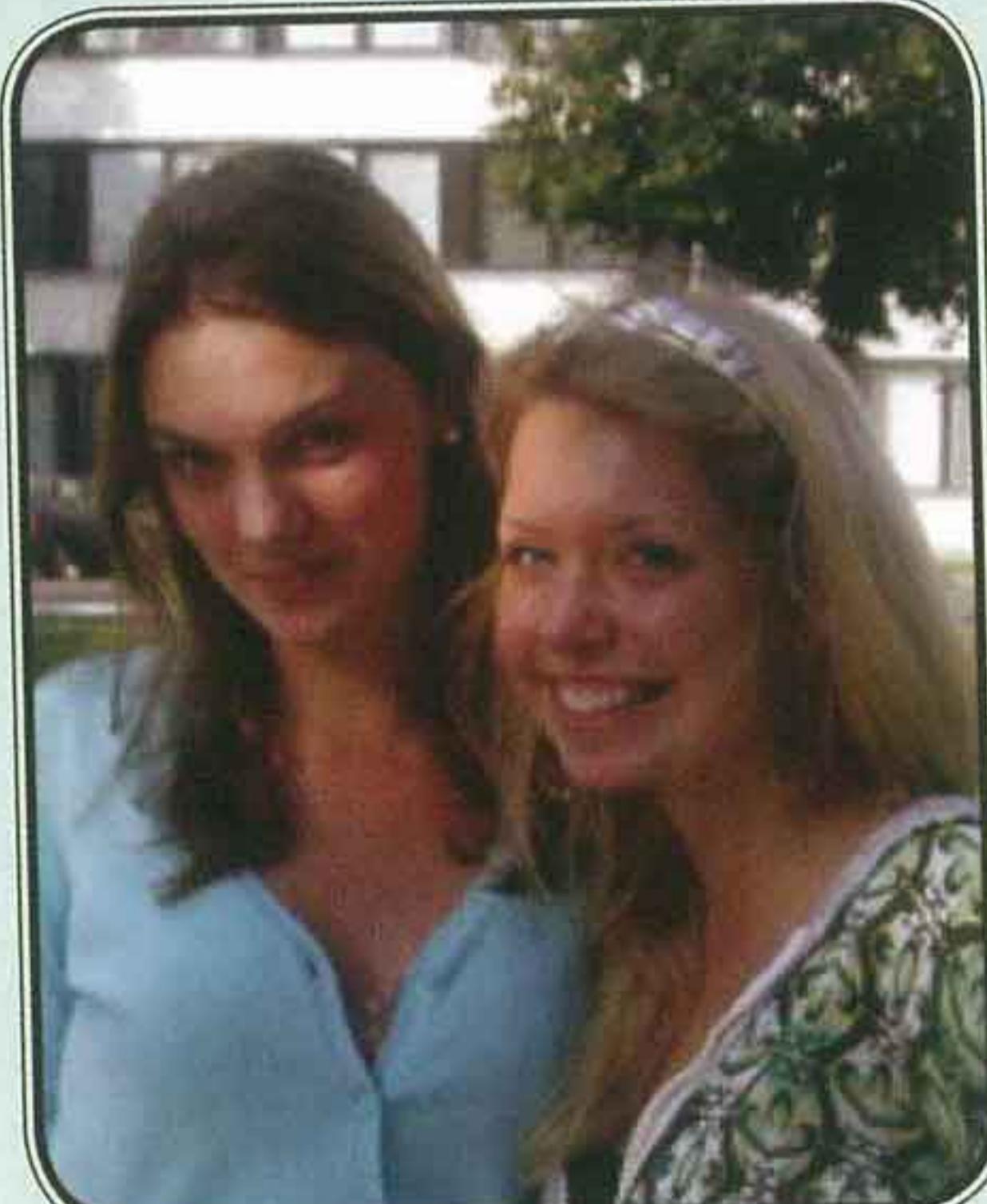

Laurynas Mikšys

Meilės futbolui ir pasišventimo matematikai derinys. Atsargiai – nenuspējamas.

Marija Bliuvaite

Ne kiekvienas gali pasigirti matės ją liūdną. O matę ją piktą išvis nebegali girtis.

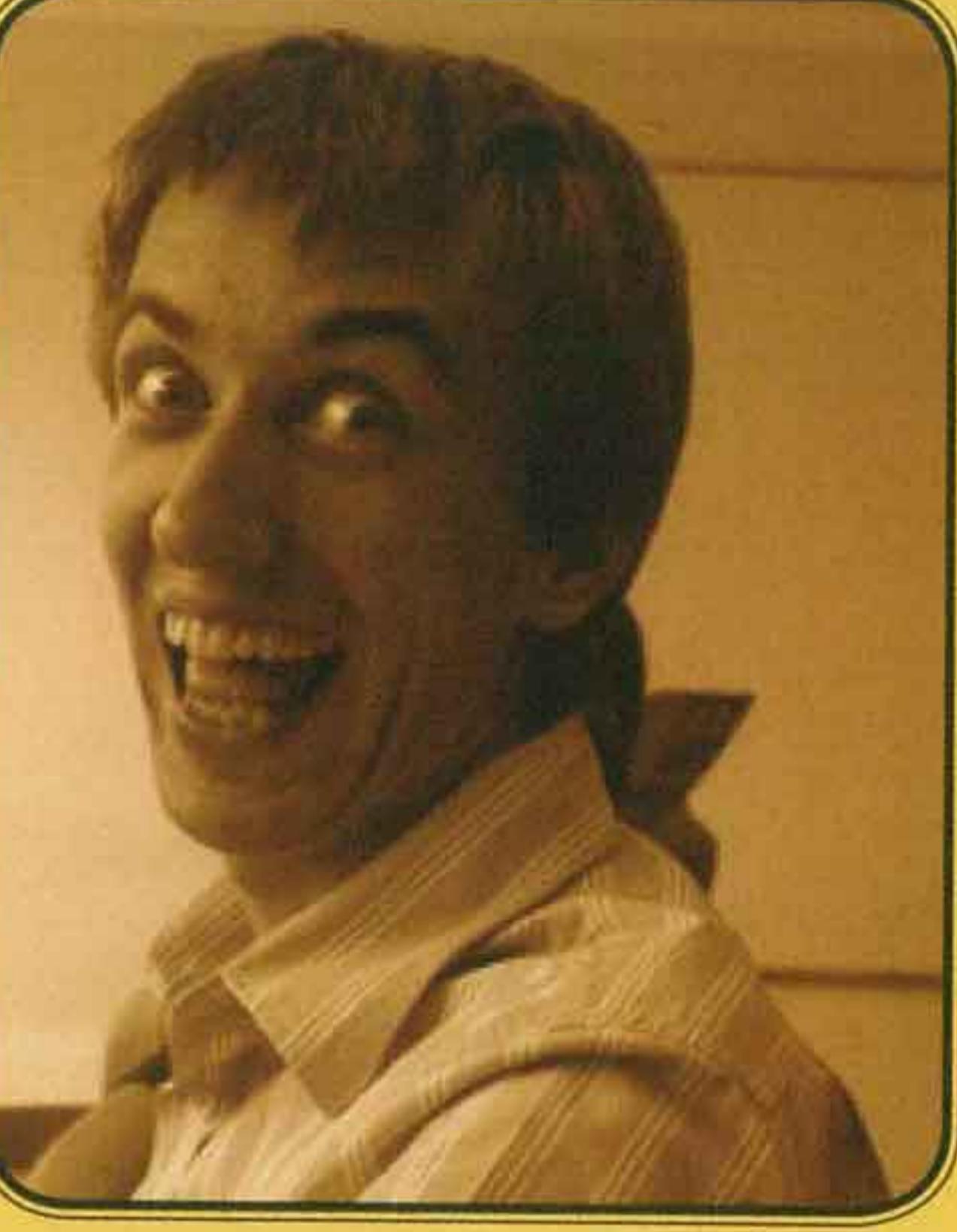

Dovilė Palskytė

Paslaptinga raudonplaukė. Dirba kaip už du (dviejose mokyklose).

Miglė Šaulytė

Plaukai kaip saulė. O ir pati švyti. Triukšmo kėlimu jos tikrai neapkaltinsi.

Julius Grinskis

Pasirūpintų visomis, bet
retkarčiai apsistoja ties viena.

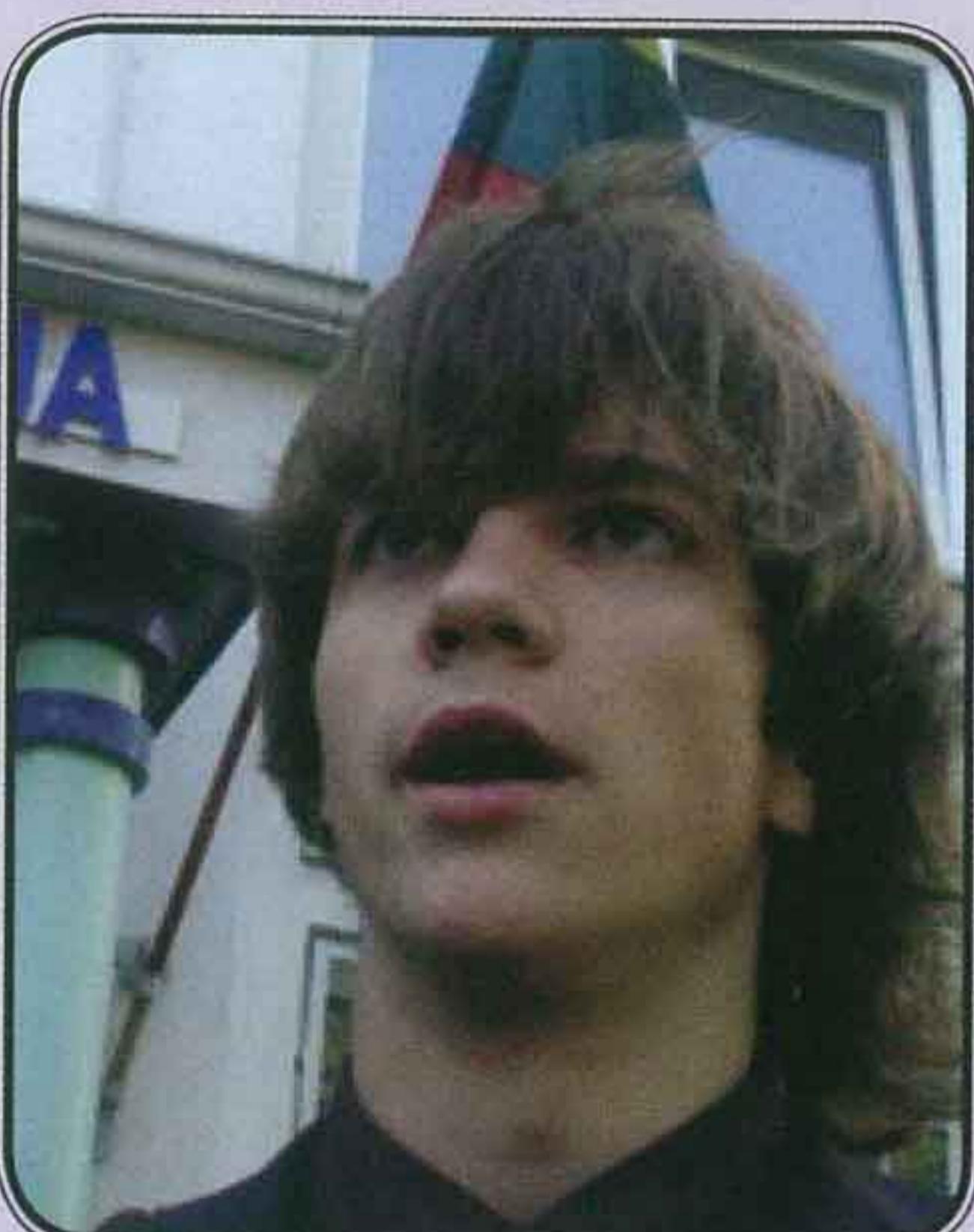
Živilė Vitunskaitė

Per gera, kad būtų ragana. Bet
ir ne fėja. Visad pasiruošusi
skrydžiui.

Martynas Šatas

Martynas nemiega – jis lanksto.
Arba sukasi.

Algirdas Tamašauskas

Amžinas rap'o kampas. Svetimo
juoko jam tikrai nebūna.

Vitalija Paurazienė
Klasės vadovė

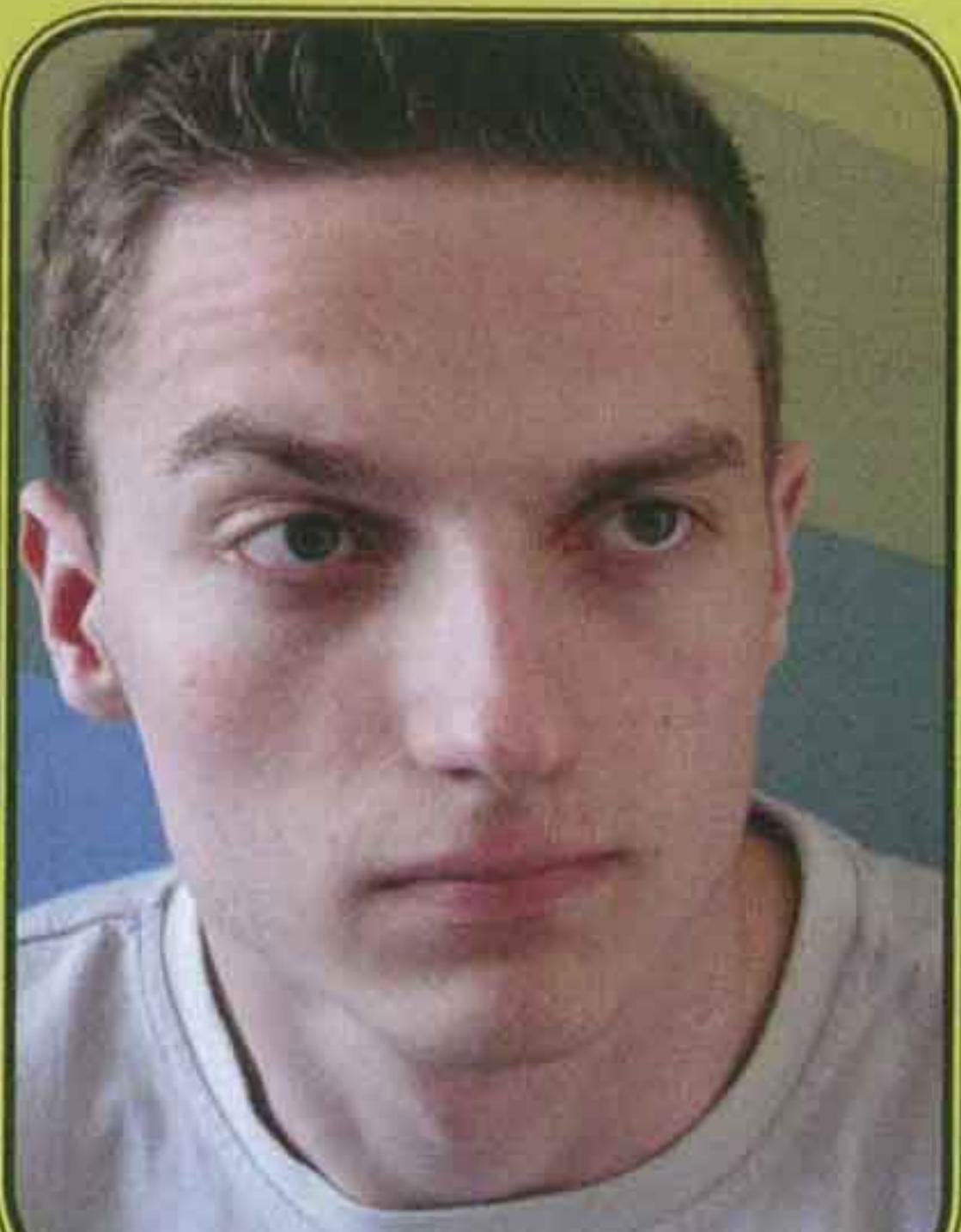
Marijus Petrauskas
Tyla – gera byla.

Ugnius Antanavičius
Antanas (Emontanas Antikristas).

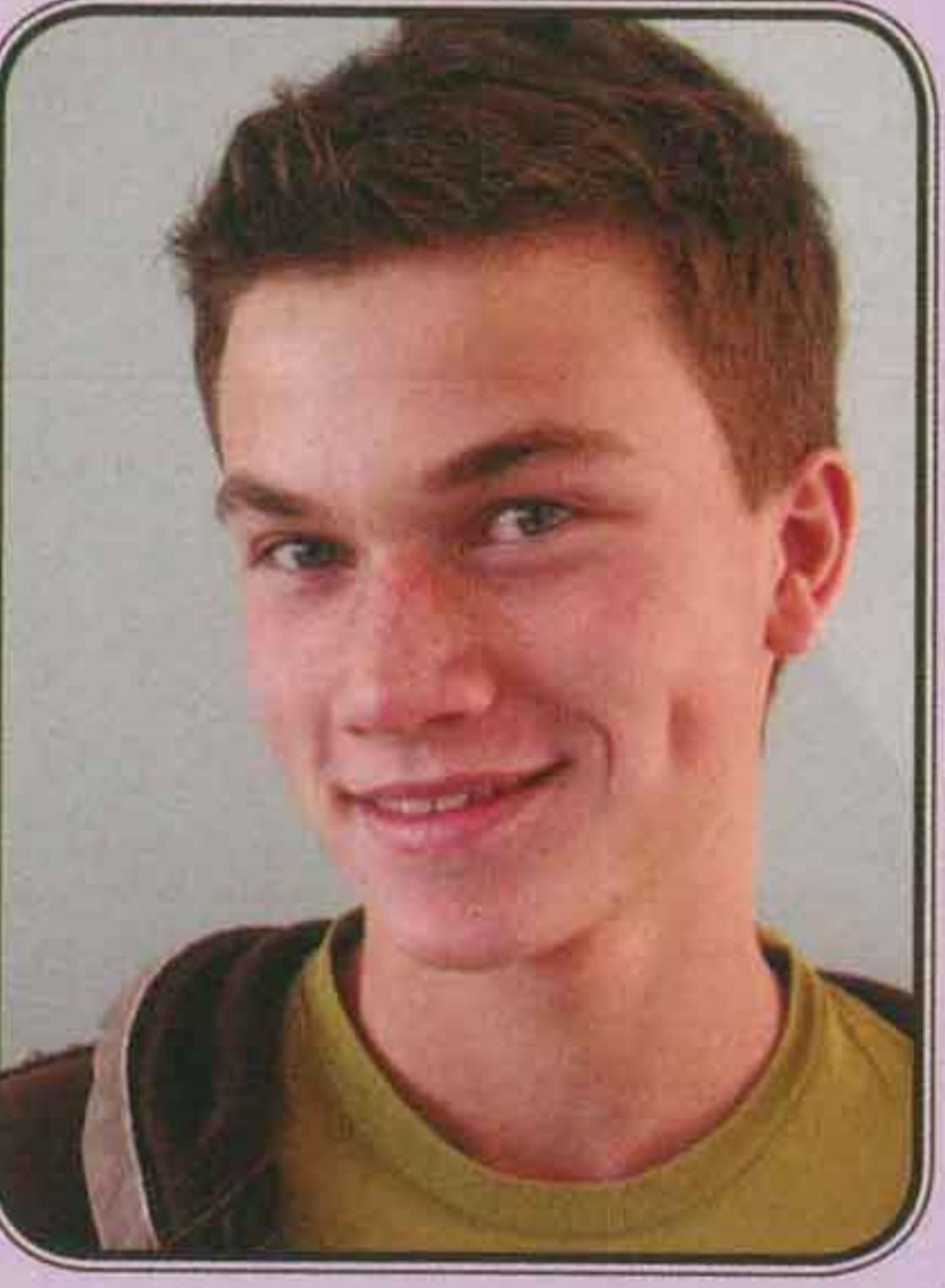
Mindaugas Andrulevičius
Stato.

**Aidas
Andziulis**
Karžygys.

**Vilius
Dobilaitis**
Tipo „brokas“.

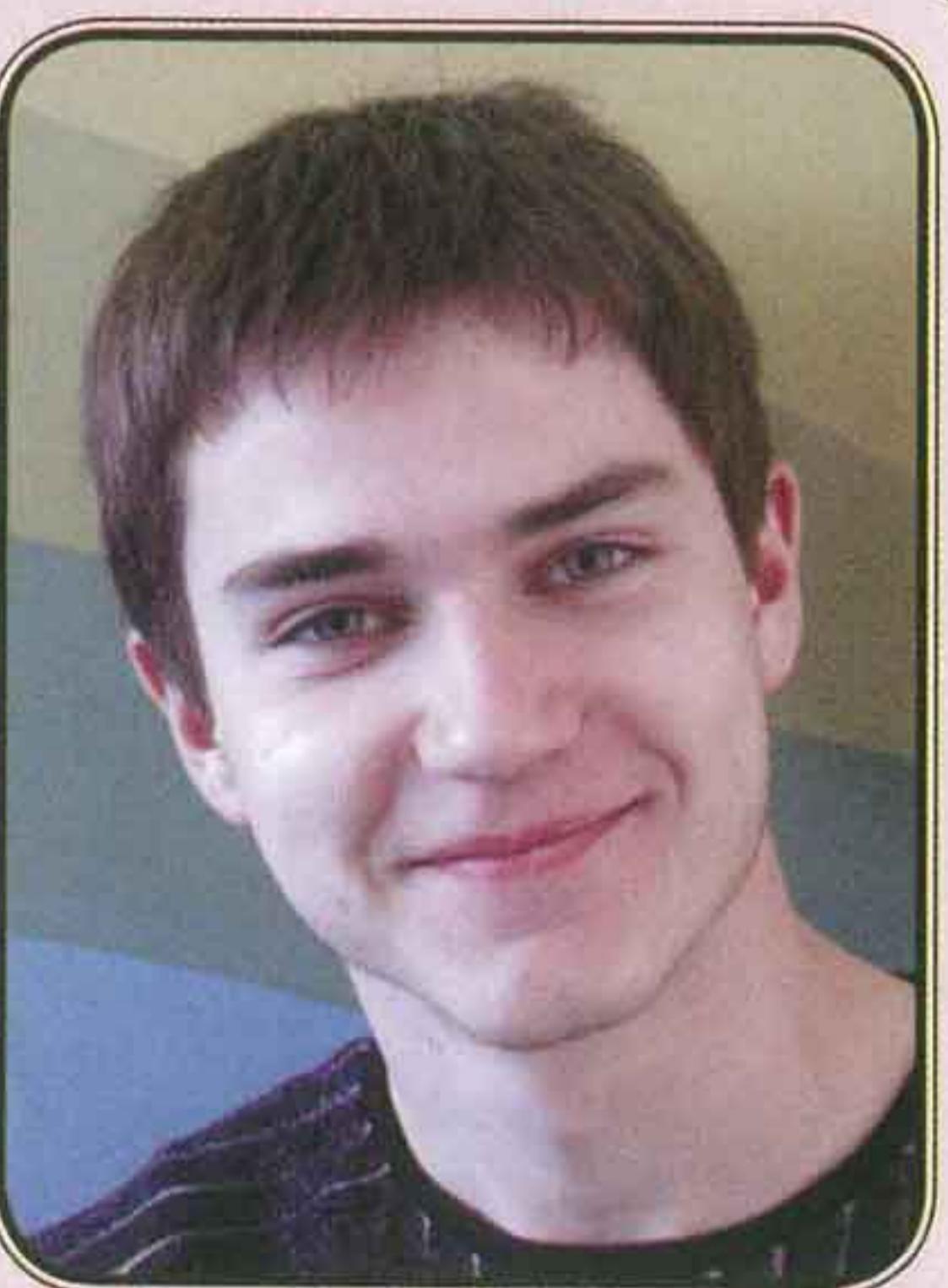
**Lukas
Sveikata**
Daktaras
Sveikata.

**Vytautas
Račiukaitis**
Sex'as.

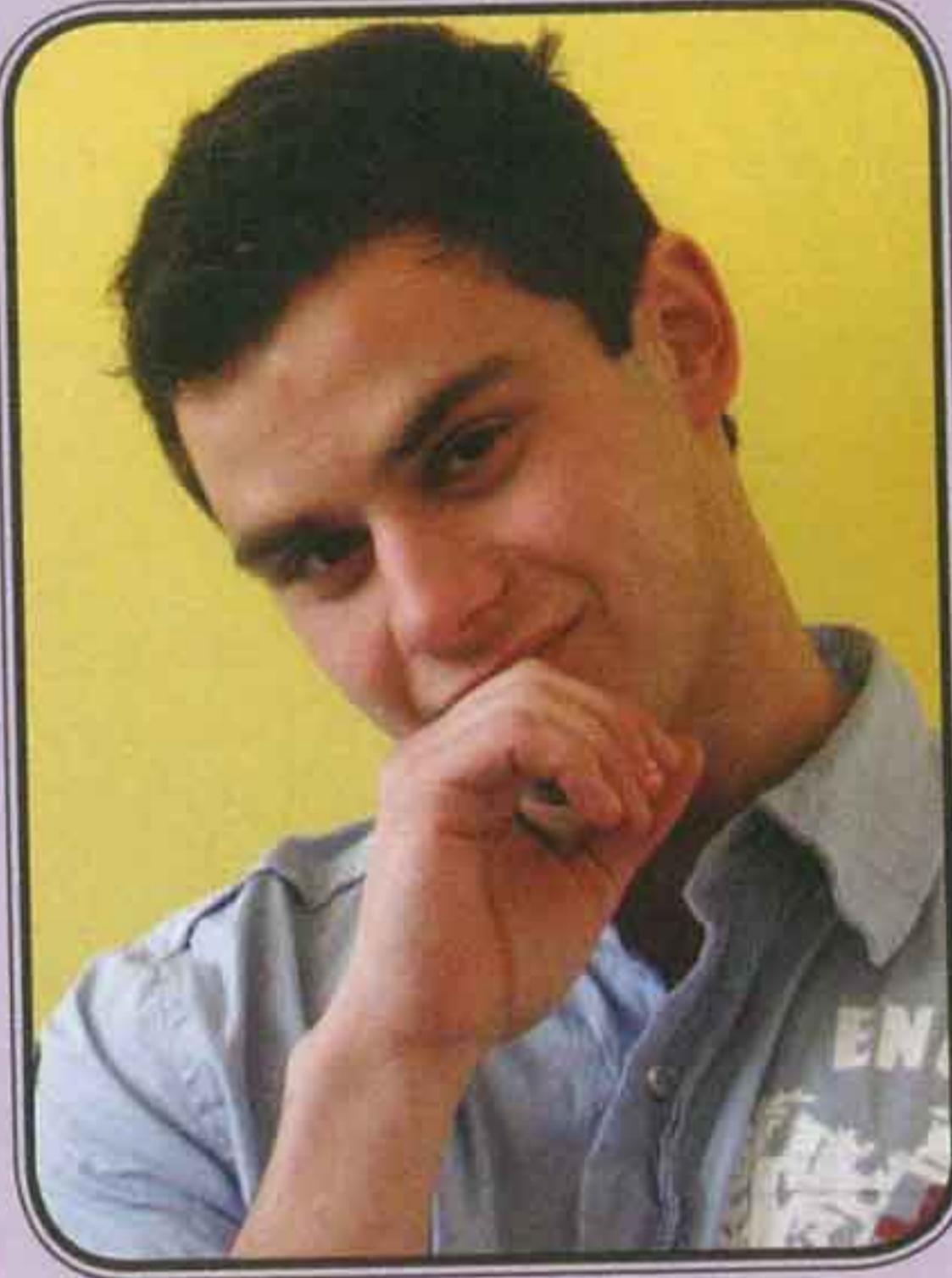
**Edgaras
Pantelejevas**
Meškutis.

**Aurimas
Rabačius**
Prezidentas
(su Rankena).

**Mantas
Malkevičius**
Žmogus
aplenkti viską.

**Karolis
Liaudinskas**
„O joa“.

**Tomas
Gerulaitis**
Auksas
pelenuose.

**Karolis
Parfeniukas**
Parfē.

**Marija
Čepulytė**
Visada visur su
visais viską.

**Darius
Gerulis**
Toks platus,
kad net neapi-
būdinamas.

**Rita
Dekšnytė**

Dvimetrė (kai su „kablais“).

**Vestina
Baukutė**

Devil In Disguise.

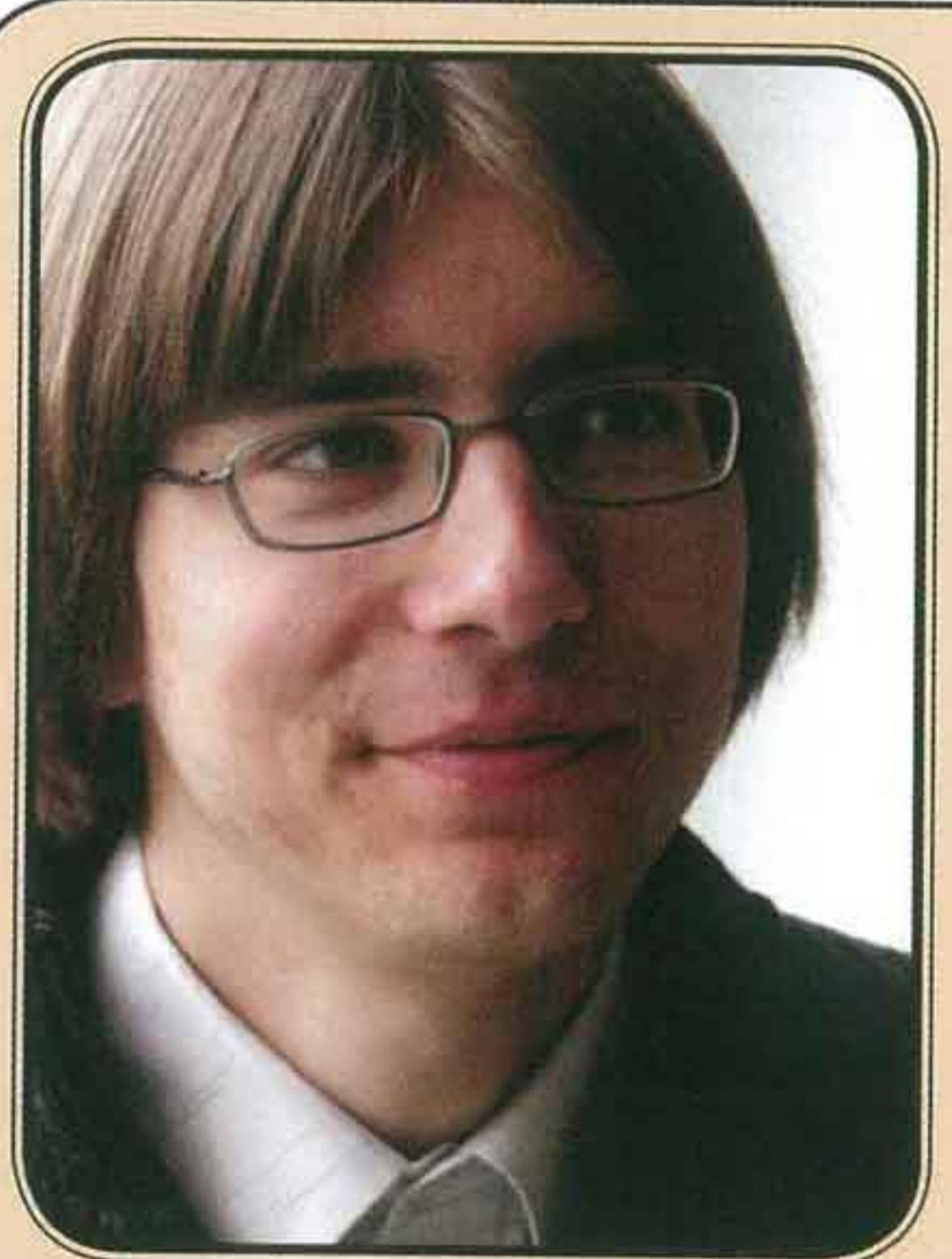
**Sigita
Rimkevičiūtė**

Tobulai tobula.

**Jūratė
Astravaitė**

Matematika 100%.

**Kęstutis
Česnavičius**

Genijus.

**Goda
Borisevičiūtė**

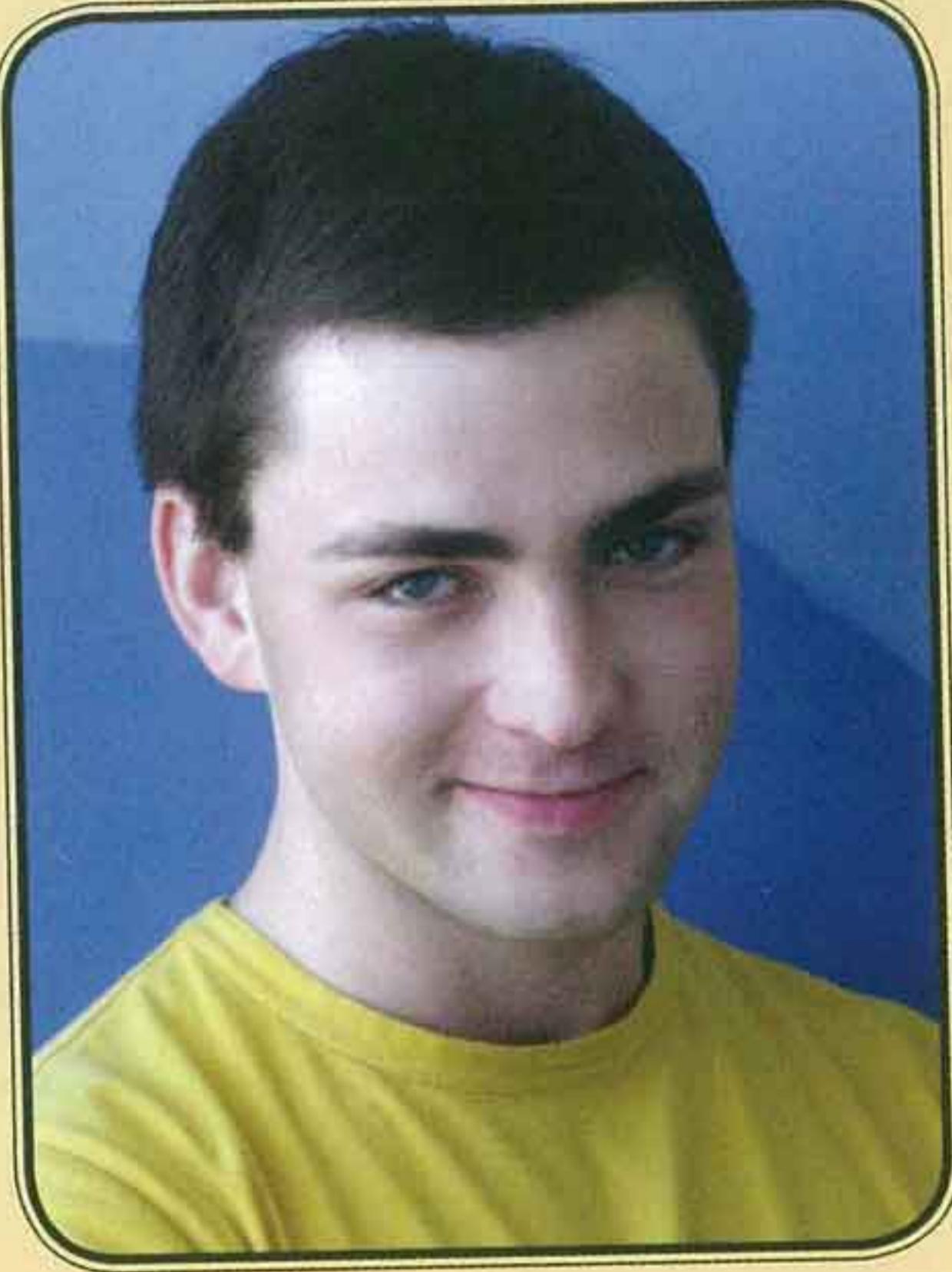
Graži (ir protīnga).

ABITURIENTAI

Greta Krivickaitė

Kompas.

Tomas Raskevičius

Raskius _MusicBoy_
(be komentarų).

Viktorija Mickutė

Superžvaigždė (nemeluojam).

Akvilė Rūtalytė

Business Woman (in Paris).

4C

Afimija Stepanianienė
Klasės vadovė

Jonis Tvarijonas ir Justas Danaitis

Juodas golfas vs. Fūlė. Garliavos bachūriukai RULEZ =)

**Tadas Švenčionis ir
Joris Markūnas**
Kosmosas. Per pamokas jie
ne ryšio zonoje. DO NOT
DISTURB! „Mes alkani!
Ir tas uždavinukas visai
nesimpatiškas!”

**Giedrė Ališauskaitė ir
Inga Šalaševičiūtė**
Svieto lygintojos. Šeimos
išlaikytojos. Geros
nuotaikos skleidėjos.
Santarvės saugotojos.
Liaudies maitintojos.

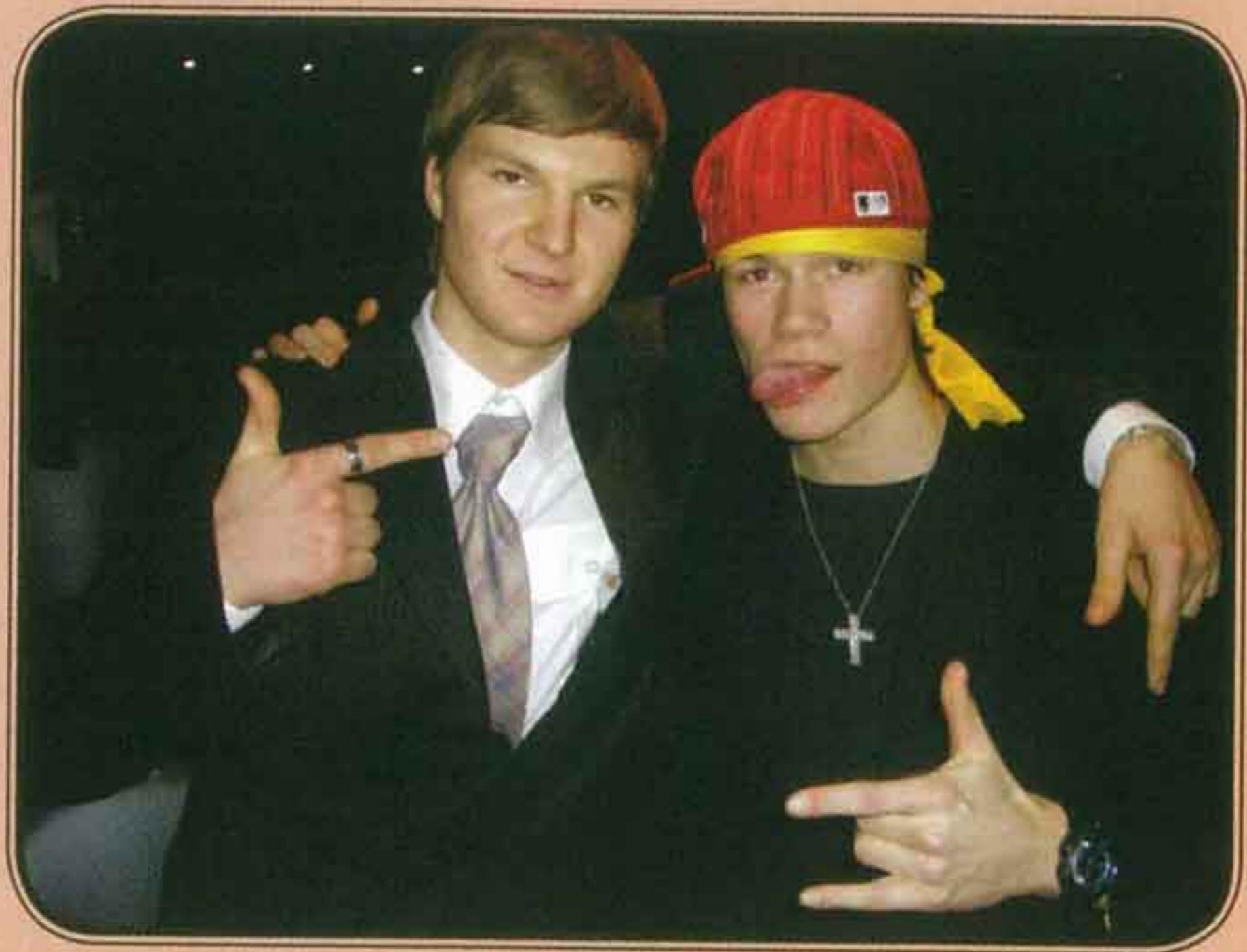
**Andrius Družinis ir
Rūta Paškevičiūtė**
Jie kaip galva ir kaklas, kartu
jau 12 metų ir net nežada
skirtis.

**Viktorija Krukonytė ir
Viktė Klimkevičiūtė**
Žavios, gražios, protingos ir valdin-
gos! Bet abi užimtos!!! Et... gaila.

**Vytis Uogintas ir
Julius Jelisejevas**
Atskira klasės respublika.

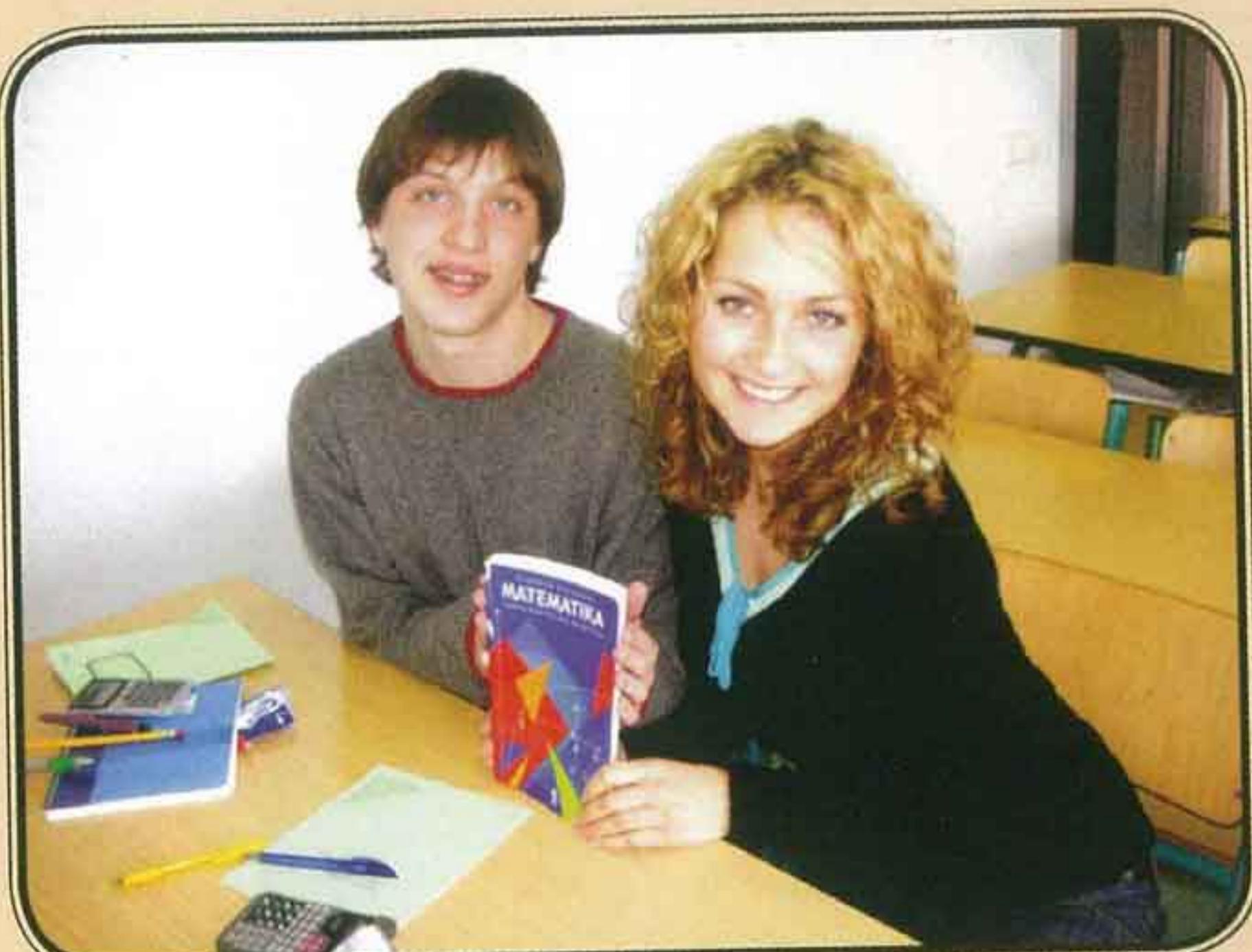

**Agnė Alesiūtė ir
Vytautas Bautrėnas**

Jų sielos pagrobtos. Ji meną kuria, jis bando ji surast net ir ten, kur jo nėra.

**Vytautas Galdeikas ir
Akvilė Ratytė**
Amžini konkurentai visose gyvenimo srityse. Bet gal ateitis juos suves...

**Kristijonas Andrulis ir
Indrė Pakutkaitė**

Juos suvedė gyvenimo negandos ir tikrosios tiesos ieškojimas. Tiesa slypi po kitu kamšteliu.

**Gediminas Steponavičius
ir Gerda Andrijauskaitė**

Itališka pora. Visuomet draugiški ir santūrūs. Kai susipras, bus ideali šeima.

**Žygimantas Mikšta ir
Tautvydas Garbštas**

Kuklūs Kazanovos. Vienas išmintingai tili, kitas garsiai jį palaiko.

Raimundas Ūzas ir Dalius Žadeika

Matematika. Sudoku. Tyla. 15min. Apsauga nieko nepraleidžia.
Literatūrų kampelis. Išmintis.

Viktoras Licišovas ir Simonas Stundžia

Pinkis ir Makaulė. Per kiekvieną pamoką bando užkariauti pasaulį. The smart guy and the wise one.

GERIAUSI IŠ GERIAUSIU

GERIAUSI IŠ GERIAUSIU

Vasario 16-osios premijos laureatai

Ieva Savickaitė, 1Hansabankas

Gimnazijoje gyvuoja graži tradicija šimtadienio metu pagerbti labiausiai gimnazijai nusipelnusius gimnazistus. Šiai tradicijai gyvuoti padeda UAB „Alna“, skiriant lėšas Vasario 16-osios premijai. Anksčiau Vasario 16-osios premija apdovanoti šie moksleiviai:

- 1990 m. Mindaugas Venckus
- 1991 m. Eugenijus Antanaitis
- 1992 m. Aurelijus Dabušinskas
- 1993 m. Aleksandras Gutmanas
- 1994 m. Tomas Juknevičius
- 1995 m. Sandra Vidauskaitė
- 1996 m. Audrius Alkauskas
- 1997 m. Ramūnas Augulis
- 1998 m. Remigijus Staniulis
- 1999 m. Tadas Šarūnas
- 2000 m. Gediminas Lukšys
- 2001 m. Vismatė Plėštytė
- 2002 m. Dovilė Makarevičiūtė
- 2003 m. Tadas Jucikas
- 2004 m. Ieva Selemenavičiūtė
- 2005 m. Jūratė Mažulytė
- 2006 m. Arūnas Daujotis

Kviečiame iš arčiau susipažinti su šiumetiniais laureatais.

Premijos laureatas KĘSTUTIS ČESNAVIČIUS (XVI B)

Tai žmogus, kurio nepastebėti ir nejsiminti neįmanoma. Visuomet su šypsena veide, puikių idėjų ir žinių pilna galva, Kęstutis garsino gimnaziją įvairiais mokslo laimėjimais – matematikos pasaulinė, informatikos kažkas, fizika, chemija kažkas. Savo patirtimi ir žiniomis jis dalijasi ir su kitais gimnazistais: jo vedami matematikos užsiėmimai ir organizuojamos gimnazijos olimpiados padėjo jauniesiems matematikams geriau pažinti šį mokslą.

Ką mègsti ir ko nemègsti?

Mègstu šachmatus, stalo tenisą, futbolą, groti gitara (nors nemoku :)). Nemègstu atsakinèti į tokius klausimus :)

Koks tavo geriausias atsiminimas iš metų, praleistų gimnazijoje?

Dešimtos klasës pabaigoje, atsimenu, bûdavo labai nuobodu per istorijos pamokas. Jau buvau pasirinkës profilj ir visiškai atsisakës istorijos, tad daug dèmesio likusioms istorijos pamokoms neskyriaud (juoba jog jos buvo baisiai nuobodžios). Todèl nusipirkau rašymo sasiuvinj pirmai klasei (tokj, kuriame pirmokai mokosi raides rašyti :)) ir per istorijos pamokas darydavau užduotis kaire ranka – bandžiau išmokti rašyti kaire ranka. Aišku, nieko gero iš to neišèjo (išmokau rašyti gana gražiai, kai stengdavausi, bet labai létai), bet šiaip ar taip buvo linksma.

Kas yra vertingiausia, ko čia esi išmokës?

Išmokau, jog pažymiai – dar ne viskas.

Ką patartum esamiems ar bûsimiems gimnazistams?

Raskite savo vietą gimnazijoje.

Pirmosios paskatinamosios premijos laureatas AURIMAS RABAČIUS (XVI B):

Gimnazijos prezentas, visuomet užsiémės ir visuomet apsuotas būrio gimnazistų, savo presidentavimo metais buvęs kone gimnazijos siela. Ir ko tik jis nedaro! Ir šoka, ir dainuoja, ir grojagitarą, ir organizuoja, ir žygiuoja, ir sportuoja, ir netgi skraido... Gimnazistai tai matė ir įvertino – 2006m. „Paukščių ir gaidžių“ apdovanojimuose jis buvo išrinktas gimnazijos „Metų žmogumi“.

Ką mėgsti ir ko nemėgsti?

Mėgstu: aviaciją, tenisą, gitarą, šokius, vakarėlius ir t.t. Nemėgstu: kvailų klausimų, rašyti sms, serialo „Prison Break“.

Koks tavo geriausias atsiminimas iš metų, praleistų gimnazijoje?

Tokių daug: kelionė plaustais su draugais gimnazistais, Nulių žygiai, sédėjimai šile, šimtadienis...

Kas yra vertingiausia, ko čia esi išmokęs?

Néra geresnio būdo tikslui pasiekti kaip sunkus, įtemptas darbas. Iš pažiūros lengvi keliai ir visokie „gudravimai“ nebūtinai atneš norimus rezultatus. Pasitikėjimą, kiekvieną įvertinimą reikia užsitarnauti.

Ką patartum esamiems ar būsimiems gimnazistams?

Išmok ir nebijk, savo protą panaudok! Kasdieninis gyvenimas tarp geriausiuju yra be galio sudėtingas, kainuoja daug nervų. Tarp jų niekada negali pasirodyti bukas!

Niekada nuo nieko nebék ir nesikratyk atsakomybės. Nebijk už save kovoti iki galio. Kad ir kokią nesąmonę iškrėtei, gyvenimas tuo nesibaigia. Kas buvo, tas. Kol nepraradai visko, nepraradai nieko. Gyvenimas paprastas: daryk sprendimus, nesidairyk atgal.

Antrosios paskatinamosios premijos laureatas LAURYNAS MIKŠYS (XVI A):

Kas tuo pačiu metu sugeba ir puikiai suorganizuoti gimnazijos futbolo lygą, ir iš pasaulinės matematikos olimpiados parsiivežti bronzos medalį? Taip, tai – Laurynas. Gero būdo ir visuomet nusiteikęs kažką veikti, abiturientas savo nemenką pasiekimų bei olimpiadinių laimėjimų bagažą išsiveža į Angliją – jis pirmasis gimnazistas iškart po gimnazijos baigimo mokslus tęsiantis prestižiniame Kembridžo universitete.

Ką mègsti ir ko nemègsti?

Mègstu žiûrèti bei žaisti futbolą. Čia, žinoma, tik maža dalis to, ką mègstu ;)

Nemègstu taip pat daugelio dalykų. Pirma mintis – alyvuogės ;)

Koks tavo geriausias atsiminimas iš metų, praleistų gimnazijoje?

Gerą atsiminimą tiesiog perdaug, kad būtų galima išrinkti geriausią. Pradedant Nuliu žygiais, išvykomis į Kapitoniskes, baigiant karnavalais, šimtadieniais. Žinoma, visų tų gerų prisiminimų nebūtų be žmonių, kurie buvo drauge.

Kas yra vertingiausia, ko čia esi išmokęs?

Gerbti ir vertinti žmones tokius, kokie jie yra.

Ką patartum esamiems ar būsimiems gimnazistams?

Išnaudokite kiekvieną galimybę, kurią gimnazija jums suteikia.

Tarptautinių olimpiadų laimėtojai

2006m. tarptautinė

INFORMATIKOS olimpiada

Vytis Banaitis, 15C – sidabro medalis

2006m. tarptautinė

MATEMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B – bronzos medalis

Laurynas Mikšys, 4A – bronzos medalis

Jonas Šukys, 15A – pagyrimo raštas

Sankt Peterburgo

MATEMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B –
II vieta

2006m. Baltijos šalių

INFORMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B –
aukso medalis

Gediminas Liktaras, 2Konica Minolta –
sidabro medalis

Vaiva Imbrasaitė, 3B – bronzos medalis

Lukas Steiblys, 3A – bronzos medalis

Baltarusijos MATEMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B – I vieta

Vaidotas Juronis, 2Konica Minolta – I
vieta

Vaidotas Kurlianskas, 3A – II vieta

Laurynas Mikšys, 4A – pagyrimo
raštas

Respublikinių olimpiadų laimėtojai

45-oji CHEMIJOS olimpiada

Mindaugas Jakutis, 3B – I vieta

Roberta Pocevičiūtė, 3HP – II vieta

Lukas Melninkas, 1SAMPO – II vieta

Viktroja Glembockytė, 4A – III vieta

Vladimiras Oleinikovas, 1SAMPO – III vieta

Pagyrimo raštai:

Vaiva Imbrasaitė, 3B

Rimantas Kuodys, 2Konica Minolta

Pijus Simonaitis, 1SAMPO

Guoda Radvilavičiūtė, 1Hansabankas

17-oji nacionalinė INFORMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B – II vieta

Lukas Steiblys, 3A – II vieta

Gediminas Liktaras, 2Konica Minolta – II vieta

Vaiva Imbrasaitė, 3B – III vieta

Nuotlinė CHEMIJOS olimpiada

Guoda Radvilavičiūtė, 1Hansabankas – I laispnio diplomas

Giedrė Degutytė, 1Hansabankas – I laipsnio diplomas

55-oji FIZIKOS olimpiada

Airidas Korolkovas, 3B – III vieta

Pijus Simonaitis, 1SAMPO – III vieta

Pagyrimo raštai:

Paulius Kantautas, 1SAMPO

56-oji MATEMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 4B klasė – I vieta
Vaidotas Juronis, 2Konica Minolta – I vieta
Laurynas Mikšys, 4A klasė – II vieta
Vaidotas Kurlianskas, 3A klasė – II vieta
Kristina Kubiliūtė, 2B klasė – II vieta
Lukas Melninkas, 1SAMPO – II vieta
Pagyrimo raštai:
Marija Antanavičiūtė, 2Konica Minolta
Rimantas Kuodys, 2Konica Minolta
Aida Leonavičiūtė, 2B
Paulius Kantautas, 1SAMPO

18-asis FIZIKOS čempionatas

Airidas Korolkovas, 3B – I vieta
Kęstutis Česnavičius, 4B – II vieta
Lukas Melnikas, 1SAMPO – III vieta

Prof. J. Matulionio jaunujų MATEMATIKŲ konkursas

Kęstutis Česnavičius, 4B – I vieta
Vaidotas Kurlianskas, 3A – I vieta
Kristina Kubiliūtė, 2B – I vieta
Aida Leonavičiūtė, 2B – I vieta
Paulius Kantautas, 1SAMPO – I vieta
Lukas Melninkas, 1SAMPO – II vieta
Kęstutis Daugėla, 3HP – III vieta
Marija Antanavičiūtė, 2Konica Minolta – III vieta
Pijus Simonaitis, 1SAMPO – III vieta

12-asis prof. K. Baršausko FIZIKOS konkursas

Kęstutis Česnavičius, 4B – II vieta
Pijus Simonaitis, 1SAMPO – II vieta

V.A.Graičiūno jaunujų VADYBININKŲ EKONOMISTŲ konkursas

Vytautas Bautrėnas, 4C – II vieta

EKONOMIKOS olimpiada

Tomas Pilkauskas, 3A – I laipsnio diplomas

Andrius Družinis, 4C – II laipsnio diplomas

Vytautas Galdikas, 4C – III laipsnio diplomas

Gediminas Steponavičius, 4C – III laipsnio diplomas

Vytautas Bautrėnas, 4C – III laipsnio diplomas

Pagyrimo raštai:

Laurynas Totoraitis, 1Hansabankas

Petras Šukys, 3HP

Regioninių olimpiadų laimėtojai

Kauno miesto LIETUVIŲ KALBOS olimpiada

Gabrielė Bakšytė, 1Hansabankas – I vieta

Kauno apskrities LIETUVIŲ KALBOS olimpiada

Gabrielė Bakšytė, 1Hansabankas – I vieta

18-oji INFORMATIKOS olimpiada Kauno turas

Laurynas Mikšys, 4A – I vieta

Saulius Žemaitaitis, 4A – I vieta

Lukas Steiblys, 3A – I vieta

Petras Šukys, 3HP – II vieta

Sigitas Laukevičius, 3A – III vieta

Kauno miesto DEBATŲ turnyras anglų kalba

KTUG 1(Justas Jaruševičius, 2B,

Rugilė Stonytė, 2B,

Viktorija Matusevičiūtė, 3HP,

Gustė Briedytė, 2B) – II vieta

Kauno miesto naujokų DEBATŲ turnyras lietuvių kalba
KTUG 3 (Rugilė Stonytė, 2B,
Karolina Strelcovaitė, 2C,
Dominykas Jakštė, 1Hansabankas) – II vieta
KTUG 1 (Giedrius Zolubas, 2B,
Justas Jaruševičius, 2B,
Kotryna Zeltinytė, 1SAMPO) – III vieta
Individualių kalbėtojų reitingas:
Rugilė Stonytė, 2B – 1 vieta
Giedrius Zolubas, 2B – 2 vieta
Karolina Strelcovaitė, 2C – 4 vieta

56-osios MATEMATIKOS olimpiados Kauno turas

Laurynas Mikšys, 4A – I vieta
Tomas Pilkauskas, 3A – I vieta
Aida Leonavičiūtė, 2B – I vieta
Pijus Simonaitis, 1SAMPO – I vieta
Marija Antanavičiūtė, 2Konica Minolta – II vieta
Paulius Kantautas, 1SAMPO – II vieta
Edas Matulaitis, 2C – III vieta
Lukas Melninkas, 1SAMPO – III vieta

Kauno miesto ISTORIJOS olimpiada

Tomas Raskevičius, 4B – III vieta

55-osios FIZIKOS olimpiados Kauno miesto turas

Kęstutis Česnavičius, 4B – I vieta
Paulius Kantautas, 1SAMPO – I vieta
Rimantas Kuodys, 2Konica Minolta – II vieta
Pijus Simonaitis, 1SAMPO – II vieta
Mindaugas Jakutis, 3B – III vieta
Aida Leonavičiūtė, 2B – III vieta

MES

MES

Dramos studijos kelionė į San Remą

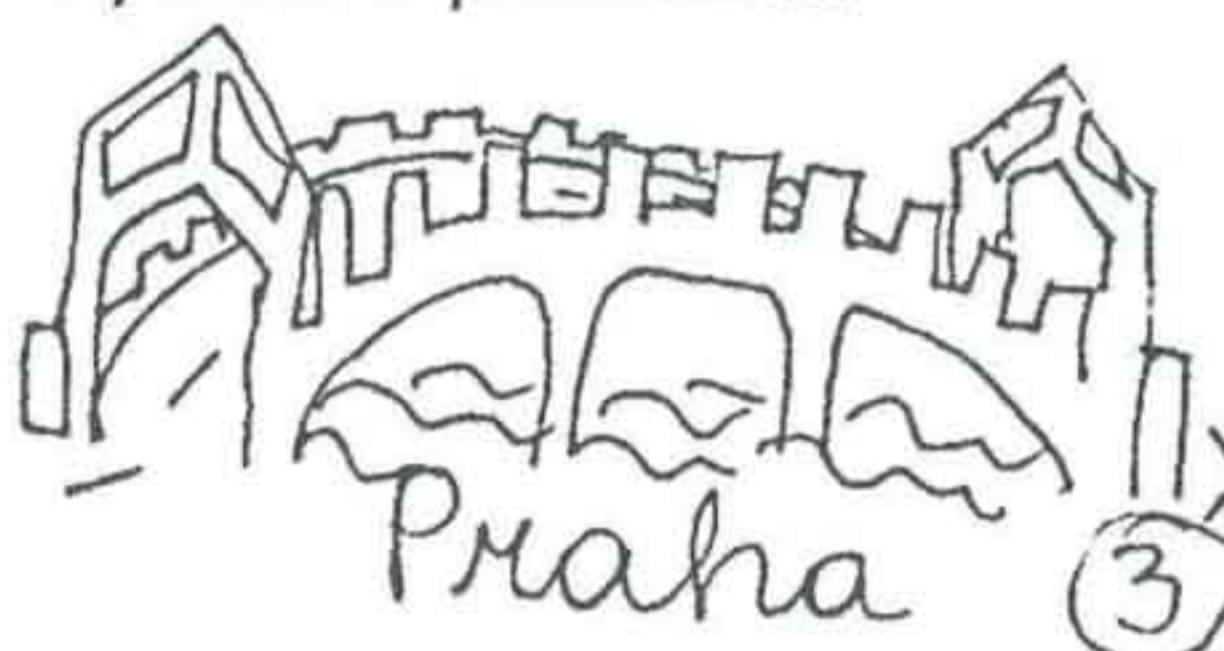
Eglė Velykytė, Rūta Gajauskaitė ir
Austėja Vaitkūnaitė, 3A

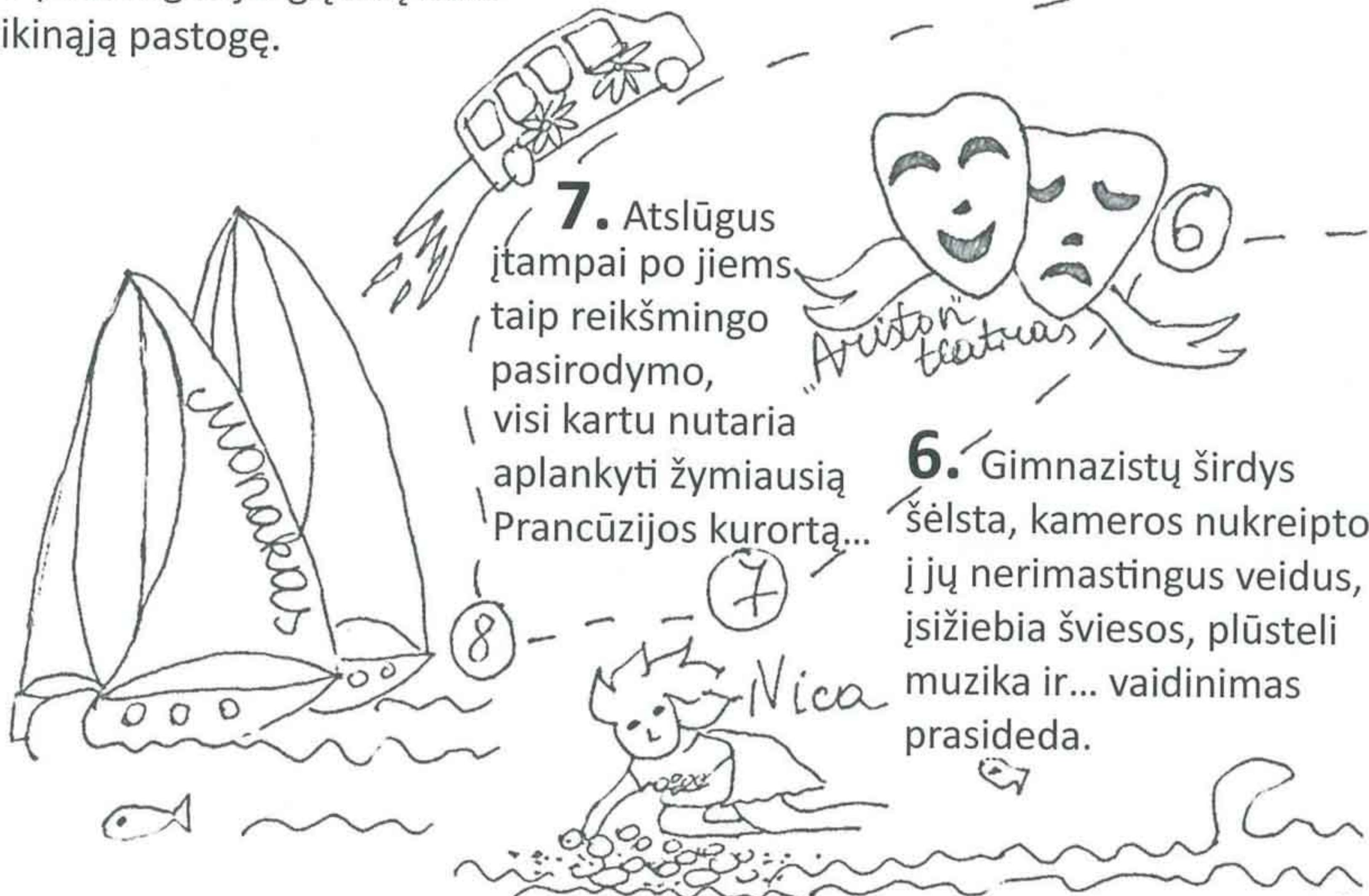
3. Šiltai pamiegojė ir susitikė su kita gimnazistų-turistų grupe jie nutaria apžiūrėti šį nuostabų miestą. Kad ir kaip Praha sužavi, jie nelūkuriuoja – laukia San Remo!

1. 2006 m. Gegužės 1d. gimnazistų dramos trupė pajuda San Remo link. Kelionės tikslas – Ariston teatras, galimybė pasirodyti tarptautinėje scenoje.

2. Gimnazistai, graudžiai nubraukę ašarėlę ir pamojė Lietuvėlei, įžengia į plačiąją Europą. Vos besikalantį išvykimo kartelį nustelbia ryžtas ir noras parodysti save pasauliui.

8. ... bei įspūdingajį Monaką.
Pakerēti neapsakomų turtų bei prabangos jie gržta į savo laikinąjį pastogę.

7. Atslūgus įtampai po jiems taip reikšmingo pasirodymo, visi kartu nutaria aplankyti žymiausią Prancūzijos kurortą...

6. Gimnazistų širdys šėlsta, kameros nukreiptos į jų nerimastingus veidus, išižiebia šviesos, plūsteli muzika ir... vaidinimas prasideda.

10. Išvydė KTU gimnaziją ir prisiminę visus nuotykius, jie visi nuosirdžiai taria „AČIŪ“ visiems, prisdėjusiems prie šios kelionės.

9. Budapeštas

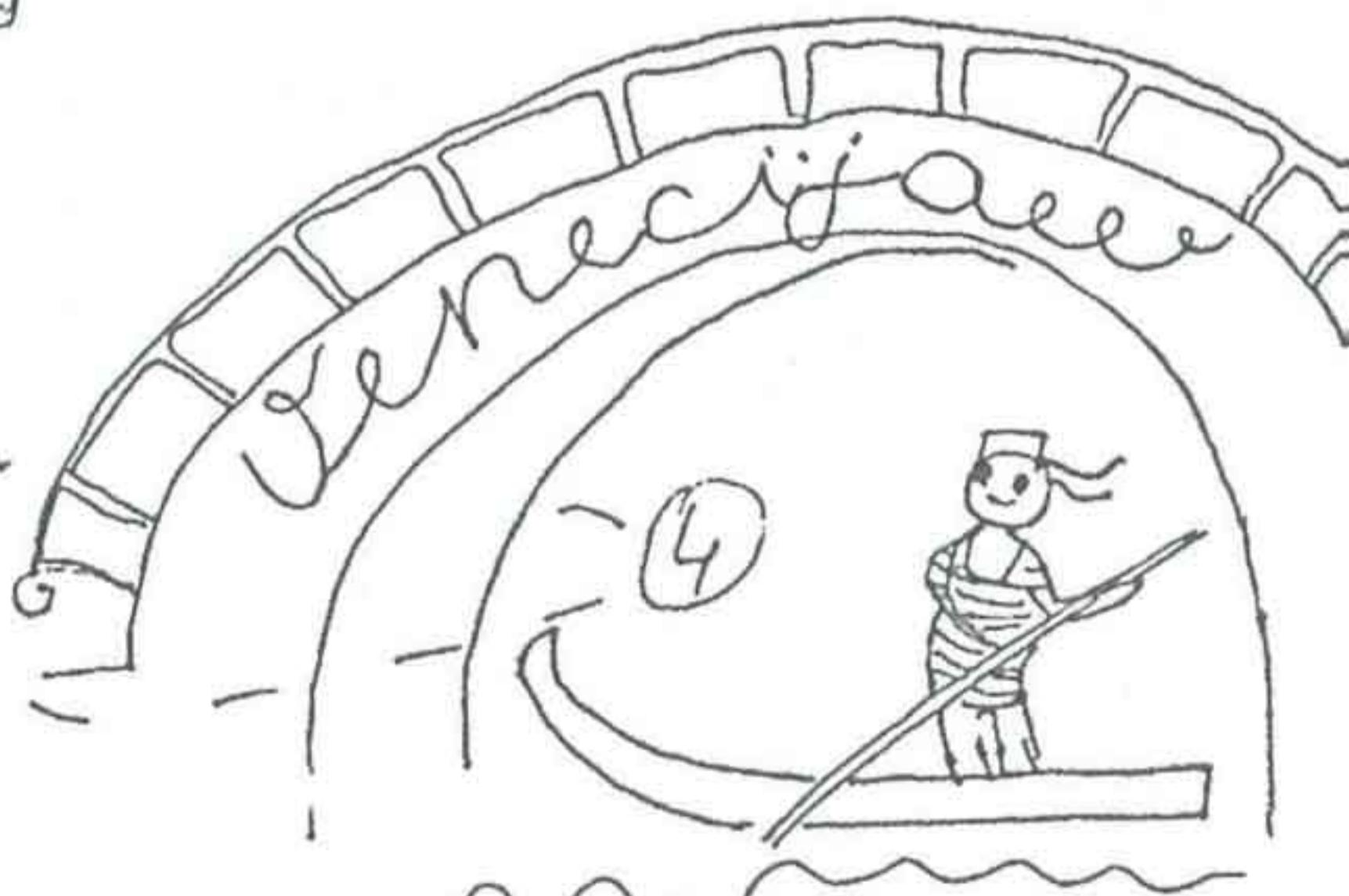
9. Pasiilsėjė bei pasimègavę pirčių teikiamais malonumais gimnazistai tiesiu keliu patraukia išsiilgtosios Lietuvos link.

Rytiniai eismo trukdžiai nesutrukdo dramos trupei pasiekti apdovanojimų ceremonijos. Mieguistais veidais, bet susijaudinusiomis širdimis jie paskutinj kartą įkopia į sceną – jų pasirodymas pripažintas profesionaliausiu – ir atsisveikina su svetingaja Italija.

4. Jų pirmasis susitikimas su Italija, apipintas klaidžiojimų įstabiais Venecijos kanalais ir begale tiltų, palieka neišdildomą ispūdį. Užliūliuota gondolų sūpavimo bei balandžių burkavimo dramos trupė palieka šią stotelę.

5. Palmés, mandarinai, kepi-phantis karštis, makaronai, jūrā, picos... – tai tik smiltelė to, ką jiems teko patirti.

Dramos trupė po pasirodymo

Kelionės akimirka

Nulių žygis

Giedrė Degutytė, 1Hansabankas

Viskas prasideda greitai ir netikėtai. Per daug greitai viskas keičiasi. Iš karto naujas judesys, nepažįstami veidai, nepatirti nuotykių, negirdėtos idėjos, tradicijos. Įsisuki į naują sūkurj, kuris nebepaleidžia. Nori imti ir traukti į save viską, ką tik duoda, nes tai – nauja. Patiri mažytį šoką patekdamas į naują aplinką. Pradedi elgtis nebūdingai sau, kol pagaliau atsitoki. Kiekvieną dieną vis žiūri pro langą ir galvoji, kodėl vis dar nepabėgai, kaip tau užtenka jėgų to nepadaryti ir kad vis dar esi čia. Jau visus metus. Taip mąsto pirmokas, kuris žiūri pro langą ir mato grotas. Tas, kuris pirmomis dienomis negalėjo atsitokėti, eidamas į priešingą pusę, nei visą gyvenimą éjo.

Pirmomis dienomis beprotybė ir begalinis bėgimas užvaldė visą kūną. Norėjosi visko ir nesvarbu ko. Visko. Nebuvo nei laiko, nei noro sustoti. Laukėm kuo daugiau renginių. Ir štai. Nulių žygis. Pagaliau.

Kaip prisiekusi žygeivė, jau prieš dvi dienas buvau susidėjusi kuprinę. Šurmulys geležinkelio stotyje. Ilgas laukimas nežinia ko. Visus žmones padalino į dvi dideles grupes. Įlipome į traukinį. Pagaliau! Kelionė prasidėjo.

O joje buvo visko. Viskas prasidėjo nuo sausų batų ir vandens saugojimosi, vėliau šlapi batai, paraitotos kelnės ir jau bala ne bala... O pačioje pabaigoje... Apie balas net negalvojome, pelkė ne pelkė, kelnių jau ir neberaitojome. Pirmoji naktis palapinėje

buvo užmiršta iš nuovargio. Skanūs pusryčiai. Ir vėl keliaavome. Susiskirstėme į dar mažesnes grupeles.

Labiausiai iš viso žygio man įstrigo „siurprizai“ (tai lyg paskutinės vilties blyksnis), geležinkelio bėgiai (o jais ējome tikrai ne vieną valandą... Ir dar už tai buvome aprékti...) ir be galio nuostabus dangus... neapsakomai... toks kerintis. Būčiau gulėjus ir gulėjus ant žolės, bet vadai liepė keltis ir eiti toliau.

Pradžioje buvo juokinga, kai vadai vis sakydavo, kad liko septyni. Vėliau tas žodis tikrai nekélė šypsenos...

Eidama bėgiais, mūsų grupė sukurė skanduotę:

Mūsų žygis nerealus!
Mes nenorim į namus.
Žengiam bėgiais viens, du, trys!
Čia jau niekas nepaslys.

Eiti liko septyni.
Nesigręžk atgal, geny!
Vadas eina ir ramu.
Nesurasime namų...

Kojos klimpsta vandenyn
Jei takelj tu randi...

Dar buvo keletas posmelių, bet jie išsitrynė iš atminties...

Kai grįžau namo, nuovargis jautėsi, bet labai nedidelis, palyginus su ramybe, kuri užtvindė mano vidų. Plačiai atsimerkiau ir supratau, kad laikas sustoti. Nežinojau, ar ilgam, bet tą akimirką aš stovėjau. Nebebuvo kur bėgti.

Kad ir ką bedarant, pirmas kartas visada pajaučiamas giliai. Nežinau, kaip kitiems, bet tai buvo nuostabu. Nejmanoma nei nupasakoti, nei aprašyti visko, ką ten patyrėme, nes tai reikia pajusti ir išgyventi. Ačiū. Sakau visiems. Ir tam dangui, kuris tas dienas buvo neaprēpiamas.

Aišku, šis žygis neprivertė manės sustoti ilgam laikui. Aš ir vėl bėgu. Bet kai artėja finišo tiesioji, pranešanti, kad jau bėgu šešiolika metų, atsigręžiu atgal. Tada iškyla prisiminimai, pakeitę mane. Ačiū.

Lengvoji atletika

Lina Praškevičiūtė, 3C, Bronius Žėkas

2006 m. Kauno BLM mokinį sporto žaidynių kroso estafetės varžybose lengvaatlečiai iškovojo antąją vietą ir pasiekė geriausią gimnazijos rezultatą (16:0.11). Antrosios vietas taurę iškovojo Ramunė Butkevičiūtė (4B), Rita Dekšnytė (4B), Lina Praškevičiūtė (2HP), Simona Raguckaitė (3B), Andrius Dobiliauskas (4C), Tomas Kmieliauskas (3IBM), Regimantas Simutis (4B), Antanas Staškevičius (4A). Lengvaatlečiai miesto moksleivių kroso varžybose taip pat laimėjo antrąją vietą.

Geriausi gimnazijos lengvaatlečiai startavo vasarą. Dalyvaudami Kauno ir LR taurės bei kitose varžybose pasiekė gerų rezultatų.

2007 m. KKK (Krepšinio, Karalienės – lengvosios atletikos, Karaliaus – futbolo) spartakiados nugalėtoja vėl tapo 4A klasė – laimėjo lengvosios atletikos, krepšinio rungtynes ir buvo ketvirta futbolo varžybose. Antra liko 4B, trečia – 2C.

Lengvaatlečiai sėkmingai startavo LR jaunių ir jaunučių pirmenybėse (2006 12 09). Antrąją vietą 300 m bėgimo varžybose (46.11) iškovojo Monika Dapkutė (2C) ir gerokai pagerinogimnazijos rekordą. Taip pat jos rezultatas pranoko ir kitą gimnazijos rekordą – 60 m Monika įveikė per 8.51 s.

LKKA atvirose žiemos pirmenybėse antąją vietą 800+600+400+200 m estafetėje iškovojo Diana Benikasaitė (2Konica Minolta), Rita Dekšnytė (4B), Laura Blėdaitė (4A), Lina Praškevičiūtė (3HP) – 7:10.3 (gimnazijos rekordas).

Mokytojų diena

Dagnė Andrulytė, 4A

Kaip ir kasmet ketvirtokai sveikina mokytojus Mokytojų dienos proga. Šiais metais abiturientai pakvietė savo mokytojus į tradicinę lietuvišką vakaronę su kaimišku sūriu, medumi, agurkais ir gira. Skambėjo liaudies dainos, o mokytojai netgi žaidė tradinius lietuviškus žaidimus. Prie pedagogų būrio prisidėjo ir seniau gimnaziją baigę gimnazistai, kurie panoro aktyviai dalyvauti Mokytojų dienos šventėje ir kartu su ketvirtokais vedė pamokas jaunesniesiems. Visi puikiai praleido laiką.

Gerda Andrijauskaitė, 4C, Darius Gerulis, 4B

Lapkritinės

Ieva Savickaitė, 1 SAMPO

Nukris nuo medžio lapas, ne , gal du...

Nukris, nuskris ir šūktels pavėjui: – Skubu!

Skubu aplenkti žodj, gilią mintj,

Skubu daug pamatyti, kad galėčiau prisiminti...

Vėl lapkritis. Išmarginti, įvairiaspalviai medžių lapai krenta ir krenta. Primena mums laiko tėkmę, priverčia susimąstyti apie akimirkos trapumą, grožio laikinumą.

Bet tai, kas yra gražu ne iš išorės, gali tapti amžina mūsų gyvenimo dalimi. Tai artuma, supratimas, mintys, jausmai, kuriuos mes išreiškiame žodžiais, dainomis, muzika.

Kiekvienas tai daro savaip, bet suprantamai. Tik kartais tam, kad suprastume, reikia tylos, ramybės, reikia žvakių, reikia arbatos, sausainių – reikia Lapkritinių!

Lapkritinių, kuriose gražiausi gitaros akordai skamba iš širdies, kuriose kiekviena išsakyta mintis susilaukia tylos minutėlės jai suvokti, analizuoti, apmąstyti. Kuriose žodžiais paliečiama kito žmogaus širdis, kuriose ne vienam ištryksta ašarėlė.

Gera pabūti ten, kur surandi šilumą, supratinumą, vienybę, kur jautiesi saugus. Kur lyg nenuilstantys gėrio žiburėliai žybsi mažos žvakių liepsnelės...

Lietuviškos dainos konkursas

Gerda Šidlauskytė, 1 SAMPO

Gimnazijos chorus

2007 metų kovo 16 dieną gimnazijoje vyko lietuviškos dainos konkursas. Jau nuo paties ryto Elektronikos fakulteto salytėje būriavosi į repeticijas susirinkę moksleiviai ir mokytojai: derino garso aparatūrą, puošė salę, pusbalsiu niūniavo dainas. Ore tvyrojo lietuviška dvasia, kiekvienas pastebėjo neišnykstantį spalvų derinį: geltoną, žalia, raudoną...

Nepastebimaipralékēlaikas, skirtas jtemptampasiruošimui, ir į salę pradėjo rinktis žiūrovai. Kiekvieno artisto širdelėje pabudo jaudulys. Tautiniai rūbais pasipuošę moksleiviai džiugino tévelius ir mokytojus, kurie kaip ir patys dalyviai nekantriai laukė konkurso pradžios.

„Augo girioj ąžuolėlis, pas tévelj sūnaitėlis...“ – šiais pirmaisiais savo „Liaudies dainų popuri“ akordais konkursą pradėjo mokyklos choras. Ir nugriaudėjo visa salė!.. Plojimai ir nuoširdus juokas skambėjo ir paties pasirodymo metu, ir po jo. Ansamblis atliko dar dvi lietuvių liaudies dainas: „Čiūto“ bei „Šių naktelj, per naktelj“. Pastarosios metu salė sulaukė malonios staigmenos: į sceną kartu su gimnazistais dainuoti užlipo ir gimnazijos direktoriaus pavaduotojas Leonas Narkevičius.

Kaip direktorius apibūdino, „SAMPO“ bankas neturi tiek pinigų, kiek verta „SAMPO“ klasė!“. Gausiausiai dalyvavę pirmokai nukélé žiūrovus iš praeitj-į malūnininkodukterų vestuves – atlikdami liaudies dainą „Už ąžuolo melnyčia“. Efektingas „SAMPO“ klasės pasirodymas papirko publiką bei komisiją – pirmokai džiaugėsi pirmąja vieta folkloro kategorijoje.

„Populiariųjų“ dainų kategorijoje sau lygiu neturėjo „Konica Minolta“ klasė su daina „Ne tau, Martynai“. Antroku pasirodymas alsavo jaunatviška drąsa, krupščiu pasirengimu, rimtu požiūriu į šį konkursą. Klausytojas negalėjo atitraukiti akių nuo scenos, kur buvo rodomas pačių antroku sukurtas vaisius – trumpas vaizdo klipas pagal dainos siužetą.

Tačiau ne ką prastesni buvo ir kiti dalyviai. Visi pasirodymai buvo savaip įdomūs, kai kurie vyresniuosius sugrąžino į jų jaunystės dienas ir privertė nubraukti sužvilgusią ašarą akyse. Jaunieji artistai džiaugėsi saldžiomis dovanėlėmis, pakili nuotaika sklandė ore... Direktorius pastebėjo: „Dainuojančios merginos tądien pakeitė nuo šalčio prtilusius paukščiukus, o dainuojantys ir grojantys vyrukai įrodė, kad j KTUG įstoja tik drasūs!“.

Choras eilinio gimnazisto akimis...

Eglė Tubelytė, 3A

KTUG. Rytas. Pamoka. „Tačiau žinau, kad širdis neapgaus manęs...“ – skamba gimnazijos choristų balsai iš salytės per ventiliacijos vamzdžius į klases. Ir linksmesnės tampa mokytojų kalbos, ne tokios nykios atrodo pauzės tarp mokinių atsakymų, o štai, žiūrėk, ir susiraukia rašantieji kontrolinj darbą, išgirdę linksmą melodiją. Ak, visiems nejtiksi. Bet užtaikokiemūsų chorokoncertai!.. Didelio KTUG visuomenės dėmesio susilaukiantys, tokio, kad net salytėje netelpa mokytojai ir mokiniai, taigi pavėlavusiems tenka tik pro durų plyšį žvilgčioti į dainas traukiančius gimnazistus, šalia kurių nuolat stovi jų muzikiniu išsilavinimu besirūpinanti ir šiuos renginius organizuojanti muzikos mokytoja Dalia Lukminaitė.

Ir prieš šv. Kalėdas, per šv. Valentino, Mokytojų, Motinos dienas, direktoriaus bei pavaduotojo L. Narkevičiaus jubiliejus aidi KTU gimnazijoje muzikos garsai, praskaidrinantys nuotaiką visais gyvenimo atvejais ir progomis.

Gitarų vakaras

Ššššš... Šurmulys nutilo, o pro spalvotai uždangstytus langus vis dar krito saulės spinduliai.

- Ei, kur tavo sausainiai?..
- Sausainiai?.. Na, kur jie... – kišenėje sutraška ir ištraukiu savo „bilieta“.
- Eikš, įsitaisyk.

Iš gretimos klasės atgurguliuoja arbatinuko garsai ir nejučia rankose įsitaiso garuojančios arbato puodelis. Tuo pat metu kažkieno pirštai paliečia stygas ir garsai pamažu apgaubia, pamiršti, kad už šitų žmonių egzistuoja kitas pasaulis, nejučia tampi vienu iš tų garsų...

Temsta. Aplink išryškėja žvakių liepsnelės, o muzika glosto... Kaip glosto pirštai... gitaras... Ramina... O dainos žodžiai skverbiasi gilyn ir tuo pat metu sklinda, kiekvieną šiek tiek paliesdami.

Kambarys kurj laiką taip ir virpėjo nuo tame plazdėjusių žodžių, nuo krebždėjimo, gitarai keliaujant iš rankų į rankas. Vėliau nugriaudėjo juokas, greiti, džiaugsmingi garsai, vėl juokas ir plojimai... Taip viena kitą keitė nuotaikos, kaip ateinantys ir išeinantys žmonės, jsiliejantys į tą bendrą garsą, stipréjantį ir švelnėjantį, vis kintantį...

Kol visiškai sutemo. Taip ir išėjom šypsodamiesi širdimis. Taip ir likome bendru garsu, kaip tą vakarą gitarų skambesy, švelniuose balsuose, sausainių traškesy, žaismingame kvatojime, supratimo šypsenose...

Gimnazistai Turkijoje

Vytautas Galdikas, 4C

Vytautas Galdikas, 4C, Dovilė Žmuidaitė, 15SAMPO, Tadas Burneikis, 4A

2006 metų gegužę keturi KTU gimnazijos mokiniai, Dovilė Žmuidaitė, Vidas Paltarackas, Tadas Burneikis ir Vytautas Galdikas, svečiavosi Turkijoje, Kutahyjoje. Ten buvo pristatomi jau nebe pirmus metus vykstančio tarptautinio projekto „Vanduo – Europos turtas“ dalyvių darbai. Atstovai iš šešių šalių (Lietuvos, Lenkijos, Turkijos, Italijos, Austrijos bei Rumunijos) pristatinėjo darbus, susietus su vandeniu bei Europa. Projekto dalyviai gyveno turkų šeimose, kur galėjo geriau susipažinti su turkų kultūra bei pajusti jos dvasią. Taip pat vyko tokios pramogos ir ekskursijos, kaip kelionė į Dzeuso šventykla, amfiteatrą, baseinų kompleksą, už miesto esančią elektrinę, įvairius kultūros muziejus, kur turkiškus rūbus ir audeklus demonstravo vietinės turkės, netgi į kadaise buvusią pilį, nuo kurios atsiveria visas Kutahyjos vaizdas. Visur keliavome bendru autobusu, taigi turėjome puikią progą pabendrauti su žmonėmis iš įvairių šalių, ypač Turkijos, ir pajusti, kokie visi yra skirtingi. Šis projektas ne tik padėjo daugiau sužinoti apie vandenį, bet ir suteikė puikią galimybę susipažinti su visai kitokia kultūra, jos papročiais bei tradicijomis.

Bendrabutis

Daiva Sindaravičiūtė, 1Hansabankas

Brangūs téveliai,

Jums rūpi, ar Jūsų vaikas yra pavalgęs? Ar jis nevēluoja į pamokas? Ar visada gržta laiku į bendrabutį? Jūsų nežinios dienos baigësi. Pagaliau atėjo metas ir Jums sužinoti tikrąją tiesą apie bendrabučio gyvenimą.

Bendrabučio gyventojų dienotvarkė

7.00. Mes atsikeliaime, visada pavalgome stiprius pusryčius, nes žinome, kad jie suteikia jėgų visai dienai. Nueiname į koridoriaus gale esantį kambarį, pasiimame savo batus, striukę.

7.40. Išeiname į mokyklą. Niekada nevēluojame į pamokas, nes žinome, kad vēluoti yra nemandagu.

Grįžę iš mokyklos sočiai pavalgome ir kimbame ruoštį pamokų. Jas paruošiame į pagalbą pasiėmę penkis papildomus vadovėlius, kad viskas būtų atlikta nepriekaištingai.

20.00-22.00. Prasideda mūsų laisvalaikis: skaitome grožinę literatūrą, nes tai lavina mūsų gebėjimą raiškiai kalbėti, sudarinėjame kryžiažodžius, galvosūkius.

Žinoma, kiti moksleiviai šias dvi valandas galėtų praleisti triukšmaudami, žaisdami „Fifą“ ar „Starkį“. Ne, mes ne tokie. Mes – uolūs moksleiviai. Niekada nežaidžiame su ugnimi, nes žinome, kad gali būti liūdnų pasekmių (juodų dėmių, kurias reikų slėpti po kilimėliu). Nebijome, kad atsikėlus ryte veidas gali būti išteptas keistu tepaliuku. Ar kad šaltą žiemos vidurnaktį galime būti prikelti, pajutę šlapią sniegą lovoje. O ką jau pagalvoti apie duris, kurios yra išteptos mase, sudaryta iš vandens, pomidorų padažo ir miltų. Mums tas visiškai nebūdinga. Mes draugiškai švenčiame gimtadienius, po kurių bendrabutis „neplaukia“ vandeniu, o ant sienų net su žiburiu nerasi torto. Budėtojai niekada nereikia mums priminti, kad susitvarkytumėme kambarį. Mes esam pareigingi.

Manau, kad šis laiškas paliko Jums neišdildomą įspūdį apie mūsų bendrabutę. Kokie mes esame stropūs, darbštūs tik dėl bendrabučio aplinkos! Lauksim daugiau pirmokų.

Krikštynos

Aistė Mažulytė, 1SAMPO

Aistė Mažulytė ir Ieva Savickaitė, 1 SAMPO

O ne, ir vėl... Dangų aptraukę niūrūs debesys, lynoja, bet, negana to, dar ir vėluoju į savo pačios krikštynas! Ne ne, nebus čia nei kunigo, nei tėvų, nei baltų apdarėlių, švēsto vandens ar žvakių. Tai ne šiaip sau įprastas krikštas. Aš juk ruošiuosiapti tikra gimnaziste!

Spartinu žingsnį ir vos ne bėgte bėgu į kalniuką gimnazijos link... Galvoje sukasi šimtai minčių: „Kas bus? Ar nebūsiu vienintelė? Kas manės laukia? Su kuo gi man teks susidurti? Ateiviais, kareiviais, o gal pulsiu į džiungles ar karą? Skaudės? O gal net bus visai malonu? Šitaip nesitverdama savame kailiye pastebiu dar keletą likimo draugų ir iškart pasijaučiu kur kas ramiau. Drauge juk jokie sunkumai nebaus!“.

Vos tik pasiekus gimnaziją mane užpuola būrys gimnazistų ir apipila netikėčiausių klausimų lavina: tikrina ar gerai pažstu ex'us (ei, aš čia naujokė!), ar jau įsiminiau mokytojus... Aš, nors dar šiek tiek drovi pirmokė, draugų palaikoma laikausi tvirtai – įbauginti jiems manęs nepavyks – ir beriu atsakymus lyg žirnius! Bet „seniai“ gimnazistai pasirodo irgi esą nepėsti ir štai kartu su didžiule „nulių“ gauja krypuoju ąžuolyno link... Ir staiga: „Stop!“ Stotelė. Persigrupuojam ir jaučiu, kaip jau nebe bėgu, o tiesiog skriste skrieju parko takeliu...

Tas skrydis kupinas netikėtų išbandymų, mokymų, užduočių... Gimnazistai, pasitelkę gamtą į pagalbą, stengiasi kuo geriau vargšą ir naivų pirmoką parengti nelengvam tikro gimnazisto gyvenimui. Belieka tik jiems pasiduoti (juk jie vis dar viršesni už mane) ir įsitraukti į šią nuotykių nestokojančią avantiūrą.

Na ir ko tik per tas kelias valandas nebuvo! Teko perprasti „gezų“ manieras, susipažinti su kulinarijos vingrybėmis, kosmetikos paslaptimis, šokio subtilybėmis ir netgi turėjau progą pamatyti maudynes upelyje (kurios kai kuriuos ir nuo troškulio gelbėjo)!..

Tačiau galiausiai pavargus, vos kojas vilkdamas, bet vis dar su šypsena veide pasiekiu galutinį ir patį pagrindinį viso šio pasilakstymo bei ištvermės testo tikslą – gimnaziją. O kaip ji vilioja! Tokia švari, graži, paskendusi senųjų ir jau naujai „iškeptų“ gimnazistų būryje...

Dar ilgai netilo smagus ir jaukus šurmulys, juokas ir įspūdžių dalybos salytėje peržiūrint nuotraukas ir tradiciškai kramsnojant sausainius... O širdj užvaldė toks nepaprastai geras jausmas, kad dabar jau tikrai esu nors ir mažytė, bet visgi dalelė mūsų nepakartojančios gimnazijos, kur visi esam tarsi viena didelė šeima...

Pirmadienį į pamokas kulniavau jau aukštai iškélus galvą – aš tikra gimnazistė!

„Mulen Ružas“

Marija Čepulytė, Darius Gerulis, 4B

Satina (Marija Čepulytė, 4B)

The greatest thing you'll ever learn is just to love and be loved in return.

Pradžioje buvo garsai.

Po to atsirado du žmonės, Marija ir Darius, gyvenę tais garsais ir ta muzika. Viskas prasidėjo nuo bandymų kopijuoti visiems gerai žinomas dainas, kuriuos sekė aikčiojimai „Tu nepaimi SI???.“

Paėmėm ne tik SI, bet ir 11 atlikėjų, 8 muzikantus, 15 dainų, 3 scenos pagalbininkus, daug aparatūros, o galiausiai ir daug teigiamų atsiliaupimų.

Praktiškai statistika mums ir liko tik statistika. Miuziklas dviem mėnesiams suvedė skirtingus žmones, o kai kurių istorijas pakeitė negržtamai...

Dienos pavirto savaitėmis, savaitės pavirto mėnesiais ir tada – vieną neypatingą dieną nuėjau prie savo spausdinimo mašinėlės ir parašiau mūsų istoriją. Istoriją apie laiką. Istoriją apie vietą. Istoriją apie žmones. Istoriją apie meilę – meilę, kuri gyvens amžinai.

Dėkojame palaikiusiems, padėjusiems, dalyvavusiems ir ypač muzikos mokytojai Dalytei, aukojusiai ne tik laiką ir aparatūrą, bet ir savo nervus bei paklodes...

Vaidino:

Kristianas – Darius Gerulis
 Satina – Marija Čepulytė
 Tulūzas – Tomas Kmieliauskas
 Argentinietis – Aurimas Rabačius
 Odrė – Lauras Dilys
 Zidleris – Edgaras Pantelejevas
 Kunigaikštis – Dainius Jakubauskas
 Nini – Austė Augustinaitė
 Šokėjos – Kotryna Redko, Dovilė Pauliūtė
 Sargybinis – Vytautas Račiukaitis

Grojo:

Dovilė Bendžiūtė (fortepijonas)
 Eglė Tubelytė (smuikas)
 Milda Jasaitė (fortepijonas)
 Aistė Volkytė (fortepijonas)
 Eglė Vaškevičiūtė (akordeonas, fortepijonas)
 Teresė Prascieniūtė (smuikas)
 Karolis Liaudinskas (fagotas)
 Darius Gerulis (fortepijonas)

Scenos darbininkai:

Mantas Malkevičius
 Karolis Liaudinskas
 Tadas Burneikis

Miuziklo metu skambėjo:

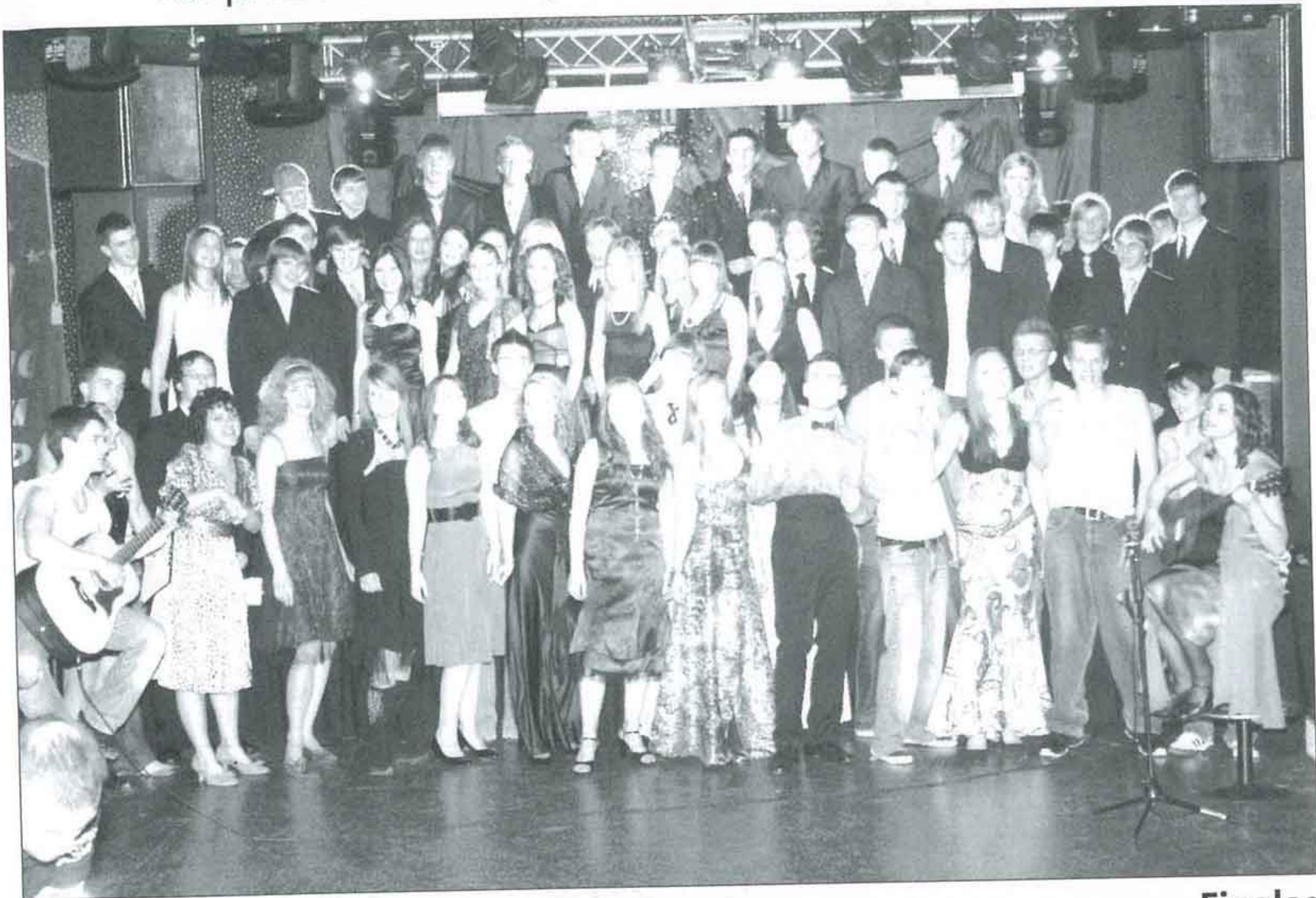
1. „Nature Boy“.
2. „Children of the Revolution“.
3. „Sparkling Diamonds“.
4. „Your Song“.
5. „Spectacular Spectacular“.
6. „One Day I'll Fly Away“.
7. „Elephant Love Medley“.
8. „Gorechi“.
9. „Like A Virgin“.
10. „Come What May“.
11. „El Tango de Roxanne“.
12. „Show Must Go On“.
13. „Hindi Sad Diamonds“.
14. „Coup D'Etat“.

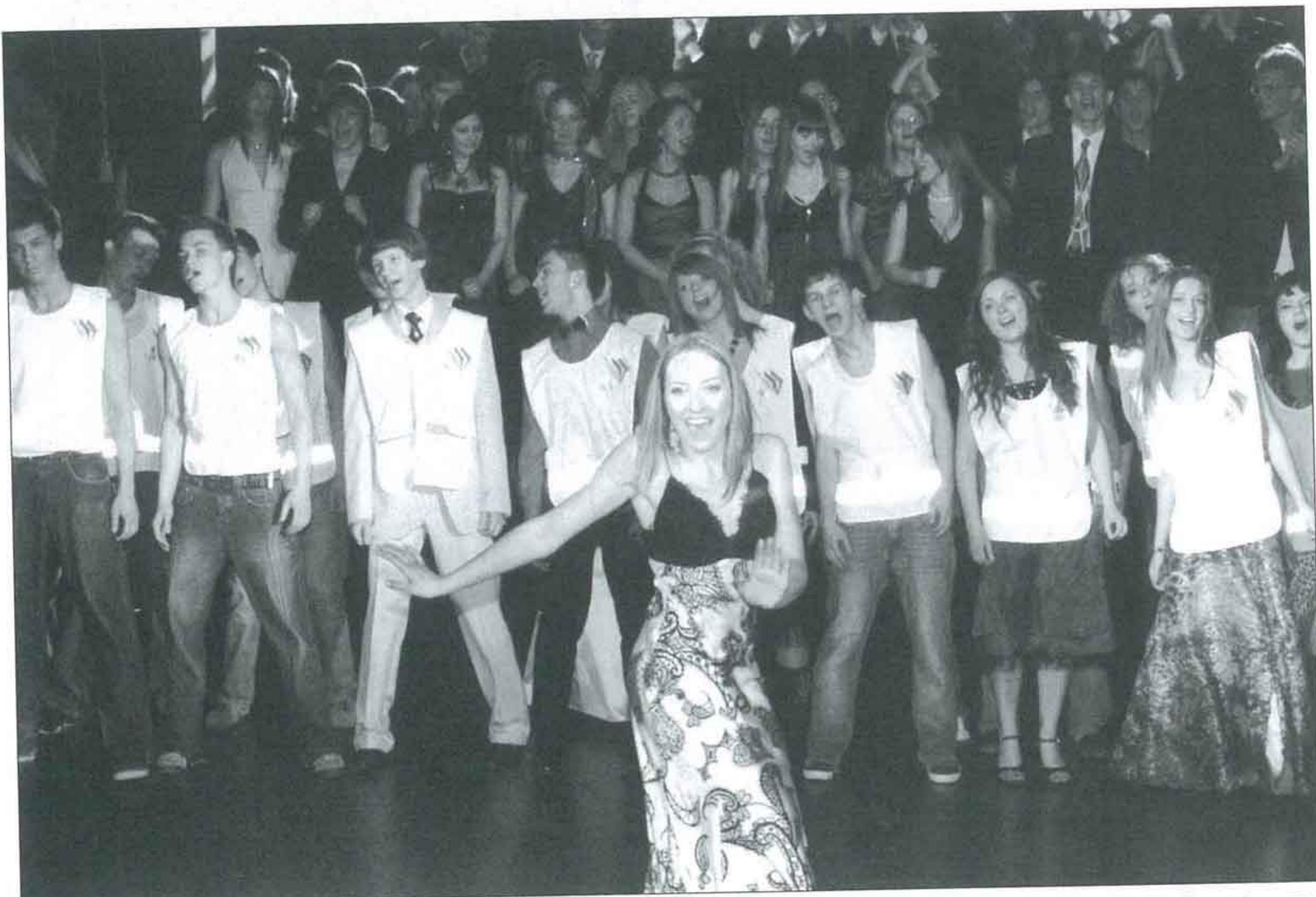
Kristianas
(Darius Gerulis, 4B)

Šimtadienis

Kai pritrūksta žodžių...

Finalas

Viktorija Mickutė, 4B

Šimtadienio akimirka

Sirtakis: Tomas Raskevičius, 4B, Austėja Pūkaitė, 3A,
Aurimas Rabačius, 4B, Viktorija Mickutė, 4B

Karnavalas

Julija Baginskaitė, 3A

(Ogi dėl visko kaltas Betmenas)

Šiemet estafetė „suorganizuoti karnavalą“ atiteko septyniolikos laidos trečiokams. Tiksliau – be galio žavioms trečiokėms, kurios nepagailėjo savo malonaus antrosios Kalėdų dienos ryto šiltose lovose ir vienaip ar kitaip nusigavo iki gimnazijos. O nusigavusios mąstė, rašė, braukė ir... sukūrė tobuliausią nusikaltimą pasaulyje!

Nusikaltimo subtilybes toliau planavo dar keletas entuziastingų trečiokų, kurių įkvėpimo šaltiniu ir antraisiais namais prieš pat didžiąją dieną tapo gimnazija. Nuo ankstaus ryto iki vėlaus vakaro iš salytės sklido paslaptingi garsai, pranešdami, kad kažkas artėja. Ir jau gruodžio dvidešimt devintąją gimnazija persikėlė į šeštąjį dešimtmetį, persismelkusj esmių esmę

skelbiančiais „peace, love and music“ ir išraiškingomis „bitlų“ nuotraukomis. Apie šeštą valandą vakaro prasidėjo tikrasis veiksmas.

Gimnazijos salytėje, kurioje alsavo daug šešiasdešimtujų nuotaikos „suvystytų“ ir vos beatpažstamų veidų, pasigirdo klaikus, širdj veriantis riksmais ir kažkas sušuko: „Felisitė nužudyta!“. Neilgai trukus salytės duris pravérė apie nusikaltimą iškart suuodusi inspektorė Čerokė ir, nieko nelaukus, émė aiškintis, kas kaltas dėl jauniosios Felisitės žūties. Visi įtariamieji baimės pilnomis akimis bandė pasiteisinti. Kaltas gali būti kiekvienas... Tieki vyriškasis Bilis, tiek subtilusis Felisitės mylimasis, tiek kerštingosios nužudytosios draugės ir net iš pirmo žvilgsnio nekaltai atrodantys žavioji Sindė Lū bei geriausias „žolės“ draugas Stjū. Kiekvieno istorija verčia suklusti...

– Dėl visko kaltas Betmenas! – pasigirsta balsas iš po skrybėle dengto Čerokės veido, ir tarp įtariamuųjų pradeda šmékščioti juodu apsiaustu apsigaubęs vaikinas. Nusikaltimas išaiškintas, tik Betmenas vis dar laisvėje!

Karnavalas. Centre – Julija Svirskytė, 3B

Meno dienos

Vaida Rimeikytė, 3A

Tradicijos keliasi iš mirusiųjų

Atsivertęs „Metų knygą“ gali išsyk perprasti, kuo metus laiko gyveno gimnazistai. Štai akimis permetęs pernykštę knygą supranti, kad gimnazistams labai svarbios tradicijos: tai jie donkichotiškai kaunasi dėl miuziklo išlikimo, tai per lietų ir vėjų išplaukia į Kapitoniškes palakstyti... O šiemet? Šiemet tradicijų gelbėjimas pasiekė neregėtą mastą ir gimnazistai panūdo ne tik išsaugoti, bet ir prikelti tradicijas – šiais metais po poros metų pertraukos į gimnaziją grįžo meno dienos.

Pasėdėję, pasitarę gimnazistai nusprendė, jog meno dienoms tinkamiausia bus stichijų tema. Keturi gimnazijos aukštai buvo papuošti keturių stichijų – vandens, žemės, ugnies ir oro – motyvais. Taip pat keturias dienas gimnazistai gyveno stichijų ritmu. Pirmadienis – ramus ir lengvas oras su gitaromis, muilo burbulais ir filmu „Migruojantys paukščiai“. Antradienį, ugnies dieną, gimnazijos kiemelis liepsnojo – fakyrai iš šokių su ugnimi studijos „Ugnies ratas“ čia surengė ugnies šou. Po pasirodymo dar ilgai nesinorėjo skirstytis – susirinkę prie arbatos puodelio gimnazistai klausinėjo fakyrus visų juos dominančiu klausimu. Trečiadienis – stabilioji žemė – praėjo, kaip ir pridera, ramiai ir stabiliai, žiūrint filmą. Ir galiausiai meno dienas vainikavo susitikimas su Donaldu Kajoku. Rašytojas pasakojo apie savo kūrybą, visas stichijas bei konkrečiai vandenj kūryboje.

Taigi, nors meno dienos atgimė kiek chaotiškos ir, kaip ir dera vien iš pasakojimų ir nuogirdų susiūtam Frankenšteinui, éjo kiek nerangiai, reikia tikėtis, jog gimnazistai neleis joms mirti antrąsyk ir atgimusios jos keliaus iš metų į metus.

„Paukščiai ir gaidžiai 2006“

„Paukščiai“:

Metų naujokas – Dovilė, 2HP

Linksmiausias mokytojas – Virgilijus Tumavičius

Metų pasirodymas – 2A „Ožys“

Metų renginys – šimtadienis

Metų organizatorius – Laurynas, 3IBM

Metų sporto aukštumos – KTUG superberniukai, vadovaujami supermokytojos Margaritos Ruzgienės

Didžiausias mokslo pasiekimas – Kęstutis Česnavičius, 3B

Metų žmogus – Aurimas Rabačius, 3B

Specialūs apdovanojimai:

Leonui Narkevičiui – už pažadą nusiskusti barzdą

Godai Piktytei – už nepakartojamas akimirkas

„Gaidžių“ nominacijos:

Metų namų darbai – SBA pateiktis, 3B

„Gaidiškiausias“ metų renginys – STT

Metų organizatorius – Algirdas Čepulis, 2B

Sporto nevykėliai – 2A

Metų kandidatas – Remigijus Praškevičius, 3B

Metų DL žmogus – MusicBoy

Metų „pasigaidinimas“ – Palūšė

Specialūs apdovanojimai:

Gediminui Kiveriui – už viską...

Piešinio autorė - Roberta Pocevičiūtė, 3HP

Gimnazijos krepšinio lyga

Tomas Martinaitis, 3HP

„GKL prasidėjo, žiema vis dar neatėjo...“ Šiuo vykdomojo komiteto pirmininko sveikinimu prasidėjo 2007 metų pirmenybės. Kaip ir kasmet komandos buvo suskirstytos į du pogrupius ir žūtbūtinėje kovoje stengėsi išsiaiškinti, kurios galės grumtis atkrintamosiose varžybose dėl stipriausios GKL komandos vardo.

Atkrintamosiose varžybose pirmojo pogrupio nugalėtoja 2Konica Minolta susitiko su 3HP klase, o antrają vietą šioje grupėje užėmusi 2C susikovė su 4A klase, kuri grupės varžybose turėjo verstis be savo lyderio, traumą patyrusio Tautvydo Lukoševičiaus. 3HP klasė, kurioje pirmuoju smuiku grojo Tomas Martinaitis, jveikė 2Konica Minolta, o 4A neturėjo daug vargo su 2C klase. Pusfinalyje susitiko savo pogrupio nugalėtojai, dar nepatyrę pralaimėjimo skonio 4C su 4A klase. Po atkaklios, vyriškos kovos pastarieji, vedami po traumos sugrįžusio Tautvydo Lukoševičiaus, sugebėjo jveikti 4C klasę, kuriai lemiamu momentu tiesiog pritrūko jėgu pakovoti dėl pergalės.

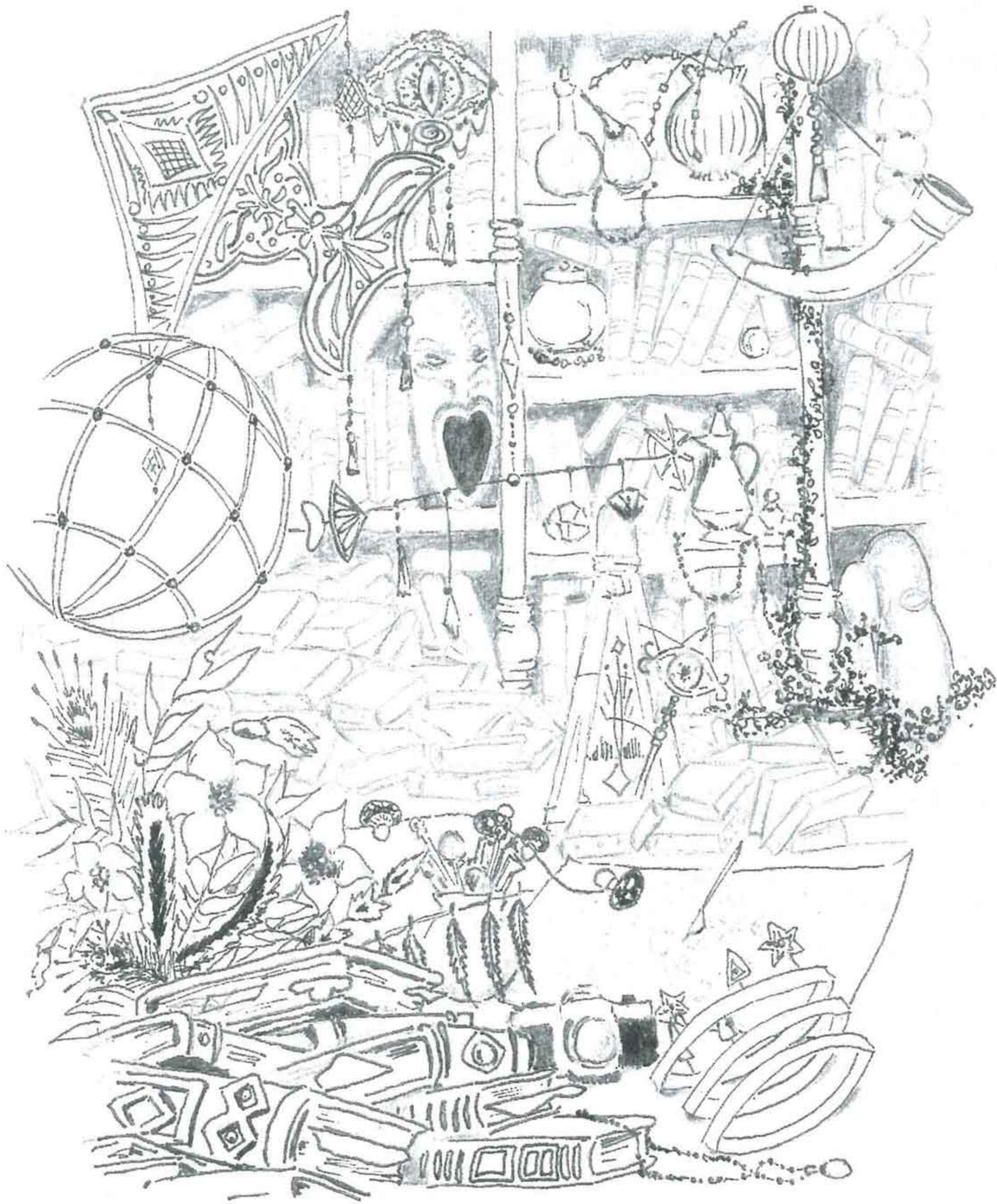
Kitose pusfinalio rungtynėse susigrūmė 4B ir 3HP klasės. Ambicingieji trečiokai kaip lygūs su lygiais visas varžybas kovojo su 4B klase ir prieš lemiamą varžybų atkarpa turėjo menką pranašumą, bet vis dėlto labiau patyrę ketvirtokai sugebėjo išplėsti pratęsimą, o jo metu be savo lyderio, surinkusio 5 asmenines pražangas, turėjė verstis HP'ekai nesugebėjo pasipriešinti vyresniems varžovams. Pergalę iškovoję ketvirtokai iškopė į finalą, kur jų jau laukė amžini varžovai – 4A klasė.

Kovoje dėl trečiosios vienos susigrūmė 4C ir 3HP klasės. Nors trečiokai sugebėjo laimėti pirmąjį rungtynių pusę, bet antrojoje rungtynių dalyje ketvirtokai primetė varžovams jiems parankų žaidimo stilių ir vedami savo lyderių Kristijono Andrulio bei įspūdingai žaidusio Daliaus Žadeikos iškovojo pergalę. Finale, tikroje grandų dvikovoje, susitiko amžinieji varžovai – 4A ir 4B klasės. Abiem komandoms tai buvo paskutinė galimybė prieš baigiant gimnaziją įrašyti savo vardą į GKL istoriją, todėl jos negailėdamos jėgų kovojo dėl čempionų taurės. Visas rungtynes į priekį vedama Luko Sveikatos ir Manto Malkevičiaus 4B turėjo menką pranašumą, vis dėlto 4A klasė taip lengvai nenorėjo atiduoti pergalės savo oponentams ir likus žaisti kelias minutes sugebėjo pavyti 4B. Lemiamą atkarpa, 4A klasė sužaidė sėkmingiau ir pasiekė sunkią, bet pelnytą pergalę.

Taigi toks buvo 2007 GKL sezonas, atnešęs daug džiugiu emocijų tiek dalyviams, tiek gerbėjams.

KŪRYBA

KŪRYBA

Aistė Ramanauskaitė, 2B

Kartais aš mėgstu būti viena.

Na ką gi aš bandau apgauti? – dažnai aš mėgstu pabūti viena.

Norisi pailsėti nuo varginančio triukšmo, nuo visų aplinkinių.

Ir vėl ne. Aš ir vėl nevykusiai teisinuosi! Vis galvoju, kodėl taip norisi viską, ką apie save pasakoji, pagražinti? Kodėl žmonės bijo būti atviri? Pripažinimas, vieta kolektyve – už tai, kad moki prisitaikyti prie daugumos, gauni viską. Bet juk prarandi save...

Iš tiesų aš nuo nieko nepavargstu. Iš tiesų toks mano būdas – man patinka leisti laiką vienai, su savo mintimis. Tik kodėl taip sunku prisipažinti? Ko aš bijau? Vieni mėgsta dienų dienas susirašinėti, kiti visą laiką linksminasi... Tai kodėl man negali patikti tiesiog pabūti vienai? Nežinau, bet kažkaip...net gėda prisipažinti, kad turiu tokį nuobodų pomėgį. Taip ir įsivaizduoju: visi kartu švenčia, visi laimingi ir juokiasi iš manęs – kažkokia vienišė.

Kol niekas nežino, aš galiu meluoti. Galiu sakyti, kad kur nors išvažiuoju. Tada jie iškart palieka mane ramybėje, o tikrosios priežasties tiesiog nesuprastu...

Jie sukūrė kitokį patrauklaus žmogaus tipą. Jų žmogus yra aktyvus, drąsus, linksmas, komunikabilus ir moka visus prajuokin- ti. Jų visada supa būrys palaikančių draugų, jis niekada nebūna vienas.

Man labai patinka, kai žaibuoja. Kaip ir dabar. Vakaras. Lyja. Ryškus blyksnis ir tuo pat dundesys. O aš tik sėdžiu šiltuose namuose ir viską stebiu pro langą. Man niekada nebūna baisu, netgi priešingai, kažkaip keistai...gera?

Ryte skaičiau laikraštyje, kad kažkokiai aktorei teko amputuoti ranką. Man taip šalta pasidarė, iki šiol neužmirštu, kaip

šiurpas visą nukrétė... Man visada būna baisu išgirdus panašius dalykus.

Atsimenu, kai buvau pradinukė, mokytoja nusivedė mūsų klasę į saugaus eismo mokyklėlę, kur mums parodė tokį baisų filmuką apie manekenę, kuri pateko į autoavariją ir prarado koją ir akį. Mane labai sukrétė ta scena, kai ji drebančiom rankom atsivynioja visus tvarsčius nuo akies, o ten – skylė... Po to ilgai negalėdavau užmigti, nes vis įsivaizduodavau, kad sienomis, kurių tamsoje neįmatydavau, šliaužioja visokios gyvatės, šiurpūs didžiuliai vabzdžiai ir kitokios pabaisos. Man vis atrodydavo, kad jie man nori padaryti kažką blogo, tad pasislėpdavau po antklode...

Ir dabar viskas taip pat. Tik dabar vabzdžiai ir gyvatės daug žiauresni, dabar man jie – žmonės, kurie taip ir nori įgelgti, suleisti nuodū... Turbūt tai, ko labiausiai bijau, yra kitas žmogus.

Ne kas kitas, o pats žmogus įrėmino žmogų į standartus. Jis nusprendė, koks turi būti šaunuolis, koks vienišius ar atsiskyrėlis, koks gražuolis. Aš nesu graži: nesu aukšta, mano mažos akys, platinosis. Kartais net apima pavydas...

Na kurgi kartais! Baisiai gėda, bet visada apima pavydas, kai pamatau labai gražų žmogų.

Visi su juo nori bendrauti, jis visada dėmesio centre. Ir kodėl gi jis gimė tobulas, o aš – ne? Kuo aš prastesnė? Ne, ne Motina Gamta ir ne Viešpats Dievas nusprendė, kad aš prastesnė, tai nusprendė žmogus. Tai jis sau suteikė teisę nustatyti, kokie yra grožio standartai, koks turi būti patrauklus žmogus ir koks vertas pajuokos. Tik kažin j ką jis atsižvelgė tai nustatinėdamas... Bet tikri ausiai būtu kvaila kaltinti šį „visagalį“, nes jis yra vienas, o mūsų – daug, mes galėtume pasipriešinti. Tačiau nieko nedarom...

Nedrįstam. Žmonės – silpni sutvėrimai. Bailūs. Mums reikia ko nors stipresnio, ko nors, už ko galėtume pasislėpti. Stiprieji laimi, o silpnieji pralaimi.

Kokia esu aš? Nežinau. O kaipgi aš galiu žinoti, jei net nežinau, kas aš? Ne vienerius metus mane kankina šis klausimas, bet atsakymo j jį niekaip nerandu.

Daugelis sako, kad aš labai drąsi. Galbūt jie kartais būna teisūs, nes aš mėgstu elgtis taip, kad kiti stebėtusi ir susižavėjė atkreiptų dėmesį į mane. Aš esu paviršutiniška, svarbiausia – jvaizdis. Bet juk dabar visi tokie, reikia už save ir savo vietą po saule kovoti.

Na kiekgi galima meluoti? Nekenčiu savęs! Svarbiausias jvaizdis todėl, kad aš bijau būti individuali, nes išskirtinių jie nemégsta. Jie tokius sumaišo su dulkėm, sutrypia su žemėm.

Žinoma, jeigu sukiltų visi, kurie man pritaria, – mes laimėtume, tačiau tokiais atvejais reikia bent vieno, kuris galėtų pasiaukoti, o kas gi išdrjs... Taigi aš daug ko bijau.

Vieną sakau, kitą darau – esu dviveidė.

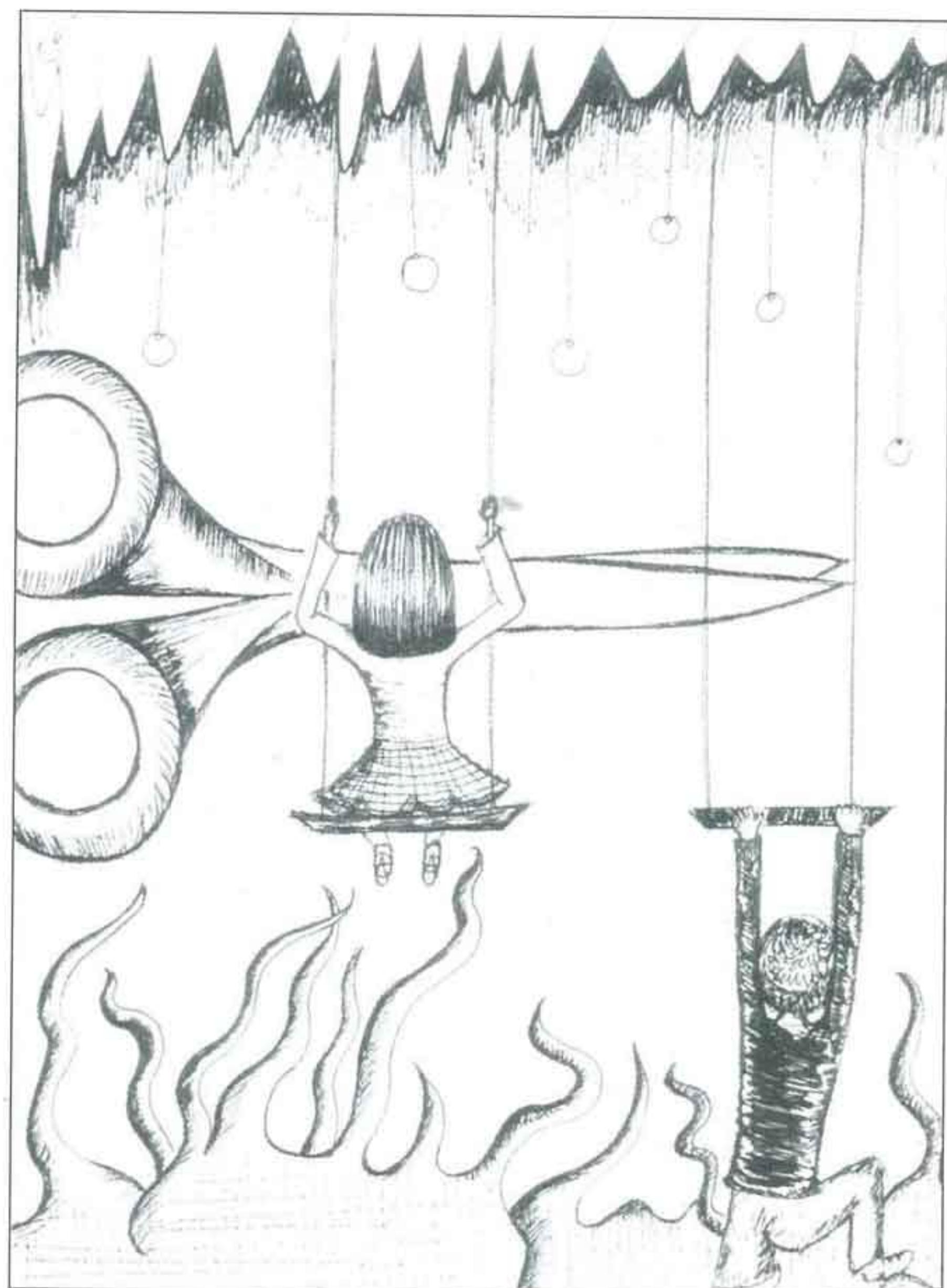
Nejdomi ir nedraugiška.

Nesuprantu juokų ir nemoku pralinksinti kitų.

Nemoku mylēti.

Man patinka būti vienai.

Nors viso šito nepaisant, aš turiu keletą draugų. Nedaug, bet tikrų. Tokių, kurie mane priima tokią, kokia esu. Tokių, kurie mane suprantą.

Supynės. Marija Čepulytė, 4B

Eglė Tubelytė, 3A

Pavadinimą sugalvokite patys...

Visiškai nesvarbu, kas tai bus. Pasirinkite patys. Galite veikėjų laikyti merginą, kuri niekad negali apsispręsti, kokios spalvos drabužiai jai labiausiai tinkta. Galbūt jums labiau prie širdies būtų vaikinas tamsiais, ant veido užkritusiais plaukais. Šis sąrašas apima ir gyvenimu nusivylusį profesorių fiziką, kuris vis dar tikisi klarinetu groti valstybiniame orkestre, taip pat raudonmedžio karste jau septyniasdešimt trejus metus gulintį senuką Kristoferį, kuris tada, kai jo kauluose dar nevaikščiojo šimtakojai, buvo niurgzlys mėsininkas. Jeigu neradote jums tinkamo personažo, ji galite sugalvoti, kol akimis bėgsite per šias eilutes:

Per klaviatūrą perbėgo geltona pelytė raudonais žirneliais nusėtu kailiuku. Kojele ji paspaudė „escape“ klavišą ir, atsispyrusi nuo „enter“, užšoko ant spausdintuvo ir įsmeigė savo mažytes juodas akeles į mane. Aš trinktelėjau ranka sau per veidą ir pelytę, matyt, išsigandusi, kažkur pabėgo. Nenuostabu. Jau trys paros, kaip nemiegojau. Apsidairiau aplinkui. Geriau jau nesidairyčiau. Et, kas nors sutvarkys... arba... ne. Paimu suskilusį žalią puodelį su juoda arbata (kava jau seniai baigėsi) ir susiverčiu arbatžoles į burną (arbatą pabaigiau prieš porą valandų). Pro likusį tarpelį tarp akių vokų pažiūriu į kompiuterį priešais. „Velnio sutvėrimas,“ – pasakyti močiutė. Ir gerai pasakyti... arba... ne. Staiga neaišku iš kur atsira-dusi jėga priverčia mane pakilti nuo kėdės, suteikia jégų atsirakin-

ti buto duris (prie spynos kankinausi kone penkiolika minučių) ir išeinu į koridorių. Daugiaaukščio smarvė, susidedanti iš alkoholio, kavos, benzino ir šaldo betono kvapo užém... užimtų man nosj, jei po paskutinių trijų dienų būtų likęs bent lašelis kokio nors pojūčio. O vis dėlto liko. Kai vos ne vos laiptais nulingavau iki pagrindinių durų ir išėjau į lauką, beprotiškas šaltis skersai išilgai persisunkė per rankas, kojas, plaukus, skyles megztinyje ir smegenų ląsteles. Didžiulių snaigų gūsis užlipdė visą veidą. Snaudulys iškart atsiplėšė nuo mano galvos ir nuskrido žalių konteinerių link. Prasikrapščiau akis ir ant pusnies priešais vėl pamačiau mėlyną pelytę su baltais žirneliais, stebeilijančią į mane. Tačiau vos tik padėjau šlepete apautą koją ant sniego, ji ir vėl kažkur pabėgo. Paéjau dar kelis žingsnius. Buvo taip malonu pramankštinti sustingusias kojas, nors joms turbūt stovint šlepetėse ant sniego taip neatrodė. Išėjau į žibintų apšviestą gatvę. Keista, kad taip tylu. Visiškai. Žsiklausiau, kaip krintančios snaigės trenkiasi į sniegą ant žemės. Ėjau gatve pro nuosavus namus, medžius, mašinų stovėjimo aikštėles, sniego pusnis, vienišą šunj, sniego pusnis, tvoras, sniego pusnis, pro... ir vėl ji. Ta pelytė su žaliais žirneliais visiškai netiko šitam baltam mieste. Ji vėl ėmė kažkur bėgti. Na jau ne. Šjkart ji nepaspruks. Aš puoliau paskui ir bėgau pro sniegą, sniegą, sniegą, sniegą... kol įgriuvau į pusnį ir pažvelgiau į dangų. Nuostabu! Jis buvo juodutėlis kaip išjungto kompiuterio monitorius. Ir jis čia visiškai netiko. Ji užlipo ant mano pilvo ir vėl pasižiūrėjo savo juodom akelėm. Staiga vaizdas dingo, išsijungė. Turbūt ji vėl paspaudė „escape“. Netyčia... arba ne.

P.S. Jei jums nepatiko pabaiga, ją galite sugalvoti, kol akimis bėgsite per paskutines mano kūrinio eilutes:

Ieva Savickaitė, 1 SAMPO

Paskutinis įsakymas

Gyvenk, kol dar turi vilties tikėti,
Tikėti, kad pasaulis nuostabus.
Mylėk, kol dar gali karštai mylėti
Ir siųsti oro bučinius karštus.
Stebėk, kol dar turi akis matyti,
Matyti, koks gyvenimas gražus.
Kentėk, kol dar gali pakelti
Likimo siunčiamus smūgius skaudžius.
Galiausiai mirk, kaip saulės spindulys užgėsta,
Palikdamas aplink visus, visus.

Suvaidinta meilė

Apsimeskim, kad linksma, kad gera,
Kad mes būsime visad kartu.
Suvaidinkime laimę ir meilę,
O širdy garsiai šaukim abu.
Klykim, rėkim... juk nieks negirdės to –
Šito liūdesio, pilno kančių.
O kai būsim kartu, patylékim,
Gal išgirsime aidą šauksmų...

Lina Praškevičiūtė, 3HP

Aš bėgu per skrendančią pievą
Ir nejaučiu po kojom dangaus,
Stebēdama gęstančią saulę rūke
Prisiliečiu prie amžino rugiagélės žiedo...

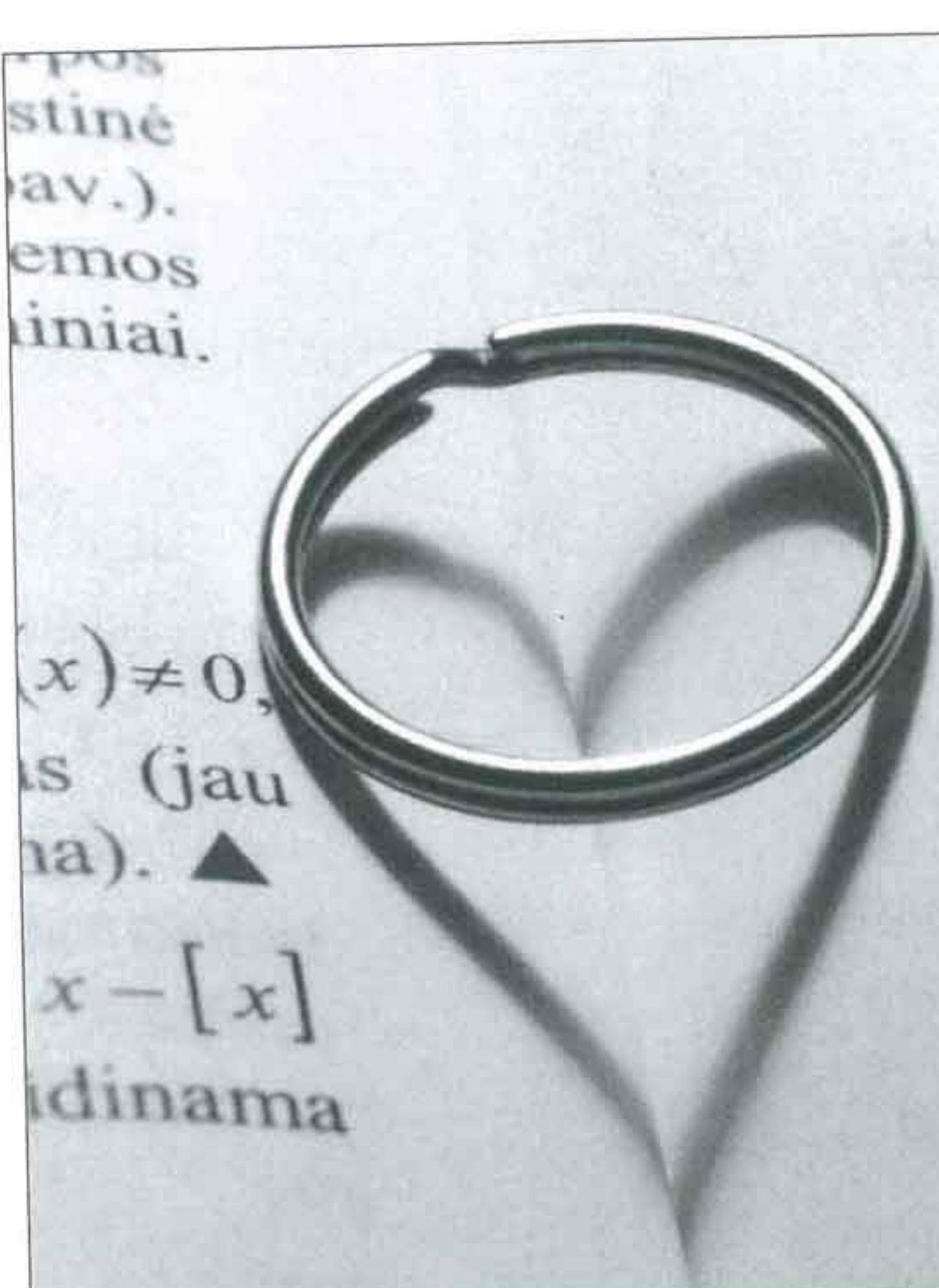
*Laidai
dyku-
moje.
Rūta
Ambra-
zaitė, 2B*

Anonimas

Tikėjimo tyra mintis juodoj nuo purvo sieloj,
 Paliko šviesią dêmę bebaimio riterio galvoj...
 Bet naują mintj tamsūs slibino šešeliai audē,
 Ir mažo vaiko juokas paliko demonų žinioj...

Kaip draugas draugui,
 kaip brolis broliui tik tiesą jam sakiau.
 Palikti vieną, užmiršti sielą...
 negalima, reik glausti vis arčiau.

Kaip akmeninės kulkos per plieno kalnus,
 varines galvas kiaurai skrodžia, akis atmerkti mèginau...
 Per amžių amžius kartu mums kësti kančią godžią
 ir – keista – kodèl mes neiname toliau...

$F'(x) = f(x)$
 $3) F(a) = 0, F(b) = f(b) -$
 Todėl pagal Rolio teorema
 Irašę į (6) formulę vietoj x dy
 $f'(c) = f(b) - f(a)$
 Iš šios lygybės ir išplaukiant
 Lagranžo teorema
 intervale (a, b) yra tačka c , kur
 $f'(c) = f'(b) - f'(a)$

Asociacija. Vilius Pankauskas, 15B

Viktorija Matusevičiūtė, 3HP

Šviečiantys akmenys

(Tête-á-Tête – neaiškus žanras)

– Kas nutiktų, jeigu rasčiau šviečiantį akmenį?.. Ir tada pamatyčiau, jog kitas rado dar ryškiau šviečiantį, o paskui suprasčiau, jog aplink daugybę tokų, radusiu šviečiančius akmenis...

– Matai, jei rastum šviečiantį akmenį, jaustumeisi kitoks nei visi... Kai aplinkui atsirastų tokų pačių kaip tu, norėdamas ir vėl būti kitoks, eitum tol, kol rastum šviečiančių akmenų krūvą.... Kai ir vėl atsirastų tokų pat, ieškotum vėl ko nors šviečiančio, ko nors, kad išskirtų tame iš kitų...

– O kas, jei kiti rastų šviečiančių akmenų, galbūt netgi visą krūvą, o tu būtum iš tų nedaugelio, kurie pavėlavę ir nerado nė vieno, apskritai, jokio šviečiančio daikto savo gyvenime...

– Tada tu ir vėl būtum iš tų nedaugelio... Geriau būti ypatingam, nei tokiam kaip visi...

– Ir kas iš to, jei būsi išskirtinis, bet laimės nematysi?

– Ieškosi laimės.

– Ir tada jau rasi?

– Prikluso nuo to, kaip jausies.

– Liūdesys be laimės lieka liūdesiu... Kitaip vadintuši, jog radai laimę.

– Nusistatymas nerasti laimės savaime yra liūdesys. Stabdis, neleidžiantis ja džiaugtis.

– Tai kur išeitis?

– Ieškoti šviečiančių akmenų, radus – džiaugtis lyg didžiausia laime gyvenime, o jei atsirastų tokų pačių, manyti, jog nusipelhai didesnės laimės ir toliau eiti jos ieškoti...

– O kokia prasmė?

– Tai tik viena išeičių, ne prasmės paaiškinimas. Gyvenimas, kaip ir šviečiančių akmenų ieškojimas, prasmės neturi...

Geriau aklai ieškoti akmenų ir radus jaustis laimingam, nei ieškoti prasmės ir jos niekad neradus numirti, taip ir neišvydus laimės...

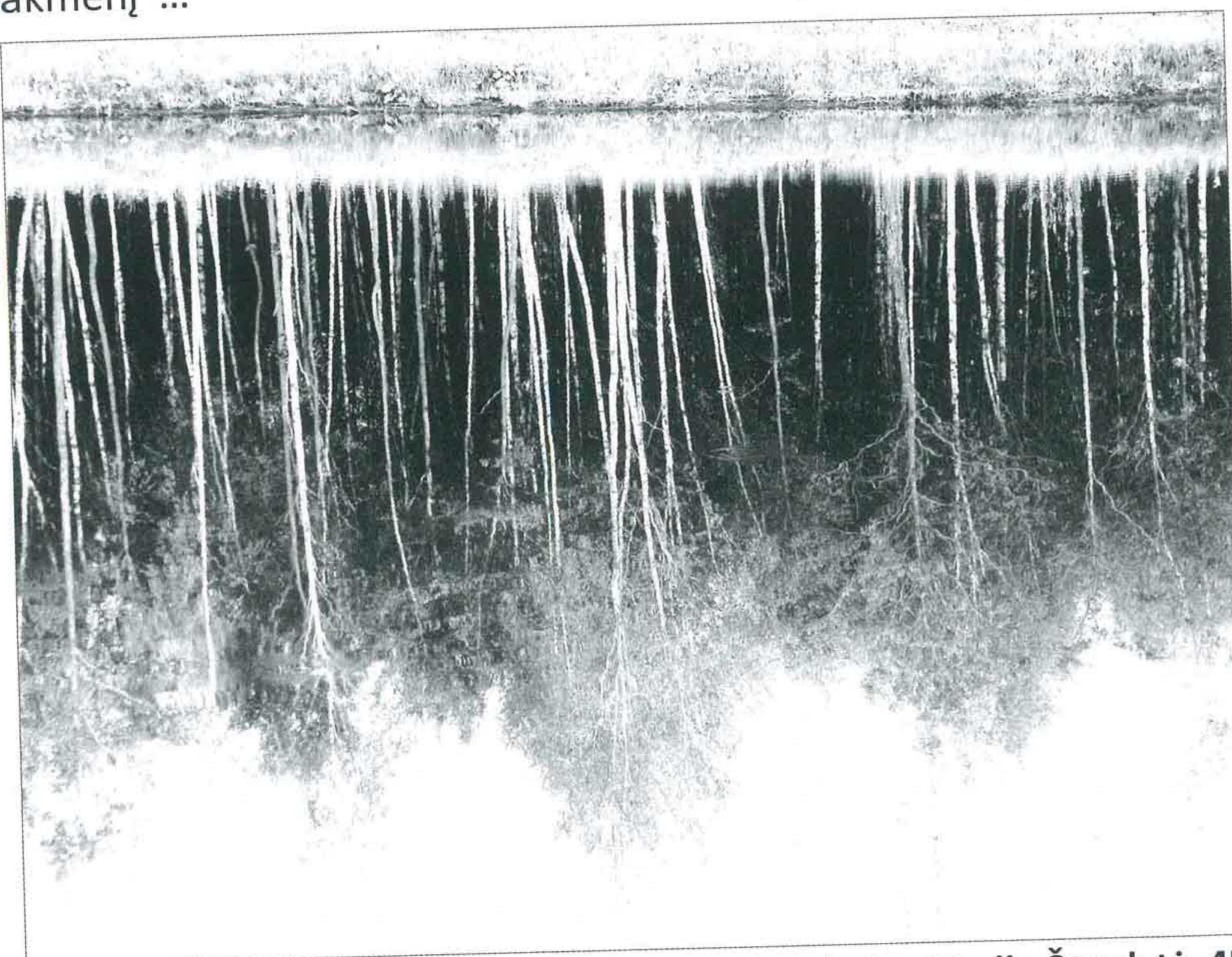
– Geriausia jaustis laimingam beieškant akmenų, nesvarbu, rasi ar ne...

– Pagaliau išgirdau pirmą šviesią mintį iš šių beviltišku lūpu! Nors dažnai tai, kas geriausia, būna ir sunkiausia, bet dabar tikiu, kad tau pavyks.

– Nors beieškodamas būsiu toks, kaip visas pasaulis, bet bent naturėsiu laiko liūdesiui.

– Vien tuo tapsi vienu iš nedaugelio.

P. S. Jei visą laiką eisi, anksčiau ar vėliau neabejotinai užkliūsi... Tikiuosi, jis švies pakankamai ryškiai ir įkyriai, jog ir vėl nepraeitum taip ir nesupratęs, „Kas nutiktų, jeigu rasčiau šviečiantį akmenį“...

Atspindys. Marija Čepulytė, 4B

Ateisiu

Ateisiu pas tave,
Kai skliautas verks sniegu...
Sidabro lelijas
Pūga įpins plaukuos...
O basos pėdos palengva
Vis gundys
Švelnų, minkštą taką...

Ateisiu pas tave,
Kai skliautas verks sniegu...
Krašteliai lūpų šyptelsiu,
Ir nešiu vandenj
Sustingusiuos delnuos
Lyg nejkainojamą turtą.
Kai jis stiklu pavirs,
Padovanosiu Tau.

Neimsi ledo į savas rankas,
Karšta ugnim
Bijosi grožj ištirpdyt...
Staiga per liemenj pagausi,
Prisiglausi
Lediniu
Dovanotu
Mūsų
Atvaizdu pasigérēt...

Ateisiu pas tave,
Kai skliautas verks sniegu...
Ir pasiliksiu
Ne tik lede, bet ir glėby...

Vaida Rimeikytė, 3A

Mano vyrai

Rūtai

pirmasis mano vyras bus kosmonautas;
pusę metų suksis aplink mane, pusę – apie orbitą
kartkartėmis man pamojuodamas;
visuomet pamirš gėles – prie kosmodromo
kioskų nėra – ir kitus žemiškus rūpesčius;
pusę metų gyvensiu ant Kinų sienos –
sako, ji matos iš kosmoso; mane pažinos
visi septyni apylinkės šienpjoviai:
čia ta – kuždės – paklode mojuojanti;
penki iš penkių – pradësiu kirpti dabar,
jei kartais
nespēčiau

mano antrasis bus gydytojas;
niekuomet nerūkys; namai visada
bus pilni vésios drëgmës – lyg ruko;
sodo gale – pakaruoklës sūpynës;
ten ir aš visą dieną
pirmyn – atgal;
jis budës namuose, tik kartais
kyštels galvą pro langą –
jei netyčia nupulčiau;
sugulus vésia plaštaka
slankios per nugara
tikrindamas, ar
neiškrypo

trečiasis mano vyras bus gaisrininkas
– transporto možė – eismas prasiskirs
kuomet raudona ir staugiančia
čirkančius gaidžius galabys;
grjš lygiai septintą kopėčiom
pro daugiabučio langą;
pati būdrausiu, vonioj burdama degtukais;
tuomet jau suodžius ir prakaitą
nuo jo kempine
į save

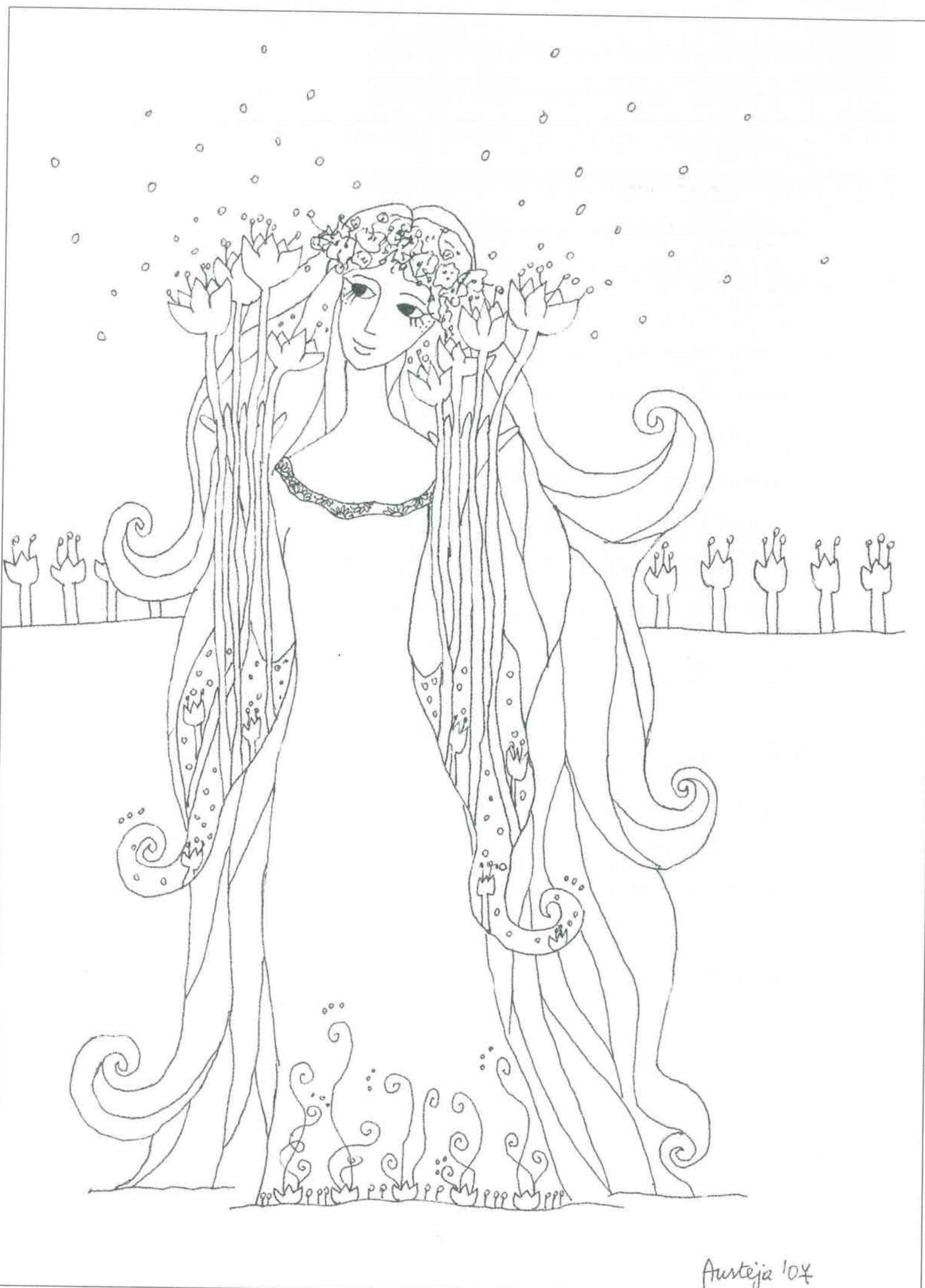

Medis ir krūmas. Elena Bražėnaitė, 2C

Medžioklė

mano mylimasis yra danielius,
drėgno smėlio spalvos plauko,
baikščiom akim žvelgia ir baidosi
rungtyniaudamas arba suirzės
skleidžia garsą, panašų į šuns
lojimą, mano mylimas be galos
gražus gyvulys, visą medžioklęs
laiką vedžioju akim dėmes
šonuose, kol išskaitau
tautų likimus, vėjų kryptį,
visus savo ir jo vardus.
virpa mano skalikai, virpa
šnervės uosdamos mylimo kvapą,
įsigérusį mano rūbe, plaukuos
ir odoj, paraku nepersmelkiamą.

mano mylimasis yra danielius
liūčių duobėje, klūpo
ir pusbalsiu meldžiasi.
suku ratus artėdama,
lyžteliu sprandą – jaučiu
sūrumą šaldo prakaito,
atkišu leteną: žadėjo,
kad ateisi, tai ištrauk
mano rakštį, mylimas

Austėja '07

Féja. Austėja Vaitkūnaitė, 3A

Tai dar ne taškas.
Dar tik kabliataškis...
Žuvj suvalgiau,
liko tik ašakos.

B. B., 2007 01 11

Rausva, nuoga –
kaip saulė
tu pateki kas rytą
mano glėbyje.

Mane kaip mažą
mėneselį saugai,
kad patekėčiau
naktį pas tave.

B. B., 2007 04 22

Kai aukščiau tik dangus...

<http://www.ktug.lt>

